DECRETA
SACRÆ RITUUM
CONGREGATIONIS.

DECRETA
SACRÆ RITUUM CONGREGATIONIS

PRIMUM EDITA
A REVERENDISSIMO PATRE
BARTHOLOMÆO GAVANTO
EX CLERICIS REGULARIBUS S. PAULLI
DEINDE
A REVERENDISSIMO PATRE
CAJETANO MARIA MERATO
EX CLERICIS REGULARIBUS
EJUSDEM S.R.C. CONSULTORE

Spectantia ad Generales & Particulares Rubricas Missalis & Breviarii Romani.

EDITIO NOVISSIMA
PRÆ CETERIS CORRECTIOR ET AUCTIOR
Cui accedit Italica Instructio pro Oratione Quadraginta Horarum
Ex eodem Merato desumta.

VERONÆ)(MDCCXLVI.

Ex Typographia Seminarii
Apud Augustinum Carattonium
SUPERIORUM PERMISSU.

Aliqui ad Sacerdotium promoventur.... ſicut Religioſi, quibus cura animarum non committitur, & a talium ore non requiritur lex, ſed ſolum quod ſacramenta conficiant; & ideo talibus ſufficit, ſi tantum de ſcientia habeant, quod ea quæ ad Sacramentum perficiendum ſpectant, recte ſervare poſſint. D. Thom. in 4. diſtin. 24. quæſt. 1. 2. quæſt. 2. ad 1.

ECCLESIASTICO
LECTORI.

AUCTOR.

Quæ, & quanta semper fuerit cura, ac studium in Ecclesia circa res Divinas pertractandas; præcipue vero Sacrosancti Incruenti Sacrificii Misterium, ac Divinum officium, facile tibi erit cognoscere, si sacram Historiam de Summorum Pontificum vita, ac de Conciliis perlegeris; præcipue Leonis Magni, Gelasii, Gregorii Magni, Innocentii III., Pii V., & Clementis VIII.; & ex Conciliis Tridentinum,

quod Conciliorum omnium ſumma merito dicitur, cujuſque ſtudium præcipuum fuit in perficiendis dignis Sanctuarii Miniſtris. At præ omnibus ſumma laude dignum dices Sixtum V., ſi oculos fixeris in Conſtitutionem, ex ejus, Septuageſimam quartam, qua inſtituit quindecim Congregationes, ex quibus quintum locum habet illa, quæ a materia, circa quam verſari debet, dicitur Sacra Rituum Congregatio; Cui quidem, & quinque Cardinalibus eam conſtituentibus, ut ex eadem Conſtitutione: Hæc præcipue cura incumbere debeat, ut veteres ritus ſacri ubivis locorum in omnibus Urbis, Orbiſque Eccleſiis, etiam in cappella Pontificia, in Miſſis, Divinis officiis, Sacramentorum adminiſtratione, ceteriſque ad Divinum cultum pertinentibus a quibuſvis perſonis diligenter obſerventur; cæremoniæ, ſi exſolverint, reſtituantur, ſi depravatæ fuerint reformentur, libros de ſacris ritibus, & cæremoniis, in primis pontificale, rituale, cæremoniale, prout opus fuerit reforment, & emendent..... controverſias de præcedentia in proceſſionibus, aut alibi, ceteraſque in hujuſmodi Sacris ritibus, & cæremoniis incidentes difficultates cognoſcant, ſummarie terminent, & componant. *In eadem Conſtitutione demandavit Summus Pontifex eidem Congregationi ſelectionem doctorum Virorum, qui ſub nomine Conſultorum quantum luminis, ac dignitatis per ſua ſtudia contulerint, experientia demonſtrat; & licet omnes dici debeant ſummi, qui huc uſque*

tantæ

tantæ Congregationi nomen dederunt, duos solum tibi proferam Sapientissimos, & Clarissimos Viros Bartholomæum Gavantum ex Clericis Regularibus Sancti Paulli, & Cajetanum Mariam Meratum ex Clericis Regularibus; quorum primus magnam provinciam aggressus omnium admirationem sibi acquisivit suis commentariis in rubricas, ac collectione Decretorum, ad suum usque tempus emanatorum a S. R. C., cui a Consiliis erat: Secundus vero, licet se prælaudato Viro imparem dicat in suis additionibus ad prædicta commentaria, omnibus tamen numeris eum æqualem cognosces, & utiliorem, si hujusmodi additiones legeris. Hujus labore usus, multa jam pridem in meam privatam, aliorumque religionis meæ Scholarum Piarum utilitatem contuli, quæ ceteris etiam, qui Sacris sunt initiati, utilia, & grata esse posse quum viderem, publici ea juris facere, atque omnibus jam demum exhibere constitui. Ex his habe hunc primum, Ecclesiastice Lector, catalogum omnium Decretorum, huc usque a prædicta S. R. C. emanatorum, exscriptum qua potui diligentia, & fide ex eo, quem prælaudatus Meratus in suo opere Romæ Typis dedit proximis præteritis annis, postquam ipsa Decreta contulerat cum Regestis ejusdem S. Congregationis; hac tantum variatione, quod eadem sub diversis titulis videbis, juxta diversas materias, de quibus agunt, demtis illis, quæ dicuntur municipalia, ex quibus non potest deduci regula generalis; & iis, quæ uniformia, ac super eadem re erant, brevitatis, cui consulendum, gratia, so-

lummodo indicatis . In omnibus autem ſicuti vera , ac perfecta Divinorum officiorum celebrandorum ratio continetur : ſæpe ſic eadem perlege , ac diligenter attende ut D. O. M. , cujus es Miniſter , perfectius inſervire , majoremque Illi , pleniori Sacrorum rituum obſervantia , honorem , & laudem afferre valeas .

Licet

Licet ipsæ Cæremoniæ nullam secundum se perfectionem, nullam contineant sanctitatem: sunt tamen actus externi Religionis, quibus quasi signis excitatur animus ad rerum sacrarum venerationem, mens ad superiora elevatur, nutritur pietas, fovetur caritas, crescit fides, devotio roboratur, instruuntur simpliciores, Dei cultus ornatur, conservatur religio, & veri fideles a pseudo-christianis, & heterodoxis discernuntur.

Bona apud Marten. in Præf. Tom. I.
de Ecclesiæ ritibus.

NOI RIFORMATORI
Dello Studio di Padova.

AVendo veduto per la Fede di Revisione, ed Approbazione del *P. Fra Lauro Maria Piccinelli Inquisitore di Verona* nel Libro intitolato: *Decreta S. Rituum Congregationis in lucem primum edita a Reverendiss. P. Bartholomæo Gavanto, &c.* non v'esser cosa alcuna contro la Santa Fede Cattolica, e parimente per Attestato del Segretario Nostro, niente contro Principi, e buoni costumi, concediamo Licenza ad *Agostino Carattoni Stampatore in Verona*, che possi esser stampato, osservando gli ordini in materia di Stampe, e presentando le solite Copie alle pubbliche Librarie di Venezia, e di Padova.

Dat. li 23. Marzo 1744.

(*Zan Piero Pasqualigo Proc. Rif.*
(
(*Marco Foscarini Kav. Proc. Ref.*

Michel Ang. Marino Seg.

IN-

INDEX
GENERALIS
TITULORUM ET MATERIARUM.

Prior numerus indicat quæ ad Missale, secundus quæ ad Breviarium spectant.

Auro-

Con-

Missa

Py-

DE-

DECRETA

SACRAE RITUUM

CONGREGATIONIS

Ad generales, & particulares Rubricas Miſſalis ſpectantia, in titulos, & materias diſtributa ſervato ordine temporis, quo edita fuerunt.

ABBAS.

ABbas ſemel benedictus cum uſu birreti, ſi transferatur ad aliam Abbatiam cum uſu Mitræ non indiget alia benedictione, ſed poteſt per ſe ipſum Mitram capere. S. R. C. 25. Februarii 1606.

Abbates, & alii Prælati Regulares non poſſunt benedicere Paramenta Eccleſiarum non ſibi ſubiectarum. S. R. C. 24. Auguſti 1609.

Abbas licet habeat uſum Mitræ, & Baculi, &

quod Conciliorum omnium summa merito dicitur, cujusque studium præcipuum fuit in perficiendis dignis Sanctuarii Ministris. At præ omnibus summa laude dignum dices Sixtum V., si oculos fixeris in Constitutionem, ex ejus, Septuagesimam quartam, qua instituit quindecim Congregationes, ex quibus quintum locum habet illa, quæ a materia, circa quam versari debet, dicitur Sacra Rituum Congregatio; Cui quidem, & quinque Cardinalibus eam constituentibus, ut ex eadem Constitutione: Hæc præcipue cura incumbere debeat, ut veteres ritus sacri ubivis locorum in omnibus Urbis, Orbisque Ecclesiis, etiam in cappella Pontificia, in Missis, Divinis officiis, Sacramentorum administratione, ceterisque ad Divinum cultum pertinentibus a quibusvis personis diligenter observentur; cæremoniæ, si exsolverint, restituantur, si depravatæ fuerint reformentur, libros de sacris ritibus, & cæremoniis, in primis pontificale, rituale, cæremoniale, prout opus fuerit reforment, & emendent..... controversias de præcedentia in processionibus, aut alibi, ceterasque in hujusmodi Sacris ritibus, & cæremoniis incidentes difficultates cognoscant, summarie terminent, & componant. *In eadem Constitutione demandavit Summus Pontifex eidem Congregationi selectionem doctorum Virorum, qui sub nomine Consultorum quantum luminis, ac dignitatis per sua studia contulerint, experientia demonstrat; & licet omnes dici debeant summi, qui huc usque*

tantæ

tantæ Congregationi nomen dederunt, duos solum tibi proferam Sapientissimos, & Clarissimos Viros Bartbolomæum Gavantum ex Clericis Regularibus Sancti Paulli, & Cajetanum Mariam Meratum ex Clericis Regularibus; quorum primus magnam provinciam aggressus omnium admirationem sibi acquisivit suis commentariis in rubricas, ac collectione Decretorum, ad suum usque tempus emanatorum a S.R.C., cui a Consiliis erat: Secundus vero, licet se prælaudato Viro imparem dicat in suis additionibus ad prædicta commentaria, omnibus tamen numeris eum æqualem cognosces, & utiliorem, si hujusmodi additiones legeris. Hujus labore usus, multa jam pridem in meam privatam, aliorumque religionis meæ Scholarum Piarum utilitatem contuli, quæ ceteris etiam, qui Sacris sunt initiati, utilia, & grata esse posse quum viderem, publici ea juris facere, atque omnibus jam demum exhibere constitui. Ex his habe hunc primum, Ecclesiastice Lector, catalogum omnium Decretorum, huc usque a prædicta S. R. C. emanatorum, exscriptum qua potui diligentia, & fide ex eo, quem prælaudatus Meratus in suo opere Romæ Typis dedit proximis præteritis annis, postquam ipsa Decreta contulerat cum Regestis ejusdem S. Congregationis; hac tantum variatione, quod eadem sub diversis titulis videbis, juxta diversas materias, de quibus agunt, demtis illis, quæ dicuntur municipalia, ex quibus non potest deduci regula generalis; & iis, quæ uniformia, ac super eadem re erant, brevitatis, cui consulendum, gratia, so-

lummodo indicatis . In omnibus autem ſicuti vera , ac perfecta Divinorum officiorum celebrandorum ratio continetur : ſæpe ſic eadem perlege , ac diligenter attende ut D. O. M., cujus es Miniſter, perfectius inſervire, majoremque Illi, pleniori Sacrorum rituum obſervantia, honorem, & laudem afferre valeas.

Licet

Licet ipsæ Cæremoniæ nullam secundum se perfectionem, nullam contineant sanctitatem: sunt tamen actus externi Religionis, quibus quasi signis excitatur animus ad rerum sacrarum venerationem, mens ad superiora elevatur, nutritur pietas, fovetur caritas, crescit fides, devotio roboratur, instruuntur simpliciores, Dei cultus ornatur, conservatur religio, & veri fideles a pseudo-christianis, & heterodoxis discernuntur.

Bona apud Marten. in Præf. Tom. I.
de Ecclesiæ ritibus.

NOI

INDEX
GENERALIS
TITULORUM ET MATERIARUM.

Prior numerus indicat quæ ad Miſſale, ſecundus quæ ad Breviarium ſpectant.

Auro-

Con-

Missa

Py-

DE-

DECRETA
SACRAE RITUUM
CONGREGATIONIS

Ad generales, & particulares Rubricas Missalis spectantia, in titulos, & materias distributa servato ordine temporis, quo edita fuerunt.

ABBAS.

ABbas semel benedictus cum usu birreti, si transferatur ad aliam Abbatiam cum usu Mitræ non indiget alia benedictione, sed potest per se ipsum Mitram capere. S. R. C. 25. Februarii 1606.

Abbates, & alii Prælati Regulares non possunt benedicere Paramenta Ecclesiarum non sibi subiectarum. S. R. C. 24. Augusti 1609.

Abbas licet habeat usum Mitræ, & Baculi, & solle-

sollemniter populo benedicere possit; privatam tamen benedictionem more Episcoporum per vias minime dare potest. S. R. C. 24. Augusti 1609.

Abbates, quando sunt plures in eodem loco, & habent Clerum distinctum, debent in Processionibus incedere unusquisque cum suo Clero, & in suo loco. S. R. C. 19. Januar. 1613.

Abbates non sunt adsociandi a sua Domo, nec excipiendi, cum ad Pontificaliter celebrandum accedunt. S. R. C. 11. Decembris 1613.

Præsente Episcopo Diœcesano, sedebit Abbas in loco suæ jurisdictionis, vel apud Episcopum in Sede Camerali absque ornatu, & suo gradu, vel in conspectu Episcopi ex alia parte in loco inferiori cum uno parvo gradu non excedente dimidium palmi. S.R.C. 18.Martii 1617.

Privilegium concessum ab Alexandro II. Abbatibus Monasterii Cavensis Congregationis Cassinensium celebrandi Pontificaliter in Exsequiis Nobilium virorum, non extenditur ad alia Monasteria ejusdem Congregationis; neque comprehenditur in restrictione usus Pontificalium, quæ habetur §. 5. Decreti Generalis 27. Septemb. 1659. pro tribus diebus tantum de Præcepto quolibet anno. Ex Decr. S. R. C. 12. Junii 1660. ab Alexandro VII. 20. Julii adprobato.

Abbates Congregationis Cassinensium divina peracturi in accessu, & recessu non obstante prohibitione in §. 6. Decreti Generalis 27. Septembris 1659. expressa, ab immemorabili tempore possunt adsociari more Episcoporum, mo-

do

do non extra, sed intra Septa Monasterii se se ad Ecclesiam conferant; ex Decr. S. R. C. 12. Junii 1660. ab Alexandro VII. adprobato 20. Julii.

Abbatibus Congregationis Cassinensis, licet in §. 7. Decreti Generalis 27. Septemb. 1659. taxatus fuerit numerus ministrorum inferiorum, conceduntur tamen alii quattuor Ministri Cotta induti. Ex Decr. S. R. C. 12. Junii 1660. ab Alexandro VII. 20. Julii adprobato.

Abbates Congregationis Cassinensium, non obstante prohibitione Mitræ prætiosæ facta §. 8. Decreti Generalis. 27. Septembris 1659. debent servare dispositionem Capitis *Ut Apostolicæ*, *de privilegiis*. Ex Decr. S. R. C. 12. Junii 1660. ab Alexandro VII. 20. Julii adprobato.

Abbates Congregationis Cassinensium possunt uti Mitra, & aliis insignibus Pontificalibus in actu Ordinationum, & Benedictionum cum Oleo Sancto, non obstante quod usus Mitræ, & aliorum insignium Pontificalium in §. 17. Decreti Generalis 27. Septemb. 1659. fuerit prohibitus. Ex Decret. S. R. C. 12. Junii 1660. Ab Alexandro VII. 20. Julii adprobato.

Abbatibus pontificaliter indutis, uti coabsolventibus juxta Decretum 12. Julii 1727. debetur præcedentia super Canonicos Cathedralis in Processionibus funerum. Item Abbates Pontificalibus induti invitati pro Adsistentia in sollemnibus Vesperis, Processione, & Missa debent sedere in loco decenti separatim a Canonicis in Choro post Episcopos. Pariter Abbati-

bus Pontificaliter indutis, & genua flectentibus in actu receptionis, & restitutionis Sacrarum Reliquiarum, quæ per eosdem in Processione deferuntur, debet permitti usus ejusdem Pulvini, quo in eodem actu utuntur tam Archiepiscopi, quam Episcopi suffraganei, & in Processionibus secum ducere possunt duos tantum Clericos, seu Monachos cotta indutos in utroque latere adsistentes pro servitio, & usu Mitræ, & Baculi Pastoralis. S. R. C. 24. Novemb. 1731.

Vide Prælatus.

ABSOLUTIO.

IN Exsequiis post absolutionem, quæ fit super cadaver in die obitus, vel supra tumulum in die anniversario dicto *Requiescant in pace*, subjungi debet: *Anima ejus, & Animæ omnium fidelium defunctorum per misericordiam Dei requiescant in pace*; sed super lecticam, seu castrum doloris in Commemoratione omnium Fidelium defunctorum nihil est superaddendum. S. R. C. 2. Decemb. 1654.

Absolutio solemnis cum adsistentia quattuor Dignitatum, vel Canonicorum ultra Celebrantem in anniversario alicujus Episcopi non debet fieri, quia obstant Rubricæ Pontificalis Romani. S. R. C. 14. Novemb. 1654.

In depositione defunctorum in verbis illis: *non intres in judicium cum servo tuo*, quando est mulier, aut plures sunt defuncti, non possunt, *servo tuo*, mutari in verba, *serva tua*, absque

sacræ

ſacræ Rubricæ læſione, & ſervandum eſt Rituale. S. R. C. 31. Auguſti 1697.

In Abſolutione in die Commemorationis omnium fidelium defunctorum non eſt dicenda tota concluſio in Oratione. S. R. C. 5. Julii 1698. Vide Officium Defunctorum. Miſſa Defunctor.

ALLELUIA.

IN Expoſitione, & Depoſitione SS. Sacramenti, etiam cauſſa devotionis, non eſt addendum Alleluja ad verſiculum: *Panem de Cœlo*. S. R. C. 5. Julii 1698. *Hoc Decretum non comprehendit tempus Paſchale, & Octavam Corporis Chriſti; tunc enim addendum eſt* Alleluia.

ALTARE.

ALtare Portatile ligneum cum Ara lapidea permitti debet, non obſtante Conſtitutione Synodali, dummodo habeat ſolitum reliquiarum repoſitorium, juxta reformationem Rubricarum Miſſalis Romàni. S.C.R. 10. Novem. 1612.

In Altari pro certis diebus privilegiato non poteſt dici Miſſa de Requiem in Feſto duplici de præcepto, neque in die Dominico. S. R. C. 24. Aprilis 1627.

Non licet in Altari Privilegiato dicere Miſſam de Requiem in diebus, quibus occurrit Feſtum primæ, vel ſecundæ Claſſis, non obſtante conſuetudine immemorabili. S. R. C. 25. Septèmbris 1649.

Habens Indultum a Sede Apoſtolica erigendi Oratorium privatum in propria domo, ſi quis

voluerit ibi ædificare Altare ligneum, non indiget facultate Apoſtolica, dummodo Altare ligneum cum ſacro Lapide parieti colligatum amovibile non ſit, & Altaris Portatilis imaginem non præſeferat. S. R. C. 3. Decemb. 1661.

In Eccleſiis permittuntur Altaria tantum antiqua Sanctis veteris Teſtamenti Prophetis dicata. S. R. C. 3. Auguſti 1697.

Intuitu alicujus Altaris Privilegiati in aliqua Eccleſia non licet exponere tabellam ſuper januam ipſius Eccleſiæ cum inſcriptione: *Indulgenza per li morti*; ſed tantum ſuper Altari ipſo privilegiato conſuetis verbis: *Altare Privilegiatum pro Defunctis*. S. R. C. 13. Auguſti 1667.

Si Altare non habeat Planitiem, ſed multos gradus, vel ſi ipſam haberet nimis latam, debet in eo apponi Prædella, quæ dividat Altare a Planitie, ut Sacerdos incipiat Miſſam ante ipſam Prædellam. S. R. C. 16. Junii 1683.

Quoad Altare Portatile; licentiæ, ſeu Privilegia conceſſa nonnullis Regularibus in Capite *In his, de Privilegiis*, & per aliquos Pontifices Summos, aliis Regularibus communicata, utendi dicto Altari Portatili, in eoque celebrandi abſque Ordinariorum licentia in locis, in quibus degunt, omnino revocata ſunt per Sacrum Concilium Tridentinum; & propterea iiſdem Regularibus prohibetur, ne illis utantur. Ac mandatur Epiſcopis, aliiſque locorum Ordinariis, ut contra quoſcumque contravenientes, quamvis Regulares, procedant, etiam tamquam
Sedis

Sedis Apostolicæ Legati, ad pœnas præscriptas per idem Sacrum Concilium in Decreto Seff. 22. cap. unico, usque ad censuras latæ sententiæ; tributa etiam iisdem facultate per hoc Decretum ita procedendi, perinde ac si per Sanctam Sedem specialiter concessa fuisset. S. R. C. 15. Decemb. 1703. adprobante, & mandante Clemente XI.

Super Altare, in quo est expositum SS. Eucharistiæ Sacramentum, Crux de more collocari debet cum imagine Crucifixi adposita. S. R. C. 14. Maii 1707. *Intelligitur tempore Missæ, quæ in eo Altari cantatur.*

In Altari, sub quo sunt sepulta cadavera mortuorum non potest celebrari. S. R. C. 11. Junii 1629.

Quando Altare fuit consecratum ad modum Altaris fixi cum sacris Sigillis, & Unctionibus inter stipitem, & Altare; si motus fuerit lapis superior, qui format mensam Altaris, a suo stipite; tunc execratur altare. Si vero fuit consecratum ad modum Altaris portatilis, non execratur in quavis remotione, sed tantum quando frangitur sepulcrum reliquiarum. S. R. C. 21. Januarii 1710.

Vide Episcop. Thurif. Missa.

ANNULUS.

Annuli usus in Missa prohibetur Prothonotariis non participantibus, & quibuscumque Doctoribus. S. R. C. 11. Februarii 1623.

Annuli usus in Missa prohibetur non solum Prothonotariis, sed etiam Canonicis Ecclesiarum Cathedralium. S. R. C. 20. Novembris 1628.

Vide Canonicus. Prothonotarius.

ANTERIORITAS.

ANterioritas suscepti Ordinis Presbyteratus inter Sacerdotes simplices non gaudentes Præbenda inspicienda est, nulla habita ratione inter eos prioritatis in ordine Diaconatus, vel Subdiaconatus. S. R. C. 29. Martii 1659.

AQUA BENEDICTA.

AQuæ benedictæ aspersio in Dominicis debet fieri per ipsum Celebrantem, etiam quod sit prima, vel alia Dignitas, non obstante contraria Consuetudine, quæ potius corruptela dici debet. S. R. C. 27. Novemb. 1632.

Aspersio die Dominico semper facienda est a Celebrante, etiam quando Superior celebrat. S. R. C. 16. Novemb. 1649.

In aspersione Aquæ benedictæ, quæ diebus Dominicis fit a Sacerdote, Alba, & Stola induto, vel etiam Pluviali, immediate celebraturo Missam Conventualem, Stola aptanda est ante pectus ad modum Crucis, non vero pendens a collo ad utrumque latus. S. R. C. 30. Septemb. 1679.

Vide Canonicus. Benedictio.

ANTIPHONA.

ANtiphona B. M. V. in fine Officii debet omitti in Choro, quando immediate sequitur Missa, quæ in Ecclesiis non Cathedralibus, & non Collegiatis, sed & in minoribus etiam Regularibus, licet non cantetur a Choro, sed coram Clero legatur tantum a Celebrante, habenda est tamquam Conventualis; & in Festis secundæ Classis debet omitti Commemoratio Sancti simplicis eodem die occurrentis, ut præscribitur in Rubrica Missalis Tit. 7. n. 1. S.R.C. 14. Februarii 1705.

ARCHIDIACONUS.

ARchidiaconus dum adsistit Episcopo sollemniter celebranti tam in Ecclesia Cathedrali, quam in alia, intelligitur in Choro præsens. S.R.C. 15. Martii 1608.

Archidiaconus non potest adsistere Episcopo in habitu Prælatitio non Chorali, licet sit Prothonotarius. S.R.C. 6. Martii 1610.

Archidiacono Missam celebranti in diebus sollemnibus debent duo Canonici adsistere, & ministrare pro Diacono, & Subdiacono, si Mansionarii, quibus Animarum cura incumbit, in ipsius exercitio eo tempore sint impediti. S. R. C. 14. Februarii 1615.

Archidiaconus, si est prima Dignitas, debet facere Officium Præsbyteri Adsistentis, dummodo sit Sacerdos, & recusans debet cogi pænis, &

& Censuris. S. R. C. 28. Maii 1616.

Archidiaconus, uti Dignitas habens adnexum Canonicatum, debet præcedere omnes alios de Capitulo. S.R.C. 6. Martii 1634.

Archidiacono primæ Dignitati, & Prothonotario Apostolico, dum inservit Episcopo in Missis, & functionibus publicis, non licet portare Rochetum cum Impluvia, seu habitum Prælatitium, sed debet uti habitu Canonicali. S. R. C. 17. Novemb. 1646.

Archidiaconus prima Dignitas Cathedralis tenetur accedere ad cubiculum Episcopi ob obsequium ei exhibendum, dum Episcopus cum Cappa ad Ecclesiam accedit, & si recusat omnino est compellendus, ut præstet. S. R. C. 24. Januarii 1660.

Archidiacono primæ dignitati non licet sive in præsentia, sive in absentia Episcopi uti pulvinari serico, sed coriaceo tantum. S. R. C. 13. Septemb. 1670.

Vide Aspersor.

ARCHIEPISCOPUS.

Archiepiscopus potest ante se Crucem deferri facere per Monasteria, & loca, etiam exempta suæ Diœcesis. S. R. C. 13. Julii 1613.

Archiepiscopus, & illius Suffraganei cum simul in Metropolitana divinis interfuturi conveniunt, & genuflexi preces effundunt ante altare SS. Sacramenti, & Aram maximam; idem Archiepiscopus debet genuflectere, & incedere digniore

gniore quidem loco, ſed in linea cum Suffraganeis; Archiepiſcopus ſcilicet ſuper Faldiſtorio, & Suffraganei ſuper pulvinaribus hinc inde; & ſi loco Faldiſtorii Archiepiſcopus adhibeat genuflexorium commune, poterunt Suffraganei, ſi idem capax fuerit, ſuper eodem hinc inde pariter genufle&ere. S. R. C. 8. Junii 1658.

Vide Pallium. Præcedentia.

ARCHIPRESBYTER.

SUbſtitutus Archipresbyteri non debet cantare Miſſas, quæ ad ipſum Archipresbyterum pertinent, nec locum, & honorem incenſi, & Pacis ipſius Archipresbyteri prætendere. S.R.C. 14. Decembris 1602.

Archipresbyter, licet ſit prima Dignitas, in Choro tamen cedere debet primum, & digniorem locum Canonico celebranti. S. R. C. 26. Junii 1610.

Subſtitutus Archipresbyteri non poteſt Miſſas, & divina Officia celebrare, quæ ad ipſum, ſi adeſſet, pertinerent, ſed ſpe&ant ad Canonicum ſucceſſive. S. R. C. 22. Januarii 1618.

Archipresbytero Eccleſiæ, tanquam Archipreſbytero, & in fun&ionibus Archipresbyteralibus, & ad ſe uti Archipresbyterum ſpe&antibus, non competit uſus habitus Prothonotarii. S.R. C. 24. Maii 1664.

Archipresbyter alicujus loci, & Eccleſiæ, quæ non habet Clerum, ipſo abſente, vel impedito, poteſt deputare in fun&ionibus Parochialibus u-

num

num ex Cappellanis amovibilibus plurium Confraternitatum in sua Ecclesia degentium sibi bene visum, non obstante quod alii Cappellani noviter instituti prætendant ad ipsos, uti non amovibiles spectare. S. R. C. 20. Junii 1665.

Vide Præcedentia.

ASPERSORIUM.

Canonicus primus Presbyter debet Episcopo aspersorium ministrare, si Præbendæ sint distinctæ; si vero non sint distinctæ, prima Dignitas, vel primus Canonicus in ordine id facere debet. S. R. C. 19. Maii 1607.

Aspersorium Aquæ benedictæ porrigendum est Episcopo a Priore Ecclesiæ Collegiatæ dum eo accedit Episcopus; non autem a prima Dignitate, vel primo Canonico Ecclesiæ Cathedralis. S. R. C. 15. Martii 1608.

Aspersorium cum Aqua benedicta Episcopo accedenti ad Ecclesiam semper debet ministrari a prima Dignitate, vel digniore Canonico. S. R. C. 12. Martii 1612.

Aspersorium semper est porrigendum Episcopo a digniori de Capitulo Cathedralis. S. R. C. 20. Decemb. 1628.

Episcopo ingredienti aliquam Ecclesiam suæ Diœcesis, adsociato a Dignitatibus, & Canonicis suæ Cathedralis, debet porrigi aspersorium a Digniore illius Ecclesiæ, ad quam Episcopus accedit; non autem a Dignitatibus, aut Canonicis Cathedralis Episcopum adsociantibus. S. R. C. 14. Febr. 1632.

Asper-

Aſperſorium Aquæ benedictæ Cardinali etiam Legato, ſeu Ordinario Loci aliquam Eccleſiam ſuæ Diœceſis, ſeu Juriſdictionis quacumque de cauſſa ingredienti non ab Archidiacono, ſeu aliis de Capitulo cujuſcumque Eccleſiæ porrigi debet, ſed a Digniori illius Eccleſiæ, ad quam Cardinalis etiam Legatus, ſeu Ordinarius accedit. S. R. C. 14. Febr. 1632.

Aſperſorium Aquæ benedictæ Epiſcopo in Eccleſiam Religioſorum ingredienti eſt porrigendum per Digniorem illius Monaſterii, non autem per aliquem ex Canonicis Epiſcopum adſociantibus. S. R. C. 14. Junii 1646.

Aſperſorium Aquæ benedictæ Epiſcopo debet porrigi per digniorem de Capitulo Cathedralis, quando capitulariter, & cum indumentis canonicalibus proceditur ad Eccleſias quaſcumque Diæceſis. S. R. C. 18. Januarii 1653.

Jus porrigendi, & dandi aſperſorium Epiſcopo accedenti ad Cathedralem privative in omnibus functionibus ſpectat ad Digniorem de Capitulo, non autem ad Vicarium. S. R. C. 31. Julii 1665.

Epiſcopo accedenti ad Eccleſias publicas Confraternitatum, quæ non ſint Regularium, neque proprium Rectorem beneficiatum habeant, non eſt porrigendum Aſperſorium a Parocho, in cujus territorio ſunt ſitæ dictæ Eccleſiæ. S. R. C. 10. Decemb. 1703. in Decreto Generali adprobante Clemente XI. 12. Januarii 1704.

ADSI-

ADSISTENTIA.

ADsistentiæ ratio non habetur in receptione cinerum, candelarum, & palmarum, sed quilibet debet accedere secundum prærogativam sui Ordinis. S. R. C. 23. Maii 1603.

Adsistentia duarum Dignitatum, vel duorum Canonicorum Episcopo loci Ordinario tantummodo convenit. S. R. C. 9. Maii 1606.

Duorum Canonicorum adsistentia semper convenit Episcopo, sive celebret ipse, sive adsistat divinis. S. R. C. 10. Maii 1608.

Canonicus Episcopo adsistens superveniente digniore Canonico debet illi cedere locum adsistentiæ. S. R. C. 20. Junii 1609.

Archidiacono Missam celebranti in diebus sollemnibus, debent duo Canonici adsistere, & ministrare pro Diacono, & Subdiacono, si Mansionarii, quibus animarum cura incumbit, in ipsius exercitio eo tempore sint impediti. S. R. C. 14. Februarii 1615.

Ad Dignitates, & Canonicos Cathedralis, si adsint, spectat adsistere Episcopo sollemniter celebranti etiam in Collegiata Ecclesia, vel Parochiali, non autem ad Canonicos Collegiatæ, vel Presbyteros Parochialium. S.R.C. 15. Julii 1617.

Adsistentes Episcopo pro Dignitatibus, & inchoato Officio supervenientibus Dignitatibus, debent eisdem cedere locum adsistentiæ. S. R.C. 21. Junii 1632.

Dignitates, & Canonici, qui adsistunt Episcopo

ſcopo locum adſiſtentiæ cedere debent ſupervenienti Dignitati, ſeu Canonico digniori, quibus convenit adſiſtere. S. R. C. 5. Septemb. 1648.

Vide Archidiaconus. Canonicus. Epiſcopus. Dignitas. Coadiutor.

AURORA.

UBi non eſt Aurora phyſice pro licita Miſſarum celebratione adtendatur ea moraliter, & politice, quando ſcilicet terminari ſolet hominum quies, & inchoari labor juxta probatam regionum conſuetudinem. S. R. C. 18. Septemb., & 2. Novemb. 1634.

BACULUS.

BAculi, & Mitræ uſus ſunt conrelativa, & cui unum conceditur alterum etiam concedendum videtur. S. R. C. 7. Octobris 1606.

Vide Abbas. Epiſcopus. Prælatus.

BALDACHINUS.

BAldachini haſtæ in Eccleſia deferendæ ſunt, ut dicitur in libro Cæremoniali Epiſcoporum. S. R. C. 30. Auguſti 1602.

Baldachinum in Eccleſiis, & locus in Preſbyterio non debetur Domino loci; & admonentur Ordinarii, ne permittant hujuſmodi uſurpationem, & non licitam detentionem. S. R. C. 9. Julii 1657.

Vide Epiſcopus.

BEA-

BEATUS.

TAm Sæculares, quam Regulares cujuscumque Instituti etiam Societatis Jesu non possunt excedere limites verbales Indultorum Sedis Apostolicæ super Beatificationibus, præsertim in celebratione Missarum, & Officii cum Octavis, nisi hoc expresse Sedes Apostolica indulserit. S. R. C. 5. Octobris 1652. adprobante Innocentio X. 16. Septemb. ejusdem anni.

Si concessa fuerit per Sedem Apostolicam altarium erectio, non tamen ob id Missam, & Officium de Beatis celebrandi, vel recitandi facultas tradita præsumatur; etenim specifica, & expressa concessio super his præcedere debet. S. R. C. coram Alexandro VII. 27. Septemb. 1659.

Ubi in uno loco cultus Beatis fuerit concessus, non extendatur, inconsulto Pontifice, ad alium locum, quavis alia concurrente auctoritate. S.R.C. coram Alexandro VII. 27. Septem. 1659.

In locis, ubi Beatos ab omnibus coli permissum fuerit, non inde publica Officii recitatio permissa censeatur, sed tantummodo privata, nec satisfactoria præcepto recitationis, nisi quoad illos, quibus Sedes Apostolica de hoc indulserit. S. R. C. coram Alexandro VII. 27. Septemb. 1659.

Missæ de Beatis, quæ fuerint indultæ certis personis, nempe Presbyteris Regularibus, vel Sæcularibus alicujus Loci, vel Monasterii, seu Presbyteris alicujus Ecclesiæ servitio precipue addi-

addictis, a confluentibus Sacerdotibus quavis dignitate, etiam Cardinalatus insignitis minime celebrari possunt. S. R. C. coram Alexandro VII. 27. Septembris 1659.

Dies festi in Beatorum memoriam non celebrentur, nisi speciali Indulto Apostolico permissum fuerit. S. R. C. coram Alexandro VII. 27. Septemb. 1659.

Beatorum nomina in Calendariis non adponantur nisi illius tantum loci, earumque personarum, in quo, & a quibus cultus cum officio, & Missa celebratur. S. R. C. coram Alexandro VII. 27. Septemb. 1659.

In quibusvis Ecclesiasticis precibus etiam in oratoriis privatis recitandis particularia Beatorum suffragia non apponantur, nec recitentur. S. R. C. coram Alex. VII. 27. Septemb. 1659.

In publicis precibus, præter indultas, & a Sede Apostolica adprobatas, Beati non invocentur. S. R. C. coram Alexandro VII. 27. Septembris 1659.

Beatorum Reliquiæ in processionibus minime circumferantur. S. R. C. coram Alexandro VII. 27. Septemb. 1659.

Non removetur cultus Beatis, qui per communem consensum Ecclesiæ, vel per immemorabilem temporis cursum, aut per Patrum, virorumque Sanctorum scripta, vel temporis centum annorum metam excedentis scientiam, & tolerantiam Sedis Apostolicæ, aut Ordinariorum hactenus præstitus, ac certis modo & forma

ab eo tempore eis exhibitus fuit; verum si a centum annis citra, cultus hujusmodi aliqua ex parte constiterit auctus & extensus, eo casu in pristinum reducatur; prout quivis cultus extra casus prædictos, ad expressa tantum verbaliter in Apostolicis Indultis omnio revocetur. S.R.C. coram Alexandro VII. 27. Septemb. 1659.

Beati in Patronos non eligantur, nec eorum natalitia cum octavis celebrentur. S. R. C. coram Alexandro VII. 27. Septemb. 1659.

Locorum Ordinarii auctoritate Sedis Apostolicæ possunt, immo debent Sæculares, & Regulares quoscumque, quantumvis exemtos, & speciali expressione indigentes, etiam sub censuris compellere ad omnimodam omnium Decretorum circa Beatos observationem. Cum aliqui nullo modo subduntur Episcopo, qui eos si excesserint, coercere valeat; eo casu a Sedis Apostolicæ Nunciis, si adsint, sin minus ab Archiepiscopis in earum Provinciis, vel ab Episcopis Romano tantum Pontifici subjectis, intra vel prope quorum Diœcesis limites eorum Ecclesiæ, vel Monasteria sita fuerint, tamquam a Sede Apostolica delegatis ad hujusmodi Decretorum observationem prædicti omnes cogi debent. S. R. C. coram Alexandro VII. 27. Septemb. 1659.

Beatorum Imagines etiam non principaliter, & uti supplices appositæ, simulacra, picturæ, tabellæ, aut scripturæ eorum præclara gesta repræsentantes, aut referentes in Ecclesiis, sacrariis,

crariis, & oratoriis quibuscumque, & præsertim in quibus Missæ sacrificium, vel alia Divina officia peraguntur, inconsulta Sede Apostolica nullo modo exponi debent. S. R. C. coram Alexandro VII. 27. Septemb. 1659.

Ubi Indultum fuit per Sedem Apostolicam Beatorum imagines, simulacra, pictasque tabellas in Ecclesiis poni, & coli posse, in pariete tantum, non tamen super altare collocandi facultas tributa censetur. S. R. C. coram Alexandro VII. 27. Septemb. 1659.

In Ecclesiis in quibus Officium, & Missa de Beatis recitari, ac respective celebrari possunt, licitum est eorum Reliquias exponere. S. R. C. 17. Aprilis 1660.

Episcopi Regulares qui ex Indulto Sedis Apostolicæ gaudent privilegiis suæ Religionis, de quibus sunt capaces pro eorum conditione, non possunt de Beatis suæ Religionis recitare Officium, & in propriis Cathedralibus Missam celebrare, & Altare Beatis prædictis erigere. S. R. C. 17. Aprilis 1660.

Ubi Indultum fuerit ut Missa de aliquo Beato celebretur, licitum est ejus imaginem, & simulacrum super altari exponere, necnon votivas tabellas illi appendere. S. R. C. 17. Aprilis 1660. *Neque huic Decreto derogatur per illud editum 27 Septembris 1650.*

Dies festi in Beatorum honorem non celebrandi, non extenduntur ad festa devotionis. S. R. C. 17. Aprilis 1660.

Indulta recitandi Officium cum octava vel sine octava, & celebrandi Missam de Beatis non fuerunt revocata per Decretum emanatum anno 1659. 27. Septemb. S.R.C. & 17. Augusti 1660.

In Missis de Beatis, quæ sub ritu duplici majori celebrantur non debet dici *Credo*. S. R. C. 12. Julii 1664.

BENEDICTIO.

Cineres distribuendi in feria IV. post Dominicam Quinquagesimæ debent esse aridi non vero in modum luti. S. R. C. 23. Maii 1603.

Benedictio, distributio Candelarum, & Palmarum regulariter potest fieri in omnibus Ecclesiis tam Collegiatis quam Parochialibus, tam Sæcularibus quam Regularibus. S. R. C. 28. Aprilis 1607.

Prima Dignitas det Candelam Episcopo in festo Purificationis B. M. V. & Episcopus det statim primæ Dignitati ante Vicarium Generalem. S. R. C. 14. Junii 1608.

Benedictio Candelarum, Cinerum, & Palmarum, & aliæ similes actiones, quas faceret Episcopus præsens, eo absente, vel impedito ad primam Dignitatem, non vero ad Canonicum hebdomadarium pertinent. S. R. C. 21. Martii 1609.

Cineres Episcopo ministrare feria IV. Cinerum non ad primam Dignitatem, sed ad Canonicum ea die celebrantem pertinet. S. R. C. 28. Maii 1616.

Qui

Qui habet usum mitræ, & insignium Pontificalium in Missis etiam privatis benedicit cum versu: *Sit nomen Domini benedictum*; non potest tamen benedicere populo extra actum celebrationis. S. R. C 25. Maii 1624. *Hoc Decretum tollitur ob aliud Decretum generale adprobatum ab* Alexandro VII. 27. *Septemb.* 1659. *quod statuit, ut hujusmodi Prælati Episcopis inferiores in Missis privatis quoad indumenta, cæremonias, &c. & benedictionis largitionem discrepare non debent a simplici Sacerdote.*

Absente Episcopo benedictiones Candelarum, Cinerum, Palmarum, & Fontis fiat per Celebrantem. S. R. C. 12. Junii 1627.

Cum Episcopus benedicit cineres debet Celebrans imponere cineres eidem Episcopo; & idem servari debet in die Candelarum, & Palmarum, juxta Cæremoniale. S.R.C. 12. Julii 1627.

Sacerdos etiam si sit Dignitas, vel Canonicus, absente vel impedito Episcopo, distribuens Palmas juxta Decretum 18. Julii 1626. stare debet capite detecto. S. R. C. 31. Martii 1629.

Benedictio cum SS. Sacramento danda est in fine hymni: *Pange lingua*, non vero ad verba: *sit & benedictio*. S. R. C. 5. Febr. 1639.

Pixis, Ostensorium, & Corporalia, quæ immediate inserviunt SS. Sacramento, debent benedici juxta formam propriam, quæ habetur in Missali. S. R. C. 16. Novemb. 1649.

Dignior Sacerdos ad quem spectat candelam, cineres, & palmam Sacerdoti celebranti

in die Purificationis, in feria IV. cinerum, & in Dominica Palmarum miniſtrare, debet ab eodemmet Celebrante ſupradicta accipere ſtans, non vero flexis genibus. S. R. C. 30. Auguſti 1664. *Quod tamen inhærendo Cæremoniali Epiſcoporum lib. 2. cap. 17. n. 2. intelligitur de Canonicis.*

In benedicendo populum cum SS. Sacramento iſte modus adprobatur, nimirum, cum Sacerdos ſtat ante populum Oſtenſorium ante pectus tenet, tum elevat illud decenti mora non ſupra caput, ſed tantum uſque ad oculos, & eodem modo illud demittit infra pectus, mox iterum recta linea illud tollit uſque ad pectus, & exinde ad ſiniſtrum humerum ducit, & reducit ad dexterum, & rurſus ante pectus reducit, ibique aliquantulum ſiſtit quaſi peracta ad omnes mundi partes cruce, & Sacramentum etiam venerandum omnibus præbet; tunc gyrum perficiens collocat Oſtenſorium ſuper altare. Servari etiam poteſt alius modus deſcriptus in Cæremoniali Epiſcoporum lib. 2. cap. 33. ubi requiritur tantummodo, ut cum eodem Sacramento celebrans producat ſignum crucis. S. R. C. 21. Martii 1676.

Modus benedicendi alios, vel rem aliquam debet eſſe cum manu recta, & digitis ſimul junctis, & extenſis. S. R. C. 24. Julii 1683.

Benedictio aquæ in Sabbato Sancto etiam ſine infuſione olei Sancti fieri non poteſt in Eccleſiis non habentibus Fontem Baptiſmalem, quamvis uſus ſit in hujuſmodi Eccleſiis talem

bene-

benedictionem fieri. S. R. C. 13. Julii 1697.

Potest permitti quod Hebdomadarius, aut alius Canonicus, post processionem in festo alicujus Sancti, stans ad Altare majus benedicat populum habens tantum superpelliceum, & stolam sicut in aliis processionibus, in quibus circumferuntur aliquæ Reliquiæ cum alba, Stola, & Pluviali. S. R. C. 5. Julii 1698.

Benedictio publica sacrorum Cinerum facienda in feria quarta post Dominicam Quinquagesimæ non potest fieri post Tertiam, sed servandæ sunt Rubricæ, in quibus præscribitur post Nonam. S. R. C. 22. Januarii 1701.

Vide Canonicus. Episcopus. Jus Parochiale. Prælatus. Vicarius. Reliquiæ.

BIRRETUM.

Vide Episcopus. Canonicus.

BUGIA.

INstrumentum Bugiæ de candela serviens Episcopo, non potest esse materia Ordinis Acolythorum loco candelabri, seu ceroferarii. S. R. C. 8. Iunii 1709.

Vide Canonicus. Episcopus.

CALIX.

ANte versiculum qui dicitur Communio, cooperiendus est Calix velo in anteriori parte, prout ante confessionem. S. R. C. 1. Martii 1698.

Sacerdotes non debent deferre manutergium ſuper Calicem tam eundo, quam redeundo ab altari. S. R. C. 1. Septembris 1703.

CAMPANAE.

COnſuetudo immemorabilis aliquibus in locis, ut campanæ in ſalutatione Angelica non pulſentur ante pulſationem in Eccleſia Matrice, ſervanda eſt. S. R. C. 24. Septemb. 1605.

Sabbato Sancto non ſunt pulſandæ campanæ majores, antequam ſignum datum fuerit in Cathedrali, ſeu Matrice Eccleſia. S. R. C. 21. Martii 1609.

CANON.

IN Canone omnino facienda eſt commemoratio de Epiſcopo etiam ab exemptis. S. R. C. 25. Septemb. 1649.

CANONICUS.

COnſuetudo immemorabilis, ut præter Diaconum, & Subdiaconum Canonico celebranti adſiſtat unus Cappellanus cum Pluviali ſervanda eſt. S. R. C. 19. Junii 1602.

Adſiſtentia quæ a Canonicis Diaconis debetur per viam Epiſcopo accedenti ad Eccleſiam pro Miſſa, & Veſperis celebrandis, fiat tantum quando Epiſcopus pergit intra vel extra eandem Eccleſiam cum Pluviali, & Mitra, non vero quando incedit cum Cappa. S. R. C. 3. Auguſti 1602.

Ubi

Ubi adeſt conſuetudo quod Canonici, & Dignitates miniſtrent Epiſcopo mitram, gremiale, thuribulum, & id genus alia, debet ſervari, ſicut etiam ſi adſit conſuetudo quod Dignitas, ſeu Canonicus geſtet baculum ante Epiſcopum in quibuſdam ſollemnitatibus. S. R. C. 5. Julii 1603. & 14. Novemb. 1676.

Non tenentur omnes Canonici adſociare Epiſcopum ab eo Altari in quo Miſſam planam celebravit, ad Sedem Epiſcopalem, ſi voluerit Miſſæ Conventuali adſiſtere. S. R. C. 5. Julii 1603.

In Eccleſia Collegiata exemta, præſente uno Canonico Cathedralis cum Epiſcopo, & Abbate Collegiatæ ejuſdem cum ſuis Canonicis, prius incenſetur Canonicus, quam Abbas. S. R. C. 7. Febr. 1604.

Epiſcopo Suffraganeo tenentur Canonici adſiſtere, quando nomine proprii Epiſcopi functiones Epiſcopales exerceat. S.R.C. 21. Feb. 1604.

Canonicus celebrans in aliqua Eccleſia Collegiata de Urbe, preſente proprio Vicario illius Eccleſiæ ad Miſſam Conventualem, non tenetur in fine Miſſæ ante benedictionem reverentiam facere ipſi Vicario. S.R.C. 21. Feb. 1604.

Ubi adeſt conſuetudo, ut Cappellani miniſtrent Canonicis Cappas, vel Pluvialia capite detecto, ſervanda eſt. S. R. C. 19. Junii 1604.

Canonico ſollemniter celebranti datur Adſiſtens, ſi eſt immemorabilis conſuetudo. S.R.R. 19. Junii 1604.

Canonici debent aſpergi ſingillatim Aqua benedicta

nedicta in Dominicis. S. R. C. 20. Decemb. 1605. *Hoc Decretum in Regestis S.R.C. non reperitur, sed refertur a Gavanto, & est conforme Cæremonialis Episcoporum dispositionibus.*

Canonici Ecclesiæ Collegiatæ non debent in processionibus incedere parati, sicut Canonici Cathedralis. S. R. C. 19. Maii 1607.

Canonici digniores debent sedere in sedibus, quæ sunt viciniores Sedi Episcopali. S.R.C. 15. Martii 1608.

Canonici parati Adsistentes Episcopo præcedunt Vicario Generali, & sunt ante ipsum thurificandi. S. R. C. 6. Martii 1610.

Canonicus, vel Presbyter paratus officium faciens debet habere locum etiam a Decano. S.R. C. 26. Junii 1610.

Tenentur omnino Canonici ad cantandum Missam de die, ut lucrentur distributiones. S. R. C. 28. Januarii 1612.

Canonicus Diaconus, vel Subdiaconus, qui obtinuit Præbendam Presbyteralem, non debet amplius uti Dalmatica, vel Tunicella ut Canonici Diaconi, quando paratur, sed Planeta, ut Presbyteri. S. R. C. 12. Maii 1612.

Canonici tenentur adsistere Episcopo etiam quando Ordinationem celebrat extra propriam Ecclesiam; dummodo numerus sufficiens Canonicorum, & Ministrorum in Ecclesia remaneat. S. R. C. 7. Julii 1612.

Consuetudo immemorabilis quod Passio Domini in Dominica Palmarum, & in feria VI. Para-

Parasceves decantetur a Canonicis, debet servari non obstante Cæremoniali, in quo disponitur eam a Cantoribus decantandam esse. S. R. C. 7. Julii 1612.

Episcopus non potest signum, quod habere debent Canonici Cathedralis ad distinctionem concedere aliis, vel immutare, inconsulta Sede Apostolica. S. R. C. 1. Septembris 1612.

Canonicus Prothonotarius potest uti subtana violacea in Choro, & in Ecclesiis, dum Divinis adsistit, dummodo in ceteris habitum proprium Canonicis convenientem deferat. S. R. C. 14. Januarii 1612.

Canonici, & Dignitates non tenentur ad benedictionem Episcopi genuflectere, sed tantum caput inclinare, nec debent genuflectere, quando Episcopum celebrantem thurificant. S. R. C. 4 Maii 1613.

Canonici Cathedralis Ecclesiæ absente Episcopo, vel Sede Episcopali vacante, in omnibus, & per omnia præferri debent Magistratibus sæcularibus, qui non sunt de perpetuis, & Majoribus, & Concionatores debent prius Canonicos quam Magistratus salutare. S. R. C. 3 Octob. 1615.

Canonici Cathedralis, vel Collegiatæ semper præcedere debent Regularibus, etiam in ipsorum Regularium Ecclesiis. S. R. C. 31 Martii 1618.

Canonici Ecclesiæ Cathedralis præcedunt Canonicos Collegiatæ etiam intra eamdem Collegiatam, non obstante consuetudine. S. R. C. 19. Augusti 1619.

Cano-

Canonici Prothonotarii non lucrantur distributiones quotidianas, nisi proprio habitu Canonicali intersint Choro, processionibus, &c. S.R.C. 7. Augusti 1621.

Canonici non possunt uti Pallio, & Pileo in Choro, quando adsistunt etiam Completorio. S.R.C. 17. Julii 1627.

Quod præscribitur in Cæremoniali, ut Canonici de sacristia egrediantur bini, intelligitur in sollemnitatibus. S.R.C. 12. Junii 1628.

Canonici habentes usum cappæ, & rocchetti, quando administrant Sacramenta debent deponere cappam, & induere superpelliceum cum Stola. S.R.C. 12 Julii 1628.

Soli Canonici debent facere consuetos circulos ante Episcopum Diœcesanum, non autem Vicarius Generalis. S.R.C. 28. Septemb. 1630.

Dignitate, vel Canonico sollemniter tantum Missam celebrante; Canonici pariter pro Diacono, & Subdiacono, & non alii inferiores inservire debent, non obstante contraria consuetudine; Ad Vesperas vero debent adsistere Presbyteri non Canonici. S.R.C. 8, & 22 Martii 1631.

In Cathedralibus, in quibus non sunt distinctæ Præbendæ, Canonicus non Sacerdos licet prius admissus cedere debet digniorem locum Canonico Sacerdoti postea admisso. S.R.C. 19. Novemb. 1633.

Canonici Presbyteri non debent habere præcedentiam super Archidiaconum, etiam si ipse in Diaconali tantum ordine sit constitutus. S.R.C. 26. Sept. 1643. Quan-

Quando aliqua Ecclesia Sæcularis, vel Regularis ob aliquod impedimentum est substituta pro Cathedrali, & Episcopus interest cum Cappa in concionibus, tenentur Canonici Cathedralis adsistere cum Habitu Canonicali. S.R.C. 22. Martii 1653.

Canonici Pluviali, Planeta, Dalmatica, vel Tunicella parati non debent deferre almutias: Canonico vero defuncto induto Planeta, seu Dalmatica, vel Tunicella imponi potest almutia supra brachium. S.R.C. 4. Augusti 1663.

Canonici quando Missam celebrant de rigore uti possunt annulo aureo, sed sine gemma, & sine aliqua effigie. S.R.C. 4. Augusti 1663.

Canonici adsistentes tenentur accipere birretum de manu Episcopi Cappa induti, & eidem reddere non obstante Decreto 3. Junii 1662. præcipiente per Cappellanum hujusmodi implenda esse. S.R.C. 3. Augusti 1663.

Canonicus Pœnitentiarius Ecclesiæ Cathedralis non potest cogi ad inserviendum Missis cantatis pro Diacono, & Subdiacono; constitutione, seu consuetudine in contrarium non obstante. S.R.C. 21. Januarii 1673.

Canonici Sacerdotes, quamvis possessione Canonicatus posteriores, ubi Præbendæ non sunt distinctæ semper, & ubique præferendi sunt Canonicis inferioris Ordinis, etiam possessione Canonicatus anterioribus non obstante immemorabili consuetudine, quam abusum impræscriptibilem esse declaravit. S.R.C. 30. Julii 1689.

Cano-

Canonici semper, & quandocumque tenentur in Missis sollemnibus, & Conventualibus, quæ a Dignitatibus, & ab ipsis cantantur per gyrum, præcipue in diebus festis ex obligatione Capitulari, adsistere sibimetipsis gradatim in ministerio Diaconi, & Subdiaconi, non possunt substituere alios simplices Sacerdotes non de gremio Capituli ad exercendum officium Diaconi, & Subdiaconi in hujusmodi sollemnium Missarum celebrationibus, etiam adsistente Episcopo, non obstante quacumque antiqua consuetudine. S.R.C. 15. Septem. & 15. Decemb. 1691.

Non possunt Canonici in celebratione Missæ uti Palmatoria, vulgo *Bugia*. S.R.C. 11. Julii 1699.

Dignitates numquam debent Canonicis celebrantibus inservire. S.R.C. 3. Octobris 1699.

Canonici Ecclesiæ Cathedralis interessentes concionibus præsertim Quadragesimalibus, debent esse induti habitu Canonicali, dum sedent in propriis stallis. S.R.C. 31. Martii 1703.

Canonicus Sacerdos præcedere debet Canonicum Diaconum, seu Subbiaconum anteriorem habentem possessionem tam in stallis, quam in omnibus aliis functionibus intra, & extra Ecclesiam: & Canonicus Diaconus, vel Subdiaconus anteriorem habens possessionem promotus postea ad Sacerdotium, præcedere debet Canonicum Sacerdotem ordine Sacerdotali anteriorem. S.R.C. 27. Augusti 1707.

Feria V. in Cœna Domini, cum Episcopus exit a Sacrorum custodia ad altare, non debent

Cano-

Canonici, qui eum parati adsociant præcedere Presbyteros Diaconos, & Subdiaconos paratos, qui eum comitantur, sed debent sequi. S. R. C. 8. Junii 1709.

Canonici, & Beneficiati, dum occasione benedictionis Augustissimi Sacramenti singulis Dominicis post Completorium cantatur hymnus *Pange lingua*, non tenentur descendere a Choro, sed flexis genibus in eodem Choro in suis stallis canant. S. R. C. 26. Augusti 1730.

Vide Archidiac. Adsistent. Episcop. Aspersorium. Benedictio Cinerum. Coadiutor. Genuflexio. Missa. Præcedentia. Thurificatio. Vicarius.

CANTOR.

CAntor, si est Dignitas in Cathedrali debet suum munus obire vel per se ipsum, vel per Vicecantorem ante adsumendum, ab Episcopo adprobandum, qui non sit de his, qui alioquin Choro sunt obligati. S. R. C. 19. Martii 1611.

CAPUT APERIRE, SALUTARE.

AD processiones, quibus Episcopus cum mitra intervenit, Canonici incedent per Ecclesiam capite detecto, extra vero eam cum birreto in capite. S. R. C. 5. Martii 1633.

Hoc Decretum adducitur, quamvis in Regesto non reperiatur; sed authenticum censetur, quia refertur a Gavanto in Manuali Episcoporum v. Processio *num. 7. in Adit. & est conforme dispositioni, quæ habetur in Carem. Epis.* Cele-

Celebrans in Miſſa ſollemni procedere debet ad ſedem præparatam aperto capite, & ita regredi ad altare; quando ſedere debet dum cantatur hymnus Angelicus, & ſymbolum Apoſtolorum, ſed ad illa verba, quæ cantantur in Choro ad quæ fieri debet inclinatio, tenetur ſe inclinare nudo capite, non obſtante contraria conſuetudine. S. R. C. 22. Martii 1676.

Quando in Miſſa ſollemni Concionator poſt ſalutationem Angelicam ſalutat Miniſtros altaris, & facit reverentiam, non eſt incongruum ſi Miniſtri Altaris, & ipſe Celebrans correſpondeat ſalutationi Concionatoris diſcooperiendo caput. S. R. C. 20. Julii 1686.

Concionator abſente Epiſcopo debet prius ſalutare Canonicos Cathedralis in apparatu Chorali Capitulariter ſedentes, deinde Gubernatorem ſæcularem civitatis. S.R.C. 11. Auguſti 1691.

Vide Benedictio Cinerum. Canonicus. Epiſcopus.

CAPPELLANI.

CAppellani, ſeu alii Miniſtri Eccleſiæ quocumque nomine appellentur ſolitas functiones facere debent, licet cæremoniale ad eas exercendas eos nomine proprio non appellet. S. R. C. 3. Auguſti 1602.

Cappellanus Confraternitatis non poteſt ſuo arbitrio ſine expreſſa licentia Epiſcopali proceſſiones facere. S. R. C. 4. Martii 1606.

Cappellani Sæculares in propriis Eccleſiis Monia-

nialium, quæ Romano non utuntur Breviario dicere possunt Missam de Sancto Ordinis, de quo Moniales Officium recitant, sed cum Missali Romano, ut in proprio de Sanctis, vel de communi. S. R. C. 20. Novemb. 1628.

Adsociatio a Cappellanis juxta antiquum solitum debetur Episcopo, quando ipse cappa indutus descendit ad Ecclesiam pro præstanda adsistentia. S. R. C. 3. Martii 1731.

Cappellani ubi adest antiquum solitum in Aula Episcopali, quando Episcopum excipiunt tam in recessu, quam in regressu, tenentur eidem Episcopo genuflectere. S. R. C. 3. Martii 1731.

Cappellani de Massa nuncupati non tenentur Episcopo Pontificaliter celebraturo deferre Sacra paramenta ad Cathedram Episcopalem nisi deficientibus Acolytis, actualiter vero celebranti debent tenere librum, & bugiam. S. R. C. 3. Martii 1731.

Vide Missale. Præcedentia.

CATHEDRALIS.

PResbyteri, & Clerici Cathedralis omnes faciunt unum corpus cum Canonicis, & sub una Cruce debent incedere. S. R. C. 28. Novembr. 1609.

CEREUS.

CEreus Paschalis regulariter accendi debet ad Missas, & Vesperas sollemnes in triduo Paschatis, in Sabbato in Albis, & Dominicis

usque ad Ascensionem, quo die cantato Evangelio exstinguitur. Ad Matutinum, & in aliis sollemnitatibus & diebus sollemniter celebratis non accendatur, nisi adsit consuetudo, quod durante tempore Paschali accendatur. S. R. C. 19. Maii 1607.

CAEREMONIALE.

CAEremoniale Episcoporum non tollit immemorabiles, & laudabiles Ecclesiarum consuetudines. S. R. C. 11. Junii 1605.

Decretum de die 11. Junii 1605. quod Cæremonialis liber non tollat laudabiles, & immemorabiles consuetudines, habet locum in omnibus Regnis, & locis Christianitatis. S. R. C. 17. Junii 1606.

Decretum in Visitatione factum contra regulas libri Cæremonialis non est servandum. S. R. C. 1. Augusti 1610.

CAEREMONIÆ.

CAEremoniæ novæ non inducendæ, nec antiquæ immutandæ absque expressa licentia, quam dare debet. S. R. C. 12. Maii 1612.

CAEREMONIARIUS.

MAgister Cæremoniarum non autem Sacrista debet vocare Vicarium, ut hora debita, si voluerit ad Ecclesiam accedat. S. R. C. 26. Novemb. 1605.

Cæremoniarum Magister in processionibus incedit

cedit apud Celebrantem, & ejus Adſiſtentes, & ubique diſcurrit, quando opus eſt pro ordinanda proceſſione. S. R. C. 8. Maii 1617.

Magiſter Cæremoniarum, etiamſi ſit Cappellanus quando officium exercet, & veſtibus illius officii indutus eſt, ſedere debet apud Celebrantem, vel ejus Adſiſtentes Pluvialibus indutos; quando vero non eſt in miniſterio ſedere debet in Choro inter Præbendatos, & Presbyteros, vel Clericos ſui ordinis, ſervato ordine ſuæ receptionis. S. R. C. 30. Maii 1617.

Licitum eſt Capitulo eligere pro functionibus Canonicalibus, & ejus ſervitio Magiſtrum Cæremoniarum diſtinctum ab altero Epiſcopi. S. R. C. 7. Julii 1734.

Magiſter Cæremoniarum non poteſt ſuum exercere munus, abſque adprobatione Epiſcopi, & tantum in functionibus Epiſcopalibus uti valet veſte violacea ex diſpoſitione Cæremonialis. S. R. C. 7. Julii 1734.

Die 17. Julii 1734. S. R. C. confirmavit licitum eſſe Capitulo Cathedralis eligere Magiſtrum Cæremoniarum ab Epiſcopo confirmandum, quem tamen Epiſcopus poteſt juſtis de cauſſis in Cæremoniali Epiſcoporum præſcriptis non adprobare, ſeu reprobare, nec tenetur cauſſas exponere. Item idem Magiſter Cæremoniarum non debet cenſeri privative electus etiam quoad omnes functiones Epiſcopales, & adſiſtentias præſtari ſolitas Epiſcopo tam intra, quam extra Eccleſiam Cathedralem, cum licitum

tum sit Episcopo eligere alium Magistrum Cæremoniarum pro omnibus functionibus ab ipso peragendis, & aliis ipso præsente explendis tam intra, quam extra Ecclesiam Cathedralem, & huic Magistro Cæremoniarum ab Episcopo electo omnes Capitulares teneantur obedire, quo ad ea, quæ divinum cultum concernunt sub pœna arbitrio Episcopi infligenda. S. R. C. die, & anno quo supra.

Vide Dignitas. Episcopus.

CHORUS.

DEstinatus ad regendum Chorum non est dimovendus a Choro ut adsistat Episcopo. S. R. C. 6. Septemb. 1603.

Vide Primicerius. Canonicus.

CINERES.

VIde Benedictio.

CINGULUM.

SAcerdotes in Missæ Sacrificio congruentius utuntur Cingulo lineo, quam serico. S. R. C. 22. Januarii 1710.

Cingulum tertium indumentum Sacerdotale potest esse coloris paramentorum. S. R. C. 8. Junii 1709.

CLAVIS.

CLavis Hostiæ repositæ in Feria V. in Cœna Domini non debet dari Laico, quantumvis Nobili. S. R. C. 30. Januarii 1610.

Vide Reliquiæ.

CLE-

CLERUS.

Clerus Ecclesiæ Cathedralis unitus, ultimo loco incedere debet in processionibus, nec Clerus, vel Canonici aliarum Ecclesiarum debent cum dicto Clero Cathedralis incedere. S. R. C. 21. Augusti 1604.

COADIUTOR.

Coadiutori Episcopi debetur primum stallum in Choro, sive sedes cameralis. S. R. C. 14. Januarii 1623.

Coadiutor Episcopi celebrans, præter Diaconum, & Subdiaconum debet habere adsistentem Canonicum pro libro. S. R. C. 7. Augusti 1627.

Coadjutor Canonici justa de caussa immunis, & exemti a Choro, tenetur interesse, ut Canonicus lucretur distributiones. S. R. C. 20. Februarii 1627.

Non licet Coadiutoribus Canonicorum absentibus, vel impeditis Coadiutis inservire pro Adsistentibus Episcopo sollemniter celebranti, vel cum Cappa divinis interessenti, sed hoc munus spectat & pertinet ad veros Canonicos ordine successivo. S. R. C. 24. Maii 1636.

Coadiutores, quando Coadiuti sunt præsentes in Choro, vel processionibus non possunt in habitu Canonicali intervenire. S. R. C. 24. Maii 1636.

Coadiutores Canonicorum extra suam Ecclesiam, & sine Capitulo nullam habent prærogati-

gativam, ac si non essent Coadiutores; unde in concursu cum aliis Sacerdotibus non præcedunt nisi ratione antiquitatis in ordine. S. R. C. 7. Martii 1637. *Hoc Decretum non potuit conferri cum originali, quia non reperitur regestum hujus anni.*

COLORES.

IN festo Stigmatum S. Francisci adhibetur color albus. S. R. C. 9. Decembris 1623.

In Ecclesiis Regularium diebus Dominicis, quibus tam Regulares, quam exteri celebrant de Dominica, possunt exteri uti coloribus paramentorum, quibus utuntur Regulares ratione alicujus octavæ; & Regulares celebrantes in alienis Ecclesiis uti coloribus juxta ritum eorumdem, & tam exteri in Ecclesiis Regularium, quam Regulares in alienis possunt adponere commemorationem octavæ ut supra occurrentis, servata Rubrica de duplici oratione habenda in Dominicis infra octavam. S.R.C. 11. Junii 1701.

Vide Episcopus. Imagines.

COLLEGIATA.

COllegiata Insignis ab ejus erectione præcedit aliis Collegiatis antiquioribus. S. R. C. 24 Martii 1612.

Collegiata simplex præcedit Parochialibus etiamsi antequam erigeretur illis cessisset. S. R.C. 23. Martii 1619.

COM-

COMMEMORATIO.

IN Missis ferialibus, quæ contingunt a Dominica Passionis ad feriam quintam Cœnæ Domini, si facienda obveniat commemoratio de simplici omittenda est tertia oratio, quæ pro secunda adsignatur in Missali, nempe pro Ecclesia, vel pro Papa. S. R. C. 22. Novemb. 1659.

In Missa privata de Sancto duplici, vel semiduplici de quo tali die fit Officium, potest quidem fieri Commemoratio de Sanctissimo Sacramento exposito occasione quadraginta horarum, sed omittenda in festis primæ, & secundæ classis. S. R. C. 2. Decembris 1684.

In Missa sollemni de feria commemoratio non est facienda de Sancto semiduplici occurrente, cuius Missa pariter cantanda est absque commemoratione feriæ, & in utrisque Missis tempore Passionis dicenda est tantum secunda oratio Ecclesiæ, vel pro Papa, ut docet Gavantus. In Missis autem privatis de festo semiduplici cum sit clara dispositio Rubricæ IX. de Oratione, dicenda est secunda Oratio de feria, tertia Ecclesiæ, vel pro Papa; de simplici vero facienda est commemoratio juxta eamdem Rubricam. S. R. C. 10. Januarii 1693.

In feria VI. post Octavam Ascensionis, si occurrit festum 9. lectionum facienda est in Missa commemoratio illius diei, nisi festum fuerit ex sollemnioribus juxta Rubricas. S. R. C. 4. Aprilis 1705.

Occurrente commemoratione Sancti simplicis in feria II. post Dominicam Passionis quando dictum est nocturnum Defunctorum, in Missa dicenda est secunda Oratio de simplici tantum. S. R. C. 4. Maii 1709.

Occurrente commemoratione Sancti simplicis in feria II. Quadragesimæ quando dictum est nocturnum Defunctorum, non debet in Missa quarto loco dici Oratio: *Omnipotens sempiterne Deus qui vivorum, &c.* pro commemoratione Defunctorum; sed sufficit tertia oratio *A cunctis*. Quod si dicatur quarta *Omnipotens, &c.* quinta erit ad libitum. S. R. C. 4. Maii 1709.

Commemoratio in Missa pro consecratione Episcopi, quando ratione festi occurrentis dicitur Missa de festo habente plures commemorationes, debet uniri cum oratione Missæ, & dici sub unica conclusione juxta Rubricam Pontificalis Romani de consecratione electi in Episcopum, & Missalis Romani in fine post benedictiones. S. R. C. 8. Junii 1709.

Dum Missa cantatur coram SS. Sacramento in Altari exposito, debet fieri commemoratio de eodem SS. Sacramento post omnes alias commemorationes de præcepto, & in Missis sollemnibus tantum festorum primæ, & secundæ classis est facienda sub unica conclusione. S. R. C. 23. Junii 1736.

Dum præter Missam Conventualem cantatur Missa votiva ex fundatione, in hac Missa non debet fieri commemoratio festi, de quo canta-

ta

ta est Missa Conventualis. S.R.C. 23. Junii 1736. Vide Colores. Missa. Oratio.

CONCIONATOR.

Vide Aperire caput. Episcopus. Eucharistia.

CONFRATERNITAS.

Confraternitates Laicorum in processionibus procedant ante Regulares, quas iidem Regulares sequuntur, postremo digniorem locum habeat Clerus Sæcularis. S.R.C. 7. Augusti 1621.

Confraternitati SS. Sacramenti, si sumtus ceræ facit, indulgetur, ut in processione ejusdem SS. Sacramenti aliqui ex Confratribus saccis induti cum fanalibus accensis incedant hinc inde ante, & apud idem SS. Sacramentum, dummodo major pars Confraternitatis cum sua Cruce, & insignibus incedat ante in loco suo juxta Bullam Gregor. XIII. S. R. C. 10. Maii 1608. & sic etiam 19. Junii 1655., & 20. Septembris 1687. *In quibus tamen postremis conceditur talis præcedentia, dummodo dicta Societas SS. Sacramenti accedat ad alias processiones juxta ordinem antianitatis; quod si quavis ratione, aut prætextu recusaverit ad alias processiones accedere, etiam proprio die festo Sollemnitatis, & in processionibus SS. Sacramenti nullo modo præcedere debeat.*

Vide Cappellanus. Præcedentia.

CON-

CONSECRATIO.

SI incepta Consecratione Ecclesiæ correptus morbo Episcopus deficiat, & præsertim antequam ungantur Cruces, reassumenda est consecratio. S. R. C. 12. Aprilis 1614.

Vide Episcopus.

CRUX.

PResbyteri alicuius Ecclesiæ intra limites propriæ Parochiæ non possunt propriam Crucem erigere, sed debent incedere sub Cruce Parochiæ, licet Parochia sit Regularium. S. R. C. 12. Martii 1616.

Celebrans in Parasceve mittat particulam in calicem sine aliquo Crucis signo, neque se signet cum calice. S. R. C. 28. Augusti 1627.

Crux parva cum imagine Crucifixi posita super tabernaculum, in quo asservatur inclusum SS. Sacramentum in Altari, non est sufficiens in Missa, sed poni debet alia Crux in medio candelabrorum; & in Altari, in quo adest magna statua SS. Crucifixi, non est necesse ut ponatur alia Crux, dum celebratur Missa. S. R. C. 4. Augusti 1663. & 24. Julii 1683.

Cruces quæ fiunt a Sacerdote super oblata, non sunt faciendæ manu transversa, sed manu recta in transversa parte Crucis. S. R. C. 24. Julii 1683.

Cruces Altarium, seu processionum non sunt benedicendæ de præcepto, potest tamen simplex Sacerdos eas benedicere privatim, & non

sol-

follemniter. S. R. C. 12. Junii 1704.

Vide Altare. Archiepifcopus. Celebratio. Imagines. Miffa. Oblationes. Reliquiæ. Regulares.

CURATUS.

CUratus ratione ftolæ debet præcedere aliis Presbyteris etiam Canonicis Ecclefiæ Collegiatæ. S. R. C. 24. Octob. 1609.

Parochi in feftis non poffunt recipere nova ftipendia pro Miffis. S. R. C. 1. Septemb. 1629.

DEDICATIO.

ANniverfaria dies Dedicationis Ecclefiæ, dum Epifcopus in confecratione ejufdem non elegerit diem, fed confecravit Ecclefiam die, &c. menfe, &c. debet celebrari in futurum die, quo hactenus in præteritum confuevit celebrari. S. R. C. 20. Novembr. 1662.

DIGNITATES.

DIgnitates, quæ habent præbendas cum onere cantandi Evangelium, feu Epiftolam, non tenentur miniftrare inferioribus. S.R. C. 10. Januarii 1604.

Dignitates tenentur adfociare Epifcopum cum Canonicis ex debito; licet Cæremoniale Epifcoporum nominet tantum Canonicos. S.R.C. 10. Januarii 1609.

Miffarum follemnium celebratio, delatio SS. Sacramenti in proceffione in ejus feftivitate, Candelarum, Cinerum, & Palmarum benedictio-

ctiones, & functiones similes, quas Episcopus præsens in sua Cathedrali facere solet, & debet juxta formam libri Cæremonialis Episcoporum, absente, vel impedito Episcopo ad primam Dignitatem, & deficiente prima ad secundam, & sic successive pertinent. S.R.C. 25. Junii 1611.

Ante Dignitates non debet poni pulvinar cum tapete, sed debent sedere in suis stallis, prout sedent alii Canonici; tamen ratione Dignitatis potest indulgeri pulvinar de corio tantum. S.R.C. 24. Martii 1612.

Prima Dignitas debet adsistere Episcopo celebranti, licet sit unica. S.R.C. 12. Decem. 1620.

Dignitates nolentes celebrare Missas Pontificales, absente Episcopo, pro justa caussa impeditæ possunt adsistere in suo stallo in Choro. S.R.C. 12. Junii 1627.

Missæ sollemniores, impedita prima Dignitate, non ad Hebdomadarium, sed ad secundam Dignitatem spectant & pertinent; & impedita secunda ad alias ordine successivo. S.R.C. 5. Julii 1631.

Non convenit, quod prima Dignitas celebret Missam ante processionem SS: Sacramenti; & deinde altera Dignitas minor deferat illud in processione. S.R.C. 31. Julii 1632. *Hoc Decretum confirmatum fuit ab Innocentio XI. in Constitutione* 21. *quæ incipit*: Alias emanarunt *sub die* 4. *Junii* 1689.

Prima Dignitas officium adsistentis Presbyteri

teri faciens, Episcopo divina pontificaliter peragente, tenetur sustentare librum quando solum cantat, non vero quando legit, quod spectat ad Cappellanum. S. R. C. 16. Martii 1638.

Functiones, quæ debent fieri per primam Dignitatem, ea impedita, obeundæ sunt per Dignitatem sequentem. S. R. C. 7. Octobris 1645.

Adsistentia Episcopo in Missis Pontificalibus, ministratio aspersorii Episcopo ingredienti Ecclesiam, canere Missam in diebus sollemnioribus, nec non peragere sollemnia Missarum, & delatio SS. Sacramenti, absente Episcopo in festivitate Corporis Christi spectant ad primam Dignitatem, & successive ad alias Dignitates, vel ad seniorem Canonicum; non autem ad Vicarium Generalem. S.R.C. 29. Maii 1655.

Primæ Dignitati post Pontificalem sollemniter celebranti in sollemnioribus festivitatibus debetur adsistentia duorum Canonicorum pro Diacono, & Subdiacono, quantumvis præbendæ non sint distinctæ. S. R.C. 7. Decemb. 1658.

Prima Dignitas in Cathedrali præcedit Vicario Capitulari, quia cum hic habeat auctoritatem, & jurisdictionem a Capitulo, non debet præcedere primam Dignitatem, in qua Capitulum repræsentatur. S.R.C. 2. Aprilis 1667.

Prima Dignitate impedita vel absente succedat secunda Dignitas in functionibus peragendis, & secunda impedita succedat tertia, & omnibus dignitatibus impeditis vel absentibus primus Canonicus id exsequatur. S. R. C. 29. Novemb. 1670.

Fun-

Functiones Pontificales quæ absente, vel impedito Episcopo spectant ad primam Dignitatem, sunt festum Nativitatis Domini, Epiphaniæ, Ascensionis, Pentecostes, SS. Apostolorum Petri, & Paulli, Adsumptionis B. M. V., Omnium Sanctorum, Dedicationis Ecclesiæ Cathedralis, Tituli ejusdem Ecclesiæ, Patroni civitatis, nec non commemoratio omnium Fidelium defunctorum, distributio Candelarum, Cinerum, Palmarum, celebratio Officii feriæ quintæ in Cœna Domini, feriæ sextæ in Parasceve, festum Paschatis Resurrectionis D. N. & dies sollemnis Corporis Christi cum processione. S. R.C. 3. Decemb. 1672.

Dignitatibus, seu Canonicis non debetur thurificatio triplici, sed duplici tantum ductu, non obstante, quod ibi amissis distributionibus persona habens dignitatem, vel Canonicatum incedat cum habitu Prothonotarii in Choro. S. R. C. 21. Martii 1699.

Prima Dignitas præcise tenetur supplere partes Episcopi impediti in celebrandis Missis sollemnibus, & peragendis aliis sollemnibus functionibus ad ipsum Episcopum spectantibus. S. R. C. 19. Januarii 1704. *Idèm antea declaratum fuerat 11. Februarii 1702. ad exclusionem Vicarii Generalis, & Canonici Hebdomadarii, ac impedita prima Dignitate ad secundam, &c.*

Dignitatibus, & Canonicis Ecclesiæ Cathedralis convenit distinctio tam quoad qualitatem paramentorum, quam quoad locum se parandi

pro

pro Missis privatis respectu Altaris tantum, aliorumque Sacerdotum eidem Ecclesiæ addictorum. S. R. C. 20. Martii 1706.

Quatuor Dignitates, seu Canonici adsistentes Episcopo ad absolutionem ad tumulum, debent necessario esse Sacerdotes. S. R. C. 8. Junii 1709.

Aliqui ex Dignitatibus, seu Primiceriis, & Canonicis abesse possunt a Choro audiendi caussa Monialium, seu Sæcularium confessiones, & dirigendi Confraternitates, vel ex alia caussa pro diebus, quibus tenentur interesse Choro. S. R. C. 24. Nov. 1731.

Ad secundas Dignitates, non vero ad Canonicos spectat peragere functiones sollemnes, prima Dignitate impedita, vel celebrare nolente; & dignitatibus, seu Primiceriis functiones sollemniores peragentibus, tenentur Canonici illis adsistere in munere Diaconi, & Subdiaconi. S. R. C. 24. Nov. 1731.

Dignitates, & Canonici in eorum Missis privatis celebrandis tam infra, quam extra Cathedralem ultra unum inservientem, qui Missæ respondeat, uti non possunt Magistro cæremoniarum cum, vel sine veste violacea, vel alio Ministro Sacerdote, tam pro delatione calicis ad Altare & illius reportatione ad Sacristiam, quam pro sustinendo Missale, indicando orationes, operiendo, & porrigendo patenam cum Hostia, eumdemque postea cum velo instruendo, & ceteris actibus Missæ inserviendo ad instar

ftar Epifcoporum, fed debent celebrare, ut quilibet alius fimplex Sacerdos, omnes relatos ritus per fe ipfos explendo abfque Miniftri ope. S.R.C. 7. Julii 1734.

Dignitates, & Canonici tenentur Capitulariter in habitu Canonicali recipere Epifcopum a fuo cubiculo, & adfociare ad Ecclefiam Cathedralem; fimilique modo ad idem reducere quando ipfe vult pontificaliter celebrare tam in follemnioribus a pontificali Romano præfcriptis, quam in aliis feftis ex confuetudine, vel devotione in civitate introductis, vel occafione univerfalis Jubilæi, vel alia rationabili cauffa Epifcopo bene vifa; etiam quando accedit ad Ecclefiam cum Cappa, ut adfiftat Miffæ cantatæ, Vefperis, vel Proceffioni, vel ut concionem audiat, vel alia de cauffa. S. R. C. 7. Julii 1734.

Vide Adfiftentia. Afperforium. Benedictio Cinerum. Canonicus. Celebratio. Genuflexio. Præcedentia. Thurificatio. Vicarius.

EPISCOPUS.

POteft Epifcopus etiam in Ecclefiis Regularium facere cantari Miffas Rogationum per fuos Canonicos. S. R. C. 25. Januarii 1603.

Epifcopus non debet in Ecclefia falutare Canonicos aperiendo caput, fed benedicendo manu. S. R. C. 10. Januarii 1604.

Epifcopus poteft habere feneftram ex domo refpicientem Ecclefiam. S. R. C. 19. Junii 1604.

Poteft Epifcopus ex cauffa neceffitatis olea

Sacra

Sacra conficere cum minori numero Ministrorum, quam præscribitur in libro pontificali. S.R.C. 21. Augusti 1604.

Mon debet adsistens Episcopo deponere illi birretum de capite, sed ipse sibi detrahat. S. R.C. 21. Augusti 1604.

Episcopus concionaturus in aliena Diœcesi coram Ordinario etiam Cardinali, non debet petere benedictionem ob supremam Episcopalem dignitatem. S. R.C. 28. Aprilis 1607.

Debetur adsistentia Episcopo quando facit Ordinationes in Missa sollemni; si vero ipsas in Missa privata, vel alias functiones Episcopales in pontificalibus facit, saltem duo Canonici adsistant præter Archidiaconum, qui vocare debet Ordinandos. S.R.C. 19. Maii 1607.

Septimum candelabrum Episcopo celebranti adhibeatur in Missis tantum sollemnibus, non vero in Vesperis, neque etiam in Missis Defunctorum. S.R.C. 19. Maii 1607.

Episcopus non potest signum, quod habere debent Canonici Cathedralis ad distinctionem concedere aliis, vel immutare inconsulta Sede Apostolica. S.R.C. 1. Septembris 1612.

Episcopus tantum & non alius, dum private celebrat potest accipere paramenta de ipso Altari, & duos habere Ministros superpelliceis indutos præter alium Ministrum Clericum, sive Laicum communi veste indutum. S. R.C. 7. Julii 1612.

Episcopus in aliena Ecclesia non potest sibi

pulvinar, & pannum coloris violacei sternere; & extra suam Diœcesim non competit illi deosculatio textus Evangelii. S.R.C. 13. Octob. 1618.

Non est laudabilis ea consuetudo, ut Episcopo cum Cappa sedenti ad sedem suam caput aperiatur, & cooperiatur ab altero ex Diaconis adsistentibus: nec ideo est quærendum ad quem eo casu spectabit, cum birretum debeat Episcopus sibi de per se extrahere. S. R. C. 4. April. 1620. & 20. Augusti 1632.

Episcopus processurus cum mozzetta, eam deponere debet coram Cardinalibus etiam non Legatis in Italia. S. R. C. 10. Julii 1621. *In Cæremoniali vero recognito, & vulgato 1727. præscribitur Episcopum in propria Diœcesi debere deponere mozzettam solum coram Cardinali Legato.*

Episcopus Canonicus præcedat omnes Canonicos, & Dignitates in Choro, & in omnibus actibus. S. R. C. 13. Nov. 1621.

In Episcopi ingressu delatores baldachini incedant pedites, & capite detecto. S. R. C. 27. Julii 1624.

Sæpius decretum est Episcopos carere facultate delegandi aliis benedictionem paramentorum, & earum rerum in quibus unctio non adhibetur. S. R. C. 22. Decemb. 1629.

Episcopo prædicanti in Ecclesia Cathedrali in ambone, ubi Concionatores ordinarii prædicare consueverunt sine baldachino, & in habitu mozzettæ, & stolæ, non debetur adsistentia a Canonicis, & Dignitatibus; quæ adsistentia

tia

tia a Canonicis, & Dignitatibus solum debetur Episcopo concionem habenti cum Pluviali & Mitra ad præscriptum Cæremonialis Episcoporum. S. R. C. 19. Decemb. 1643.

Episcopus non potest pervertere, & immutare ritum processionum præscriptum a Cæremoniali, & Rituali Romano, neque de consensu Capituli. S. R. C. 26. Januari 1658.

Diaconi Adsistentes non tenentur, immo non debent inservire Episcopo de Bugia, seu Candela; sed ea administranda est per Cappellanum; nec possunt cogi Canonici ad inserviendum Episcopo in Missis privatis præter consuetudinem. Etiam dicti Canonici non induti Canonicalibus vestimentis non tenentur ad præstandum Episcopo adsistentiam; immo est contra ritum præstare. S. R. C. 16. Martii 1658.

In consecratione Episcoporum solus Episcopus consecrandus semper uti debet colore albo, Consecrator vero, & Adsistentes debent uti colore qui tempori congruit. S. R. C. 16. Junii 1663. *Idem ritus a fortiori servandus esse videtur etiam in Ordinationibus, seu Collationibus Ordinum.*

Licet Episcopus non celebret, sed tantum adsistat Missæ sollemni, Celebrans debet ad confessionem respondere Episcopo usque ad *Indulgentiam* inclusive, non vero simul cum illo dicere *in Nomine Patris, &c.* S.R.C. 4. Augusti 1663.

Potest Episcopus concedere etiam contradicente Parocho licentiam Regularibus in die fe-

ſtivitatis alicujus Sancti præcipue Fundatoris, faciendi proceſſionem cum Reliquia ejuſdem Sancti, & cum Confraternitatibus erectis intus conventum, & extra clauſtra dicti conventus, & intra limites Parochiæ dictorum Regularium. S. R. C. 13. Junii 1676.

Licitum eſt Epiſcopo incedere cum Mitra, quando defert Reliquiam Sanctiſſimæ Crucis in proceſſionibus. S.R.C. 14. Junii 1692.

Si Epiſcopus Suffraganeus accedens ad Eccleſiam deferat Cappam, tenetur ipſe ſuſtentare ſibi caudam involutam brachio ſiniſtro, & duo Canonici debent ire uſque ad oſtium Eccleſiæ, dignior vero illorum porrigere ei tenetur aſperſorium, quo Suffraganeus ſe ipſum tantum aſpergit, & pariter eum adſociant ad eumdem locum. Si adſiſtens concioni ſedeat in presbyterio, Concionatoris ſalutatio ei primum dirigi debet diſtincta ab illa Canonicorum, & Magiſtratus Sæcularis. Occaſione functionum Epiſcopalium ſi accedat ad Eccleſiam cum Cappa debet ſe parare in faldiſtorio, alias in ſacrario; non poteſt tamen ſibi deferri facere caudam veſtis violaceæ una cum elevatione fimbriæ anterioris in plano pavimenti Eccleſiæ. S. R. C. 6. Septembris 1698.

Epiſcopis, & his majoribus Prælatis, etiam Cardinalatus dignitate fulgentibus, neque ſub prætextu privilegii clauſi in corpore Juris, neque alio quocumque titulo, ullo modo liceat extra domum propriæ habitationis in domibus

laicis

laicis, etiam in propria Diœcesi, quod fortius intelligitur in aliena, etiam si Diœcesani consensus adhiberetur, erigere Altare, ibi sacrosanctum Missæ sacrificium celebrare, seu celebrari facere. S. R. C. 15. Decemb. 1703. adprobante Clemente XI. in sua Constitutione, quæ exstat in particulari Bullario part. 3. & incipit *Quoniam sancta sancte &c.*

Si accedat ad Regularium Ecclesias Episcopus Titularis Suffraganeus ad celebrandum pontificaliter, non debent Regulares ei baldachinum erigere, quod nec in Ecclesiis suis, nec in exemtis Diœcesis, nec extra Diœcesim illi competit, quamvis accedat de licentia Ordinarii. S. R. C. 16. Martii 1706.

Episcopus celebrans Missam de Natali Domini in pontificalibus, vel adsistens cum Pluviali, vel Cappa, quæ eo die ob maximam sollemnitatem numquam conveniret; ex quo sedens legit Evangelium non debet genuflectere ad *Verbum caro factum est*, sed solum quando Diaconus illud cantat. S. R. C. 28. Septemb. 1708.

Episcopus Palmas benedicens, & Missæ adsistens non debet legere Epistolam, neque Evangelium *Cum appropinquasset*; vel *Altera autem die*, tam ex praxi Cappellæ Pontificiæ, quam ex præscripto Cæremonialis Episcoporum: & dum Episcopus distribuit Candelas, Cineres, Palmas, Celebrans, & Ministri debent sedere capitibus coopertis. Dum Episcopus adsistit Missæ in Dominica Palmarum paratus, vel cum

cappa non debet ſedere, neque genufle&ere, ſed ſtare diſcoopertus dum cantatur Paſſio; & in caſu impotentiæ debet abſtinere ab interventu ſaltem Miſſæ: Canonici, & Adſiſtentes Epiſcopo parati, & illum ad Altare comitantes in pontificalibus, ratione paramentorum poſſunt procedere per Eccleſiam coopertis, non vero nudis capitibus. S. R. C. 28. Aprilis 1708.

Feria V. in Cœna Domini cum Epiſcopus exit a Sacrorum cuſtodia ad Altare, non debent Canonici, qui eum parati adſociant præcedere Presbyteros Diaconos, & Subdiaconos paratos, qui eum comitantur, ſed debent ſequi. S.R.C. 8. Junii 1709.

Epiſcopi debent uti veſtibus violaceis in die Adnunciationis B. M. V. quando occurrit in Quadrageſima, excepta tota hebdomada majori & Feria VI. non vero eo die ad quem prædi&um feſtum transfertur in Quadrageſima. S. R. C. 8. Januarii 1709.

Epiſcopus deputatus adminiſtrator alterius Eccleſiæ in fun&ionibus Pontificalibus non gaudet omnibus præeminentiis & prærogativis, quibus fruuntur, & gaudent omnes alii Epiſcopi in propriis Diœceſibus. Et primo: Epiſcopus & Adminiſtrator amovibilis Eccleſiæ vacantis dum cantat Miſſas & Veſperas in Pontificalibus, non poteſt ſedere ſuper Cathedra Epiſcopali elevata quatuor gradibus parata cum baldachino, & poſtergali, nec uti poteſt baculo paſtorali, ſed ſedere debet ſuper ſaldiſtorio prope Altare ſine ipſo

ipso baculo. Secundo: Non potest concedere Indulgentiam quadraginta dierum sine speciali facultate Apostolica. Tertio: Dum adsistit Missæ sollemni ab alio cantatæ, non debent ei Canonici facere circulum ad *Kyrie*, *Gloria*, *Credo*, *Sanctus*, & *Agnus Dei*; & tunc sedeat in primo stallo Chori. Quarto: Non debet fieri ejus Consecrationis Anniversarium, cum Missa cantatur per Capitulum, & Clerum; ejusque nomen non debet in Canone memorari per Sacerdotes celebrantes. Quinto: Dum Missam cantat in pontificalibus non debet poni super Altare septimum candelabrum cum candela accensa; nec omnes Canonici debent indui sacris Paramentis, sed tres tantum fungentes officium Diaconi, Subdiaconi, & Presbyteri Adsistentis. Sexto: Cum vadit ad Cathedram potest proprio arbitrio sumere Cappam magnam, vel in ædibus superioribus Episcopatus, vel in ingressu Ecclesiæ, vel presbyterii: & decet quod accedentem ad Ecclesiam omnes Canonici excipiant in ædibus Episcopalibus, non vero soli tres, aut quattuor ad portam Ecclesiæ. S. R. C. 22. Augusti 1722.

Episcopi abusus omnes, qui in Ecclesiis aut Sæcularibus, aut Regularibus contra præscriptum Cæremonialis Episcoporum, & Ritualis Romani, vel Rubricas Missalis, & Breviarii irrepserint, debent omnino removere, & si adversus ea, quæ in dicto Cæremoniali statuta sunt, consuetudinem etiam immemorabilem al-

ligari contingat, poſtquam recognoverint, aut eam non ſatis probari, aut etiam probatam ſuffragari, utpote irrationabilem, de jure non poſſe, executioni eorum, quæ in dicto Cæremoniali inſtituta ſunt, diligenter incumbere debent, nec ulla ſuſpenſio, aut adpellatio admittitur. Innocentius XIII. in Conſtitutione quæ incipit *Apoſtolici Miniſterii* 13. Martii 1723. ſuper Eccleſiaſtica diſciplina, a Benedicto XIII. in alia Conſtitutione quæ incipit *In ſupremo*, confirmata 23. Sept. 1724.

Canonico Epiſcopo Titulari poſt delatam per Archidiaconum, ſive Presbyterum adſiſtentem pacem Epiſcopo locali, non debet illa per eumdem Archidiaconum ſive Presbyterum Adſiſtentem ipſi deferri, ſed illam recipere debet ab eodem Miniſtro parato, qui eam diſtribuit Choro, & poſtquam Epiſcopus localis ipſam dederit Canonicis Adſiſtentibus in throno. Idem Canonicus Epiſcopus Titularis in Miſſis, & Veſperis cantatis cum adſiſtentia Epiſcopi localis tenetur diſcedere a ſtallo una cum reliquis Canonicis pro faciendis conſuetis circulis præſcriptis a Cæremoniali Epiſcoporum. Et exercente Epiſcopo locali pontificalia cum adſiſtentia Capituli ſacris veſtibus parati, poteſt idem Canonicus Epiſcopus titularis, cum reliquis Canonicis in ſtallo Adſiſtentibus deferre Pluviale, & de conſenſu Epiſcopi geſtare Mitram lineam, ſed illam per ſe ipſum imponere, & removere debet a capite, & ſemper thurificandus eſt poſt

Archi-

Archidiaconum, seu Presbyterum Adsistentem & Canonicos a latere Episcopi in throno pariter adsistentes. Idem debet se abstinere a celebratione Missæ cantatæ & Vesperarum de turno in propria hebdomada, sed subrogare tenetur alium: in sollemnioribus vero festis de licentia Episcopi debet uti faldistorio, & indumentis pontificalibus. S. R. C. 10. Apr. 1728.

Episcopus potest cogere Sacerdotes Sæculares, ut audiant confessiones Sacramentales cum superpelliceo, & Stola, & Regulares cum Stola tantum. S.R.C. 28. Augusti 1628.

Vide Benedictio Cinerum, &c. Cappellanus. Celebratio. Coadiutor. Dignitas. Eucharistia. Missa Conventualis. Præcedentia. Sedere. Thurificatio.

EVANGELIUM.

QUi præ timore, vel balbutie non pronuntiat Evangelium Sancti Ioannis, quod legitur in fine Missæ, sed ejus loco aliud suo arbitratu recitat, debet a Missarum celebratione suspendi, quousque illud rite pronuntiare adsuescat. S.R.C. 5. Julii 1631.

Quando festum S. Petri Martyris transfertur extra tempus Paschale Evangelium erit: *Si quis venit ad me, &c.* S.R.C. 5. Maii 1736.

Vide Missa.

EUCHARISTIA.

IN Tabernaculo, ubi aſſervatur Sanctiſſimum Sacramentum, non ſunt retinendæ Reliquiæ, nec vaſa Sacrorum Oleorum, nec aliud. S.R.C. 23. Februarii 1593. *Ex Gavanto in Manuali Epiſcoporum pag.* 16. *num.* 9.

Non licet Regularibus etiam in eorum Eccleſiis propriis Sanctiſſimum Sacramentum publice adorandum exponere, niſi ex cauſſa publica, quæ probata ſit ab Ordinario: ex cauſſa autem privata poſſunt, dummodo SS. Sacramentum e Tabernaculo non extrahatur, & velatum remaneat ita, ut Hoſtia videri non poſſit. Quod ſi Regulares abſque licentia, & forma præfata SS. Sacramentum publicæ venerationi exponere auderent, poteſt Epiſcopus contra ipſos ad pœnam competentem procedere. S. R. C. 9. Decemb. 1602. *Hoc Decretum refertur ab Eminentiſſimo Lambertini, nunc Benedicto XIV. in Notific. X. Tom. II. pag.* 62. *Editionis Venetæ & alia inſuper ejuſdem generis refert Decreta ibidem, ac pag.* 6 *primum quidem diei* 28. *Februarii* 1654. *ſecundum* 14. *Aprilis* 1674. *tertium vero* 17. *Auguſti* 1630.

Euchariſtia non eſt ſingulis diebus exponenda ſuper Altare, ſed in quibuſdam tantum ſollemnitatibus. S. R. C. 4. Martii 1606.

Omnes de Clero, etiam Canonici Euchariſtiam ſumant de manu Celebrantis in Feria V. in Cœna Domini. S. R. C. 27. Septemb. 1608.

In

In Feria VI. Parasceve non est ministranda Eucharistia nisi infirmis. S. R. C. 19. Febr. 1622.

Ante Sacræ Eucharistiæ Sacramentum publice expositum non potest fieri Concio capite tecto, non obstante quacumque contraria consuetudine; & abusus est omnino tollendus. S.R.C. 16. Februarii 1630. *& alias iterum*.

Feria V. in Cœna Domini Episcopus debet per se ipsum ministrare Eucharistiam Canonicis, & Clericis, numquam vero debet illam ministrare Diaconus, vel unus ex Adsistentibus. S.R. C. 8. Augusti 1643.

Præsupposita facultate retinendi SS. Eucharistiæ Sacramentum, non potest per annum publice exponi sine licentia Ordinarii. S. R. C. 10. Decemb. 1703. *in Decreto generali, adprobante Clemente XI.* 12. *Januarii* 1704. *ut in Bullario ejus particulari part* 2.

In Ecclesiis Confraternitatum, si non sint Parochiales, vel Regulares, non potest retineri SS. Eucharistiæ Sacramentum sine speciali Indulto Sedis Apostolicæ. S.R.C. 10. Decemb. 1703. *in Decreto generali adprobante Clemente XI.* 12. *Januarii* 1704.

Non est toleranda consuetudo quorumdam, qui contra id quod præscribitur in Missali, exponunt patenter Hostiam consecratam reservandam a feria V. in Cœna Domini usque ad ipsius consumtionem in Feria VI. in Parasceve. S. R. C. 14. Februarii 1705.

Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Pro-

Processione, quæ fit in Festo SS. Corporis Christi deferri debet ab eo qui Missam celebrat, & idem servandum in Processione, quæ fit in die Dominico infra ejus Octavam; non vero deferendum est a primo de Capitulo qui non celebravit. S. R. C. 23. Martii 1709.

Quando in Missa sollemni ministratur Sacra Eucharistia Clericis, vel Laicis, reliqui de Clero in Choro debent stare. S. R. C. 9. Maii 1711.

Dum Sanctissimum Sacramentum est patenter expositum, in omnibus Missis facienda est commemoratio de eodem post omnes alias commemorationes de præcepto; in Missis tamen sollemnibus Festorum primæ, & secundæ classis fit sub unica conclusione. S. R. C. 16. Febr. 1737.

Vide Festum Corporis Christi. Processio Genuflexio.

EUCHARISTIAE ADMINISTRATIO.

Circa SS. Eucharistiæ administrationem in Missis præsertim, de quibus aliqui dubitant, Defunctorum, adduci solet Decretum a S. R. C. emanatum de anno 1701. *in quo denegata videtur Communio in ejusmodi Missis. Hoc tamen, & quæcumque alia, si emanarunt, similis dispositionis Decreta, suspensa omnia fuerunt, ut testatur, & docet Meratus par.* 2. *tit.* 10. *num.* 29.; *& tum validis apertisque rationibus, cum ipso etiam non recenti quidem, sed antiquo usu, qui in omnibus Urbis Ecclesiis servatur, satis probatur, ac patet. Quod quamvis ante, & post Missam Defunctorum debeat*

Sa-

Sacerdos abstinere a distribuenda Eucharistia Fidelibus, quum non sit conveniens, neque decens extra Missam in paramentis nigri coloris tale Sacramentum administrare: certum tamen est non prohiberi intra eamdem Missam, sed aperte concedi Communionem populi tali Missæ adsistentis; dummodo talis Communio sit non ex particulis præconsecratis, sed ex iis solum, quæ fuerunt in eadem Missa consecratæ, quemadmodum docet sequens Decretum.

In Missis Defunctorum, quæ in paramentis nigris celebrantur non ministretur Eucharistia per modum Sacramenti, scilicet cum particulis præconsecratis extrahendo Pyxidem a Custodia; potest tamen ministrari per modum sacrificii, pro ut est quando Fidelibus præbetur Communio cum particulis intra eamdem Missam consecratis. S.R.C. 2. Septemb. 1741. In Calendario PP. Eremitarum S. Augustini anni 1746. *Alia præterea hac super re Decreta a S. Congregatione Visitationis Apostolicæ sub Pontificatu Urbani VIII. emanata Reverendissimus Meratus adducit P. 2. tit. 10. num. 29. pro ut habentur in Regestis ejusdem Congregationis Tom. I. fol. 23. c. 4. in quo agitur de Communione; quæ etiam ego proinde in omnium usum, & utilitatem adferre optimum duxi: & sunt ea quæ sequuntur:*

I. Avanti di cominciare la Messa non si faccia senza necessità; ed in tal caso si accenda il cereo della elevazione.

II. La Comunione dentro la Messa è descritta nel Messale minutamente: nel fine non si dia

dia la benedizione, se non in fine della Messa.

III. Comunicando fra la Messa de Requiem, si faccia l'istesso; nè si dia alcuna benedizione, nè si scordi di coprire fra tanto il Calice con la solita Palla.

IV. Chi comunica finita la Messa si tenga la pianeta, ed il manipolo come prescrive il Rituale Romano; nè il Chierico estingua il cereo della elevazione, fino che sia finita la Comunione.

V. Il Pannicello che si dà per la Comunione, sia destinato a questo uso; nè mai si dia il velo del Calice, e molto meno il fazzoletto delle ampollette da asciugar le mani al Sacerdote.

F E S T U M.

CElebratio festi de Sancto Patrono civitatis ad Episcopum, & eo absente, vel impedito, ad primam Dignitatem pertinet. S. R. C. 28. Septemb. 1619.

Festum principalioris Patroni in quocumque Regno, seu Provincia; & alterius pariter principalioris Patroni in quacumque Civitate, aut Oppido, vel Pago, ubi hos Patronos haberi, & venerari contigerit, est præceptivum cum obligatione audiendi Sacrum, & vacandi ab operibus servilibus. S.R.C. 13. Septembris 1642. *Quod Decretum confirmatum est ab Urbano VIII. Constit. quæ incipit* Universa, &c.

Communitates, vel Universitates Civitatum,

seu

ſeu locorum non tenentur ex præcepto ſervare Feſta ex voto earumdem indicta, cum ſub præcepto teneantur tantum perſonæ voventes. S. R. C. 18. Aprilis 1643. in Decreto de Feſtorum obſervatione.

Vide Beatus. Miſſa.

FESTUM CORPORIS CHRISTI.

IN feſto SS. Corporis Chriſti non convenit cantare cantiones vulgari ſermone. S. R. C. 21. Martii 1609.

In feſto SS. Corporis Chriſti Euchariſtia non eſt deferenda in Proceſſionibus Sacerdotum humeris, ſed Celebrantis manibus, non obſtante quacumque contraria conſuetudine, quam abuſum eſſe declaravit. S. R. C. 2. Junii 1618.

In feſto SS. Corporis Chriſti deferatur Euchariſtia a Celebrante; In veſperis autem diei Octavæ ſi fiat Proceſſio, deferatur ab eo, qui cantavit veſperas, modo ſit Dignitas, vel Canonicus. S. R. C. 12. Junii 1627.

Miſſa in die ſollemnitatis Corporis Chriſti non debet cantari poſt abſolutam Proceſſionem, & hujuſmodi conſuetudo, uti a Cæremonialis diſpoſitione aliena, omnino abroganda eſt. S. R. C. 3. Junii 1662.

In feſto SS. Corporis Chriſti ſervanda eſt diſpoſitio Cæremonialis Epiſcoporum lib. 2. cap. 33. in reponendo SS. Sacramento, non vero Rituale Romanum, ubi dicitur addi *Dominus vobiſcum*, & ſic ſervat in urbe Summus Pontifex, & ſer-

vatur

vatur ab omnibus. S.R.C. 16. Junii 1663. & 28. Septembris 1675.

GENUFLEXIO.

GEnuflectendum est semper ab omnibus transeuntibus ante SS. Sacramentum, etiam dum fiunt Processiones per Ecclesiam, & contraria consuetudo declaratur abusus. S. R. C. 14. Decemb. 1602.

Genuflectendum non est ad orationes in Missa sollemni in qua dicitur *Gloria*, & *Credo*. S. R.C. 19. Maii 1607.

Dum elevatur Eucharistia SS. Canonici, & Clerus sive in Choro exsistant, sive processionaliter incedant semper debent genuflectere. S. R. C. 2. Maii 1620.

Dignitates, & Canonici adsistentes, vel aliquo modo Episcopo sollemniter celebranti inservientes numquam tenentur genuflectere. S. R. C. 15. Decemb. 1632.

Quando SS. Eucharistiæ Sacramentum publice discoopertum exponitur, omnes ante illud transeuntes cujuscumque conditionis, & ordinis sint, sive ad illud accedentes, sive ab eodem recedentes semper utroque genu flectere debent. S. R.C. 19. Augusti 1651.

Ad benedictionem sollemnem Episcopi omnes etiam Magistratus civitatis tenentur genuflectere præter Dignitates, & Canonicos Cathedralis S. R. C. 23. Martii 1641. & 21. Martii 1676.

In Natali Domini in tribus Missis post sumtio-

tionem Sanguinis eundo, & redeundo in medium altaris non debet facere genuflexionem vertendo se Celebrans ad *Dominus vobiscum*, & ad dandam benedictionem debet renes vertere ad Altare, licet species vini non sint exsiccatæ in calice; & serventur Rubricæ Missalis romani de Ritibus servandis in celebratione Missarum 11. & 12. num. 2. S. R. C. 20. Julii 1686.

Sacerdos Missam celebraturus transiens ante Altare, ubi fit populi communio, non debet manere genuflexus donec, & quousque terminetur communio. S. R. C. 5. Julii 1698.

In expositione SS. Sacramenti cantatis, seu recitatis versiculis *Panem de Cælo, &c.* Sacerdos surgens non debet reiterare genuflexionem antequam recitet orationem. S. R. C. 2. Augusti 1698. & 6. Septemb. ejusdem Anni.

In transeundo de una ad alteram partem Altaris in prima, secunda, & tertia Missa Nativitatis Domini serventur Rubricæ Missalis, quæ nullam præscribunt genuflexionem ante calicem esse faciendam. S. R. C. 2. Augusti 1698.

Non licet Clericis ministrantibus thuribulum, seu navicellam Canonicis celebrantibus coram Episcopo genu illis flectere, sicuti fit Episcopo. S. R. C. 4. Aprilis 1699.

In Missa feriali, quæ substituitur Missæ de Octava est genuflectendum in Choro. S. R. C. 23. Junii 1736.

Non est genuflectendum a Capitulo, & Clero processionaliter transeuntibus ante Altare,

in quo recondita est reliquia Sanctæ Crucis. S. R. C. 15. Septemb. 1736.

Quando in Choro cantantur aliqua verba genuflexionem requirentia, si mora præscriptæ genuflexionis sit brevis, hæc fiat etiam a cantantibus ad ambonem, seu a Regentibus Chorum, dum ipsa verba cantantur, quæ genuflexionem requirunt: quando autem mora genuflexionis est longa, ut ad verba psalmi Invitatorii; *Venite adoremus, & procidamus ante Deum*, ad verba Symboli; *Et Incarnatus* &c. & ad similia, ne plurium vocum unisona modulatio inflectatur, genuflexio peragatur sub finem verborum. S. R. C. 8. Martii 1738.

GLORIA IN EXCELSIS.

G*Loria in Excelsis* cum *Credo* omittitur in votivis pro re gravi quando dicuntur cum paramentis violaceis. S. R. C. 19. Maii 1607.

Gloria in Excelsis dicitur in Missis votivis B. M. V. tam in Sabbatis feriarum, quam in Sabbatis Adventus, licet ipsa die officium non fiat de B. V. S. R. C. 19. Maii 1607. & 27. Julii 1609. & 30 Julii 1689.

Vide Missa Votiva.

HOSTIA.

PArs inferior Hostiæ præcidi debet non autem superior, quando dicitur *Pax Domini sit semper vobiscum*. S. R. C. 4. Augusti 1663.

Vide Eucharistia.

IMAGINES.

SAbbato Paſſionis debent velari Imagines, & Cruces etiamſi occurrat eo die Feſtum S. Titularis, vel Patroni Eccleſiæ. S. R. C. 16. Novemb. 1649.

Imagines, & Cruces detegi non debent, etiamſi in hebdomada Paſſionis occurrat Feſtum S. Titularis, aut Dedicationis Eccleſiæ. S. R. C. 16. Novemb. 1649.

Velum quo operitur Crux in Altari, ſemper debet eſſe coloris violacei, & numquam etiam in Feria V. in Cœna Domini eſt mutandum, ut clare conſtat ex reſponſione S. R. C. quaſi negando ſuppoſitum ad dubium tenoris ſequentis. Quo velo cooperienda ſit Crux in Altari ad Functiones lotionis pedum in Feria V. majoris Hebdomadæ, & Crux Proceſſionis, cum Sacerdos ſit indutus violaceo colore, & Diaconus colore albo, & actus ipſe lotionis, ſive mandatum præcipiatur a Rubricis fieri cum floribus, & ſignis lætitiæ, & videatur participare de Feſtivitate Miſſæ celebratæ in mane cum Cruce velata albo colore, & ex alia parte ſit actus humilitatis. S. R. C. 16. Novemb. 1649. reſpondit: colorem non eſſe mutandum.

Velum quo operitur Crux in Altari. *Per ly* in Altari *eſt loqui ſibi viſus Meratus de alio quocumque Altare a majori in quo Miſſa cantatur, diſtincto. Siquidem Crux Altaris in quo Miſſa cantatur, tegi cum velo debet albi coloris, quemadmodum patet ex rationibus quæ Declarationis adlatæ*

S.R.C. dederunt motivum. Et quidem in Cappella Pontificia Crux Altaris tegitur ad Missam in Feria V. in Cœna Domini albi coloris velo. Idem præscribitur etiam in Memoriale Rituum pro minoribus Ecclesiis Tit. 4. *cap.* 1. *num.* 2. *De Feria V. in Cœna Domini, nec non in Memoriale Rituum ad usum Ecclesiæ Beneventanæ De Cœna Domini, quæ edita fuere de Consensu Benedicti XIII. ex Decreto particularis Congregationis ab eodem sub die* 4. *Decembris anni* 1724. *indictæ. Hoc insuper docent Gavantus Part.* 4. *Tit.* 8. *num.* 1. *Meratus ipse Tom.* 1. *pag.* 380. *editionis Venetæ, Castaldus, Bissus, Bauldrus, A Portu, Lobner, Araudus, Christianus, & recentissimus Cavalierius; denique etiam praxis nonnullarum Cathedralium sibi hoc idem præseferunt.*

In primis Vesperis Dominicæ Passionis non solum Cruces, & Imagines Salvatoris, sed etiam Icones Altarium, & omnes Imagines Sanctorum debent tegi. S.R.C. 4. Augusti 1663.

Vide Beatus.

LIBER OSCULANDUS.

DOmino loci, & Commendatario Religionis Hierosolymitanæ, & multominus ejus Procuratori non defertur liber osculandus in Missa. S.R.C. 17. Septemb. 1611.

LITANIAE.

VIde in Secunda Parte verbo Litaniæ.

MANI-

MANIPULUS.

IN adoratione Crucis feriæ VI. in Parasceve debent Celebrans, & Ministri deponere etiam manipulos. S. R. C. 15. Septemb. 1736.

In extendendo hoc Decreto irrepsit forsan aliquis error Scriptoris, ut aliquando evenit, quia ex Rubrica Missalis potius deducitur non esse deponendum manipulum in dicta circumstantia; unde opus est, ut hoc diligentius examinetur.

MANUS.

MAnus Sacerdotis ad *Hanc igitur Oblationem* debent ita extendi, ut palmæ sint apertæ pollice dextero super sinistrum in modum crucis super manus. S. R. C. 4. Augusti 1663.

MISSA:

MIssa in Festis sollemnioribus, nempe in Natali Domini, Epiphania, feria V. in Cœna Domini, Paschate, Pentecoste, Adnunciatione, Ascensione D. N. J. C., Adsumtione B. M. V. Festo Sanctorum Apostolorum Petri, & Paulli, & omnium Sanctorum in privatis Oratoriis, & privilegiatis non potest celebrari. S. R. C. 17. Novemb. 1607.

Dum horæ Canonicæ recitantur in Choro non sunt celebrandæ Missæ privatæ in Altari majori. S. R. C. 2. Maii 1620.

In Parasceve si incidat festum Adnunciationis B. M. V. non tenentur Fideles ad Missam

audiendam, ſeu intereſſe officio. S. R. C. 19. Februarii 1622.

Quædam Miſſa propria SS. Roſarii fuit conceſſa tantum Ordini Prædicatorum S. R. C. 25. Junii 1622.

Miſſæ certis Regularibus conceſſæ non poſſunt ab aliis dici, etiam in ipſorum Regularium Eccleſiis. S. R. C. 19. Novemb. 1622.

Non poteſt omitti altera ex duabus Miſſis cantandis de Feſto, & de feria. S. R. C. 16. Maii 1626.

In Miſſa feriæ IV. Quatuor temporum occurrentis in die Octava Nativitatis B. M. V. dicenda præfatio communis, non vero de B. V. S. R. C. 12. Decemb. 1626.

In fine Miſſæ ad quodcumque Altare celebratæ fiat reverentia Cruci infra gradus capite ſemper aperto. S. R. C. 28. Auguſti 1627.

Miſſæ S. Gregorii pro vivis, & defunctis impreſſæ: XV. Auxiliatorum, & de Patre AEterno prohibitæ ſunt. S.R.C. 8. Aprilis 1628.

Triginta Miſſæ S. Gregorii pro defunctis non prohibentur. S. R. C. 28. Octobris 1628.

Non poteſt prohiberi celebratio Miſſæ in Oratorio ædificato per Laicum, antequam celebretur Miſſa Parochialis. S. R. C. 31. Martii 1629.

Ubi expreſſe jubetur Miſſa ſine obligatione Sacrificii, poteſt accipi ſtipendium pro eadem Miſſa. S.R.C. 13. Julii 1630.

In nocte Nativitatis Domini poſt cantatam pri-

primam Missam nullo modo possunt aliæ duæ immediate celebrari, nec Fideles communicari. S.R.C. 20. Aprilis 1641.

Missa de Dominica Pentecostes non potest repeti in Sabbato Quatuor temporum Pentecostes. S.R.C. 14. Aprilis 1646.

Missæ duæ ejusdem Sancti immediate una post aliam non debent cantari eodem die in Ecclesia, in qua celebratur ejus Festivitas. S. R. C. 3. Augusti 1652.

Missa non potest celebrari cum cæsarie ficta. S.R.C. 3. Augusti 1652.

Missa de Dominica, seu de festo duplici, si illa die occurrat, debet dici cum commemoratione SS. Sacramenti ad formam Rubricarum Missalis, quando fit particularis processio cum SS. Sacramento in aliquibus Dominicis, seu aliis diebus cujuslibet mensis. S. R. C. 6. Decem. 1653.

Missa sollemnis de Adnunciatione B. M. V. non potest celebrari, quando ejus Festum incidit in Dominica Palmarum. S. R. C. 10.Martii 1657. *Immo juxta recentiorem Rubricam, quæ habetur Tit. 6. de Translat. Festorum non solum in Dominica Palmarum, sed etiam in tota Hebdomada majori nequit sollemniter decantari Missa de Titulo Ecclesiæ occurrente.*

Missæ currentes in honorem alicujus Beati non Canonizati non possunt celebrari sine speciali Indultu Sedis Apostolicæ. S. R. C. 28. Septemb. 1658.

In novem diebus ante Nativitatem Domini, ubi adest antiquissima consuetudo, vel concursus potest decantari unica Missa votiva sollemnis B. M. V. quamvis in ipsis occurrat festum S. Thomæ Apostoli, & Dominica tertia, vel quarta Adventus non omissa tamen Conventuali statuta hora decantanda. S. R. C. 28. Septemb. 1658.

Non licet in Ecclesiis, in quibus non adservatur SS. Sacramentum celebratio Missæ in feria V. in Cœna Domini, nec ejusdem SS. Sacramenti adservatio in sepulchro. S. R. C. 14. Junii 1659.

Archidiacono, & Canonicis Ecclesiæ Cathedralis Camerinensis petentibus an ipsis liceret plures Missas celebrare Feria V. in Cœna Domini, in quam cadit festum SS. Adnunciationis, S. R. C. respondit licere, & jussit ut a Cardinali Vicario singularium Ecclesiarum Urbis Rectoribus idem notificaretur 20. Martii 1660.

Missa sollemnis in Dominica infra Octavam alicujus Sancti non debet celebrari de eodem Sancto licet de consensu Ordinarii fiat processio ad ejus Ecclesiam. S. R. C. 24. Julii 1660.

Missæ omnes de Sanctis sub ritu duplici excluduntur ab Octava Epiphaniæ præter eas, quæ sunt primæ classis, nempe Titularis, & Patroni Principalis, ac Dedicationis Ecclesiæ. S.R.C. 20. Novemb. 1660.

Missa secunda de Passione Domini cum *Gloria*, & *Credo* in Altari SS. Crucifixi singulis Domini-

minicis, præter Resurrectionis Domini Nostri, & Pentecostes, non conceditur, neque potest tolerari. S.R.C.2. Julii 1661.

Missæ Sacrificium peragi potest in publico Oratorio extra aliquod Oppidum constructo de licentia Episcopi in diebus sollemnioribus anni etiam contradicente Parocho pro commoditate villicorum circum habitantium, dummodo habeat omnia requisita ad Ecclesiam, vel saltem ad publicum Oratorium constituendum. S.R.C. 2. Septemb. 1661.

Missæ plures non possunt celebrari in Cappellis Nobilium privatis a Sacerdotibus Regularibus. S. R. C. 23. Febr. 1661.

Missa sollemnis de S. Joseph, quando ejus Festum incidit in Feriam II. III. IV. majoris Hebdomadæ, non potest cantari etiam ob concursum populi, sed debet omitti, nec potest in illis diebus fieri processio in ejus honorem. S. R. C. 4. Augusti 1663.

In die Commemorationis omnium Defunctorum Fidelium Sacrificia possunt a Sacerdotibus celebrantibus applicari ad libitum, scilicet vel pro omnibus Fidelibus Defunctis, vel pro aliquibus tantum. S. R. C. 4. Augusti 1663.

Missæ celebratio in Ecclesia, seu Oratorio sito in Territorio extra mœnia alicujus Oppidi non potest prohiberi antequam celebretur in Ecclesia Parochiali, & Matrice, non obstante Decreto Episcopi in synodo diœcesana, aut quocumque alio etiam in erectione Ecclesiæ edito

cele-

celebrationem hujusmodi prohibente S.R.C. 30. Augusti 1664. 2. Ianuarii 1665.

Quando exponitur Sacramentum in Altari pro initio quadraginta horarum, vel spiritualium exercitiorum, si accidat in festo primæ, vel secundæ classis, sive in Dominica privilegiata primæ, vel secundæ classis; tunc in Collegiatis vel duæ cantentur Missæ, una de festo, seu Dominica post Tertiam, altera votiva de Sacramento post Nonam, vel una cantetur de die cum commemoratione SS. Sacramenti. S. R. C. 13. Februarii 1666. *Hæc regula observanda est etiam pro diebus, in quibus probibetur fieri officium de duplici, sive semiduplici.*

In adsignatione Missæ, & Evangeliorum, quæ debentur extra tempus Paschale SS. Martyribus Stanislao Pontifici, Petro, & SS. Nereo, & Achilleo servandæ sunt Rubricæ generales. S. R. C. 18. Septemb. 1666.

Missæ de festo duplici celebratæ in Altari pro animabus in perpetuum privilegiato, & in quo proinde etiam in duplicibus Missæ sint celebrandæ de Requiem ex obligatione, suffragantur ac si celebratæ fuissent pro defunctis juxta formam Privilegiorum, ut declaravit Alex. VII. in suo Brevi, quod incipit *Credita nobis* 22. Januarii 1667.

Sacerdos Sæcularis, sive Cappellanus, sive non, qui recitavit Officium semiduplex, vel simplex, vel feriale, illo die celebrans in aliqua Ecclesia Regularium, in qua recitatum est

ab

ab ipsis Regularibus eadem die officium duplex de præcepto, prout de aliquo Sancto sui Ordinis, non potest dicere Missam de Requiem. S. R. C. 9. Junii 1668.

Missa S. Crucis non debet ullo modo celebrari die veneris infra Octavam Nativitatis D. N. J. C. non obstante quacumque prætensa consuetudine illam celebrandi singulis diebus veneris infra annum, & signanter infra Octavam supradictam. S. R. C. 12. Januarii 1669.

Quando adest legatum quod Sacerdos antequam discedat ab Altari, & recitet aliquod Evangelium, psalmum, vel orationem post terminatam Missam, debet oneri sibi injuncto satisfacere post Missæ finem exutis vestibus Sacerdotalibus, & cum sola cotta in Altari, vel in sacristia, & sic legatum adimplere. S. R. C. 31. Augusti 1669.

Missa Immaculatæ Conceptionis B. M. V. & continuatio qualibet die Sabbati ex particulari populi devotione, & ex quo sit Patrona loci non conceditur, sed ejus loco permittitur Missa de S. Maria in Sabbato, dummodo non sit impedita ab aliis festis duplicibus, seu semiduplicibus. S. R. C. 20. Junii 1669.

Privilegium Alexandri VII. die 22. Januarii 1667. circa Missas de festo duplici in Altaribus privilegiatis perpetuo celebratas extenditur etiam ad Altaria non in perpetuum, sed ad septennium sive aliud brevius vel longius tempus, ac non omnibus sed aliqua die vel aliquibus

die-

diebus tantum hebdomadæ privilegiata; ac proinde Missæ quæ ibidem de festo currenti, in quo Missæ Defunctorum celebrari non possunt, sive ex obligatione, sive ex sola Fidelium devotione celebrabuntur, suffragantur, ita ut animæ Christifidelium, pro quibus celebratæ fuerint, Indulgentias per privilegia ejusmodi concessas consequantur in omnibus, & per omnia perinde ac si Missæ Defunctorum ad formam eorumdem privilegiorum celebratæ fuissent. S. R. C. 20. Julii adnuente Clemente IX. 13. Augusti 1669. In suo Brevi quod incipit *Cum Felicis Recordationis*, 23. Septemb. ejusdem anni confirmatur.

Missa B. M. V. sub invocatione septem Dolorum feria sexta infra hebdomadam Passionis ab his, qui gaudent ejusmodi Indulto, debet recitari cum *Gloria Patri* ad Introitum, & cum Psalmo *Judica*, sed sine *Gloria*. *S.* R. C. 31. Augusti 1669. *Quæ Missa a Benedicto XIII. die 22. Augusti* 1727. *demandata fuit sub ritu duplici majori pro Ecclesia Universali, & in ea ut supra cum psalmo, &c.* Gloria, *&* Credo. *Sed si infra eamdem hebdomadam extra dictam diem ut votiva dicatur, dicitur cum* Gloria Patri. *Psalmo, &c. sed sine* Gloria in Excelsis, *&* Credo.

Missam in Altari majori, ubi est expositum publice SS. Sacramentum, non licet celebrare præsertim si in Ecclesia adsunt alia Altaria, in quibus celebrari possit. *S.* R. C. 9. Aug. 1670.

Non debet cantari, neque celebrari Missa in Altari,

Altari, ubi eſt expoſitum SS. Sacramentum, niſi ſit pro eo reponendo, at ſi ex neceſſitate fieri opus eſſet, populus benedicendus eſt more conſueto, & non cum Sanctiſſimo Sacramento. S.R.C. 13. Junii 1671.

Miſſa adſignata Feſto Conceptionis B. M. V. pro Fratribus Minoribus non poteſt dici per annum, uti votiva, etiam in Sabbatis. S.R.C. 30. Septemb. 1679. *Sed ex Miſſali eorumdem apparet licere, & licet, quia editio hujus Miſſalis eſt poſterior huic Decreto, & talis editio habet adprobationem Innocentii XII.*

In nocte Nativitatis Domini non poſſunt dici tres Miſſæ privatæ immediate poſt decantatam; circa quod adeſt Decretum tenoris ſequentis *in Lucana*. Inhærendo aliis reſolutionibus circa celebrationem trium Miſſarum in nocte Natalis Domini alias editis, & ſignanter ſub die 7. Decembris 1641. iterum declaravit S. R. C. non eſſe permittendum uſum introductum a nonnullis Canonicis, & Presbyteris Eccleſiæ Cathedralis civitatis Lucanæ celebrandi tres Miſſas privatas immediate poſt decantatam Miſſam ſollemnem in media nocte Natalis Domini, ſed omnino prohibendum hac die 22. Novembris 1681. in Lucana, idem decrevit 15. Septemb. 1668.

In Eccleſiis B. M. V. dicatis, ſeu aliis Sanctis, ubi adeſt immemorabilis conſuetudo cantandi Miſſam votivam B. M. V. ſingulis Sabbatis, licite continuari poteſt, etiamſi occurrat officium du-

duplex, dummodo non omittatur suo tempore Missa Conventualis. S. R. C. 2. Decemb. 1684.

Rubrica concedit usum planetarum complicatarum ante pectus Diaconis, & Subdiaconis ministrantibus in Missa sollemni in Cathedralibus, & præcipuis Ecclesiis in diebus jejuniorum cum limitatione ut ibi; in minoribus vero Ecclesiis ministris prædictis dat tantum usum albæ cum manipulo Subdiacono, & cum stola, ac manipulo Diacono. S. R. C. 13. Junii 1684.

Præceptum quod in nocte Nativitatis Domini post Missam decantatam non possint successive aliæ duæ Missæ celebrari, nec communio exhiberi Eucharistica Fidelibus deposcentibus, ligat etiam omnes Regulares tum Ordinum Mendicantium, tum Congregationum Monachalium, tum etiam PP. Societatis Jesu, tum omnes cujuscumque alterius Instituti, etiam speciali mentione nominandos. Neque possunt excipi confessiones in Ecclesia, maxime mulierum durante tempore nocturno, sed exspectandum est, ut illucescat Aurora tam pro confessionibus mulierum excipiendis, quam pro Eucharistia ministranda fidelibus utriusque sexus. S. R. C. 23. Martii 1686. & Septemb. 1668.

In Sabbato Sancto etiamsi occurrat festum Adnunciationis B. M. V. celebratio Missarum privatarum omnino prohibetur in quibuscumque Ecclesiis, & Oratoriis tam publicis quam privatis, non obstante quacumque contraria consuetudine, sed unica tantum Missa Conventua-

lis

lis una cum Officio Sabbati Sancti celebretur. S. R. C. 11. Febr. 1690.

Quando Festum Adnunciationis B. M. V. occurrit in Sabbato Sancto Missæ privatæ celebrari non possunt, & festum Adnunciationis transferendum est ad feriam secundam post Dominicam in Albis tamquam ad diem propriam, & fixam juxta Decretum 11. Februarii, & 11. Martii 1690.

Quando vero occurrit in feria V. in Cœna Domini servandum est Decretum generale pro festo S. Joseph editum 13. Septemb. 1692. S.R.C. 11. Januarii 1693.

In Ecclesiis tam Parochialibus, quam non Parochialibus, ubi deest numerus Cantorum non potest celebrari in Sabbato Sancto unica Missa privata loco sollemnis, ut in eisdem Ecclesiis fiat benedictio tam luminis, & cerei, quam aquæ attentis maxime Decretis 11. Februarii, & 11. Martii 1690. prohibentibus celebrationem Missarum privatarum, & unicam tantum Missam Conventualem una cum Officio Sabbati Sancti celebrari præcipientibus. S. R. C. 13. Julii 1697. *Benedictus vero XIII. jussit in omnibus Parochialibus celebrari omnes functiones sollemnes etiam sine numero Cantorum, & Ministrorum, & parvum Cæremoniale pro Ecclesiis minoribus evulgari præcepit anno 1725. ac servari mandavit diebus Purificationis B. M. V. Feria IV. Cinerum, Dominica Palmarum, Feria V. in Cœna Domini, Feria VI. in Parasceve, & Sabbato Sancto.*

Si

Si in feria III. Rogationum occurrat festum simplex in Cathedralibus, & Collegiatis non sunt cantandæ duæ Missæ. S. R. C. 5. Julii 1698.

In Ecclesia Cathedrali, vel Collegiata, quæ habet privilegium recitandi Officium novem lectionum qualibet hebdomada non impedita, non potest cantari unica Missa feriæ cum commemoratione Officii currentis novem lectionum, quando eo die occurrit feria, quæ habet Missam propriam. S.R.C. 5. Julii 1698.

In die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum in Ecclesiis Cathedralibus, & Collegiatis, ubi quotannis occurrit dies Octava dedicationis Ecclesiæ, Missæ privatæ dicendæ sunt de Requiem, & cantandæ sunt duæ Missæ Conventuales, una scilicet de die octava post Tertiam, & altera de Requiem post Nonam juxta Rubricas; quando vero dies Octavæ incidit in Dominicam, omnes Missæ celebrentur de die Octava, & Commemoratio omnium Fidelium defunctorum transferatur in diem sequentem. S. R. C. 27. Septemb. 1698. *Et per hoc Decretum non derogatur alteri Decreto emanato die* 11. *Julii* 1716.

Quadragesimæ, Adventus, & Vigiliarum temporibus nec non in diebus Rogationum occurrente aliquo festo duplici, vel semiduplici non licet post Primam celebrare Missam prædictarum feriarum, sed servandæ sunt Rubricæ, quæ præscribunt post Nonam. S. R. C. 22. Januarii 1701.

Sacerdotes exteri confluentes ad Ecclesias etiam

tiam Regularium, & celebrantes de Sanctis etiam Ordinis quando festum celebratur cum sollemnitate, & concursu populi, debent in Missis se uniformare cum Sacerdotibus illius Ecclesiæ etiam Regularium quoad *Credo* & numerum orationum more duplicium, in aliis vero diebus possunt. S. R. C. 11. Junii 1701.

Sacerdotes etiam Regulares diebus, quibus propria officia recitant sub ritu duplici celebrantes in Ecclesiis alienis, quando peragitur festum cum sollemnitate & concursu populi, debent celebrare Missas conformando se ritui, & colori earumdem Ecclesiarum; in aliis vero diebus possunt; sed quando prohibentur Missæ votivæ, vel Defunctorum debent se uniformare saltem quoad colorem. S.R.C. 11. Junii 1701.

In prima, & secunda Missa, quæ celebrantur in die festo Nativitatis D. N. J. C. non debet fieri purificatio Calicis. S.R.C. 16.Sept.1702.

Sacerdotes non debent deferre manutergium super Calicem tam eundo, quam redeundo ab Altari. S. R. C. 1. Septemb. 1703.

Quando in Dominicis Septuagesimæ, Sexagesimæ, Quinquagesimæ occurrit festum Purificationis B. M. V. in Ecclesiis eidem sub alio titulo dicatis, scilicet Adnunciationis, &c. Missa sollemnis post benedictionem candelarum, & processionem debet cantari de Dominica. S.R.C. 23. Augusti, & 13. Sept. 1704. & 15. Sept. 1736.

In Ecclesiis ubi quotidie non cantatur Missa, si occurrat festum Patroni, seu Titularis

 diebus

diebus quibus non poteſt de eo fieri officium, poteſt nihilominus diebus non exceptis a Rubrica Miſſalis tit. 6. de translatione cantari Miſſa de Patrono, ſeu Titulari, licet non cantetur altera Miſſa concordans cum Officio. S.R.C. 23. Auguſti 1704.

Quando dies anniverſaria conſecrationis Epiſcopi incidit in Dominicam primæ claſſis, infra Hebdomadam majorem, in die Paſchæ, Pentecoſtes, Nativitatis Domini, vel alio ſollemniori, non poteſt dici Miſſa de dicta conſecratione; ſed in ipſa Miſſa de die fieri debet collecta pro Epiſcopo ſub unica concluſione ut diſponit Cæremoniale Epiſcoporum. S. R. C. 4. Aprilis 1705.

Miſſa ad poſtulandam gratiam bene moriendi demandatur adponenda in Miſſali romano poſt Miſſam pro remiſſione peccatorum, & in Rubricis generalibus in tit. de Coloribus paramentorum ſub colore violaceo, ac præterea in Gradualibus ad Cantum Chori, & in eodem Cantu & Tono qui in antiquis habetur feria IV. Dominicæ primæ, & ſabbato Dominicæ III. in Quadrageſima, & in Dominicis IV. VI. XVI. XX. & XXI. poſt Pentecoſten. S. R. C. 20. Martii 1706. adprobante Clemente XI. 27. ejuſdem menſis, & anni.

Sacræ Religioni Hieroſolymitanæ conceditur, ut in navibus magnis occaſione longæ navigationis in alto mari contra Infideles, quibus navibus rariſſime terra attingitur, & ſunt magni

pon-

ponderis, ac firmæ ſtructuræ, ut unaquæque ſuſtineat quinquaginta æneâ tormenta bellica, celebrari poſſit Miſſa, eo dumtaxat tempore, quo mare eſt tranquillum, & cælum eſt ſerenum, & cum adſiſtentia alterius Sacerdotis, ſeu Diaconi, ita ut adeſſe non poſſit periculum effuſionis ſanguinis in dicta celebratione. Clemens XI. in Diplomate *Exponi nobis*, *&c.* editum die 22. Martii 1706. in ejus particulari Bullario parte 1.

Quando per annum fit apud Privilegiatos officium de Immaculata Conceptione, vel ſub alio Titulo, vel de S. Maria in Sabbato, vel de Sanctiſſimo Sacramento, ſi dicatur aliqua Miſſa votiva non habens præfationem propriam, præfatio debet eſſe de Communi, vel de Tempore, ſi tunc ſpecialis dicatur, non vero ea quæ eſt conformis officio, & ſervetur Rubrica generalis Tit. 12. S.R.C. 16. Junii 1708.

Celebratio Miſſæ ſollemnis in diebus Nativitatis Domini, Paſchatis Reſurrectionis, Pentecoſtes, & SS. Corporis Chriſti ſpectat privative ad primam Dignitatem, ſeu primum de Capitulo: eo autem abſente, vel impedito, non poteſt alium ſubrogare in ſui locum ad libitum, ſed hujuſmodi celebratio fieri debet privative ab illo, qui immediate ſuccedit, non vero ab Hebdomadario. S.R.C. 23. Martii 1709.

Celebratio Miſſarum in ſecundis feriis Paſchatis Reſurrectionis, & Pentecoſtes, ac in die Feſtivitatis S. Stephani Prothomartyris, nec non

In die Dominico infra Octavam SS. Corporis Christi spectat ad secundum de Capitulo. S. R. C. 23. Martii 1709.

In Ecclesiis, ubi Titulus est Ecclesiæ, vel concursus populi ad celebrandum festum, quod transferri debet ad diem, in qua juxta Rubricas Missalis de Translatione festorum, possunt cantari duæ Missæ, una de die, alia de festo: sed in Ecclesiis, in quibus non est obligatio cantandi Missam quotidie, cantari potest Missa sollemnis votiva de festo occurrente tantum. S. R. C. 17. Augusti 1709.

Sacerdotes tam Sæculares, quam Regulares etiam privilegiati non possunt in feria VI. Parasceves, occasione SS. Adnunciationis in dicta Feria occurrentis celebrare in quavis Ecclesia, seu Oratorio aliquam Missam sollemnem, vel privatam, nec facere Festum, vel parare, & ornare Ecclesias, aut Altaria, licet dicata Beatissimæ Virgini etiam Adnunciatæ, cum ob dolorosam Mortis nostri Redemptoris recordationem tenendæ sint copertæ Sacræ Imagines, & Altaria spoliata, sed tantum debet fieri solita sacra functio, prout præscribit Missale romanum, in Ecclesiis scilicet, in quibus feria V. in Cœna Domini collocari solet Venerabile in aliquo Altari, vel in alio decenti loco, vulgo vocato: *Il Sepolcro*, & per hanc prohibitionem pro Feria VI. in Parasceve, non possunt in Feria V. in Cœna Domini, & Sabbato Sancto celebrari Missæ privatæ, sed solum Conventuales juxta

Ritum

Ritum S. Ecclesiæ, & iterata Decreta S. R. C. Clemens XI. 15. Martii 1712. *in ejus Bullario particulari part.2. Constitut.* 17.

In die consecrationis vel tituli Ecclesiæ Parochialis, & non Cathedralis per octavas non potest celebrari Missa dedicationis, seu titularis sub eodem ritu duplici, ac in Parochiali etiam in Oratoriis eidem Ecclesiæ Parochiali subjectis, in quibus multi Sacerdotes celebrant. S. R. C. 17. Augusti 1709.

Confessario, & Cappellanis tantum quarumcumque Monialium servitio addictis licitum est Missas Sanctorum, de quibus ipsæ officium recitant, celebrare, sed cum Missali romano, & de Communi, non vero Missas proprias eorum Sanctorum variis Ordinibus concessas. S. R. C. 20. Novembris 1717.

In festo B. M. V. de Carmelo dicenda est Missa a Sede Apostolica adprobata *Gaudeamus omnes, &c.* juxta præceptum Benedicti XIII. & in Missali romano impressa. 5. Maii 1736. *Vide hoc Decretum per extensum part.* 2. *sub verbo* Festum.

Si Festum Purificationis B. M. V. venerit in Dominica Septuagesimæ, vel Sexagesimæ in Ecclesiis dicatis sub titulo Adnunciationis, vel Asumtionis debet cantari Missa Dominicæ tantum, nec facienda est commemoratio Purificationis B. M. V. S. R. C. 15. Septembris 1736.

Sequentia in Missa SS. Nominis Jesu est omitten-

mittenda. S. R. C. 23. Junii 1736. & 16. Februarii 1737.

Vide Beatus. Commemoratio. Festum Corporis Christi. Oratio. Oratoria. Jus Parochiale. Symbolum. Thurificatio. Vicarius.

MISSA CONVENTUALIS.

Missæ Conventuales infra Octavam Corporis Christi possunt, ubi est consuetudo, cantari sine Diacono, & Subdiacono, excepto die Festo, ac Dominica, & die octava. S. R. C. 15. Martii 1608.

Canonici tenentur ad cantandam Missam Conventualem de Officio occurrenti, ut lucrentur distributiones, nec ad satisfactionem sufficit Missa in Aurora. S. R. C. 25. Junii 1611.

Missa Conventualis de festo, seu de feria currenti omnino cantanda est non obstante quacumque contraria consuetudine. S. R. C. 28. Januarii 1612.

Missa Conventualis pertinet ad Cantorem, & Canonicos Ecclesiæ Collegiatæ, non autem ad Vicarium, quando ipse habet tantum curam animarum Parochianorum. S.R.C. 7. Julii 1612.

Missa Conventualis de feria in Cathedralibus, & Collegiatis omnino est dicenda ultra Missam festi, & abusus sunt reformandi. S. R. C. 16. Januarii 1627.

Potest Episcopus cogere Canonicos, ut a Cappellanis in Quadragesima cantari faciant Missam Convētual. feriæ cum Diacono, & Subdiacono.

no. S. R. C. 17. Julii 1627.

Missa Conventualis non potest celebrari pro anniversario, sed cantandæ sunt duæ Missæ; in die vero depositionis dicenda est Missa pro Defuncto non obstante contraria consuetudine. S. R. C. 12. Julii 1628.

Feria secunda post Dominicam Passionis, quando recitatum est Officium Defunctorum non dicitur Missa Conventualis de Defunctis, neque Oratio *Fidelium*, quæ in aliis feriis secundis Quadragesimæ non dicitur juxta Rubricas, sed solum Oratio *Omnipotens sempiterne Deus*, quæ est pro vivis & defunctis, & omittitur tempore Passionis. S.R.C. 11. Julii 1643.

In Missa Conventuali quando decantatur Evangelium, Ceroferarii cum cereis accensis adsistere debent; & Diaconus, quoties thurificatur Altare, incensum ministrare debet. S.R.C. 5. Septembris 1648.

Missa Conventualis de feria in Quadragesima, & Adventu nullo modo potest omitti, quando in eis etiam cadat festum alicujus Sancti non obstante contraria consuetudine. S.R,C. 24. Novembris 1635. *quod intelligitur etiam de aliis vigiliis, in quibus duæ, vel tres Missæ debent celebrari.*

Vide Commemoratio.

MISSA DEFUNCTORUM.

In Dominicis, & Festis potest celebrari Missa de Requiem pro Defunctis insepulto cadave-

davere. S. R. C. 23. Maii 1603. *Quod Decretum intelligitur de Missa sollemni, non vero de privatis.*

Defunctorum Missæ non sunt cantandæ, nec celebrandæ in diebus sollemnibus. S. R. C. 23. Junii 1607.

Anniversaria, & aliæ Missæ pro Defunctis certo die dicendæ, eo impedito possunt transferri in diem sequentem, S. R. C. 27. Septembris 1608.

Quando adest obligatio & onus faciendi diversa Anniversaria statis diebus, quibus occurcurrunt festa duplicia, vel semiduplicia, nec non etiam tempus Quadragesimale, & quattuor Tempora, Vigiliæ & similia, Missa Conventualis nullo pacto est omittenda, sed utraque Missa est cantanda, altera de die, altera de Requiem, etiam si occurrat festum duplex, dummodo non sit festivum de præcepto, ad hoc ut Testatorum voluntates adimpleantur, & licite eleemosina lucrari possit, ut declaravit 1. Septembris 1607. S. R. C. 29. Novembris 1628.

Non valentes satisfacere Anniversariis Defunctorum in diebus ferialibus, possunt ipsa adimplere in festis duplicibus, non tamen de præcepto. S. R. C. 3. Martii 1629.

Missa ut in die obitus præsente corpore, ultra Missam de communi Defunctorum celebranda erit, quando aliquis obierit in die Commemorationis omnium Fidelium Defun-

ctorum.

ctorum. S. R. C. 14. Aprilis 1646.

Missæ exsequiales Defunctorum in die depositionis Defuncti possunt sollemniter celebrari diebus, in quibus cadit festum duplex alicujus Sancti, dummodo festum non sit de præcepto juxta Rubricas Breviarii romani. S. R. C. 19. Septembris 1654. *Hoc Decretum editum fuit pro Missa sollemni celebranda in Ecclesiis non præsente Cadavere.*

Missæ privatæ de Defunctis quocumque die celebrari possunt, præterquam in festis duplicibus, & Dominicis diebus, juxta præscriptum Rubricarum. S. R. C. 15. Februari 1659. 28. Februarii 1660.

Omnibus & singulis Sacerdotibus tam Sæcularibus, quam Regularibus cujusvis Ordinis, etiam necessario exprimendi, districte præcipitur, ut Missas privatas pro defunctis, seu de Requiem in duplicibus nullatenus celebrare audeant, vel præsumant; quod si ex benefactorum præscripto Missæ hujusmodi celebrandæ incidant in festum duplex, tunc minime transferantur in aliam diem non impeditam, ne dilatio animabus suffragium exspectantibus detrimento sit, sed dicantur de festo currenti cum applicatione Sacrificii, juxta mentem benefactorum, caveantque Ecclesiarum Rectores, Sacristæ, aliique, ad quos spectat, ut hujusmodi decretum inviolate servetur, atque in Sacristia adfixum retineatur, ubi commode ab omnibus celebrare volentibus con-

conſpici, & legi poſſit; in eos autem qui contrafacere auſi fuerint, vel præmiſſa adimplere neglexerint, locorum Ordinarii tam ſæculares, quam Regulares pro modo culpæ animadvertant. S. R. C. adprobante Alexand. VII. 5. Auguſti 1662.

Anniverſaria & Miſſæ cantatæ de Requiem relictæ ex diſpoſitione Teſtatorum quotannis in die ipſorum obitus, etiam in duplici majori contingentes poſſunt celebrari, & proinde in Decreto die 5. Auguſti 1662. edito non comprehenduntur. S.R.C. 22. Novembris 1664. *quod Decretum intelligitur de unica Miſſa de Requiem cantata, non vero de Miſſis privatis.*

In die quo celebratur feſtum duplex etiam translatum, prohibetur Miſſa de Requiem, niſi ſit præſens cadaver: anniverſarium poteſt anteferri, immo debet, & in feriis majoribus debent omnino cantari duæ Miſſæ, & collectæ pro Defunctis non admittuntur, niſi in Miſſis feſtorum ſimplicium, & ferialium. S.R.C. 31. Julii 1665. *quoad* præſens cadaver *intelligitur tantum Miſſa cantata.*

Anniverſaria, & Miſſæ de Requiem, quæ ex diſpoſitione teſtatorum cum cantu ſunt quotannis celebrandæ, poſſunt cantari, etiamſi ipſorum obitus inciderit in feſtum duplex majus. S.R.C. 20. Julii 1669. Adnuente Clemente IX.

Miſſæ Defunctorum non poſſunt celebrari, niſi cum colore nigro, vel ſaltem violaceo. S. R. C. 21. Junii 1670.

Miſſæ

Missæ cantatæ mortuorum infra Octavam Corporis Christi non sunt celebrandæ, nisi præsente cadavere. S. R. C. 22: Septemb. 1671.

In exequiis parvulorum in feria V. & VI. & Sabbato majoris Hebdomadæ potest omitti *Gloria Patri* in psalmis, qui dicuntur pro conformitate temporis. S. R. C. 16. Januarii 1677.

Durante expositione SS. Sacramenti occasione quadraginta horarum, regulariter celebrari non potest Missa de Requiem privata, licet occurrat Officium hujusmodi Missas admittens, neque cantari potest Missa Defunctorum pro adimplenda mente testatoris, sive anniversario satisfaciendo. S. R. C. 2. Decembris 1684.

In Missa privata de festo semiduplici, simplici, seu votiva, vel de die infra Octavam, sive de feria non privilegiata potest in penultimo loco dici collecta pro particulari Defuncto, puta *Inclina*, vel *Deus qui nos Patrem*, & similes; sed ob id non est omittenda ulla ex collectis pro tempore adsignatis, puta *A cunctis*, vel *Ecclesiæ*. S. R. C. 2. Decemb. 1684.

Anniversaria, sive Missæ quotidianæ cantatæ de Requiem relictæ ex dispositione Testatorum pro certis diebus, his impeditis die Dominico, seu alio festo de præcepto, cantari possunt in diebus subsequentibus, seu antecedentibus, in quibus occurrant Officia de festo duplici majori non tamen de præcepto, præcipue de Sanctis alicujus Ordinis, non relicta tamen Missa in cantu de festo duplici minore occurrente,

qua-

quatenus adsit obligatio cantandi. S. R. C. 4. Maii 1686.

Cum primum accipitur nuncium de obitu alicujus in loco dissito potest cantari Missa de Requiem, ut in die obitus pro ejus anima in festo duplici majori, vel minori, non tamen de præcepto, ut citius suffragetur animæ defuncti, non relicta tamen Missa in cantu de festo duplici, quatenus adsit obligatio. S. R. C. 4. Maii 1686.

In anniversario translato ob festum de præcepto non debet variari oratio *Cujus anniversarium depositionis diem*, sed recitanda est ut in Missali. S. R. C. 4. Maii 1686.

Missæ privatæ de Requiem corpore præsente & insepulto dici non possunt diebus, quibus fit de officio duplici, vel aliis a Rubrica vetitis; & quamcumque consuetudinem tamquam abusum abolendam juxta dispositionem Rubricæ V. Missalis romani de Missa Defunctorum num. 2. in fine, & Decreta S. Congreg. & signanter Generale 5. Augusti 1662. servanda esse mandavit. S. R. C. 10. Januarii 1693.

In Ecclesiis in quibus occasione quadraginta horarum expositum detinetur Augustissimum Sacramentum, congruentius abstinendum est a celebratione Missarum Defunctorum, etiamsi ex præscripto Testatorum essent celebrandæ. S. R. C. 27. Aprilis 1697.

In vigilia Epiphaniæ dici non possunt Missæ privatæ Defunctorum. S. R. C. 13. Julii 1697. & 16. Junii 1708. In

In anniversario occurrente in festo duplici secundæ classis non potest cantari Missa de Requiem. S. R. C. 5. Julii 1698.

In duplicibus primæ classis non potest cantari Missa de Requiem. S. R. C. 5. Julii 1698. In duplicibus primæ classis etiam præsente corpore non potest cantari Missa Defunctorum, & multo minus dicenda est una Missa privata deficientibus Clericis in Choro. S. R. C. 5. Julii 1698.

Infra Octavas privilegiatas non potest cantari Missa Defunctorum in anniversario, & officio sollemni. S. R. C. 5. Julii 1698.

In die anniversarii, & depositionis non potest cantari Missa Defunctorum loco Conventualis S. R. C. 5. Julii 1698.

In Dominicis Adventus, & Quadragesimæ, in quibus fit de duplici primæ classis non sunt cantandæ duæ Missæ. S. R. C. 5. Julii 1698.

Si anniversarium anticipetur, & postponatur per aliquot dies potest dici Missa, ut in anniversario. S. R. C. Julii 1698.

In Ecclesiis Parochialibus ruralibus, in quibus per annum plerumque unus tantum Sacerdos celebrat & sine cantu, potest dici Missa de Requiem, quando anniversaria ex Testatorum dispositione, recurrente obitus die, incidunt in festum duplex majus; non idem tamen dicendum est de diebus tertio, septimo, & trigesimo, sed servetur Decretum generale editum 5. Augusti 1662. S. R. C. 19. Junii 1700.

Ex

Ex privata devotione Parochianorum petentium sæpius per annum anniversaria pro defunctis parentibus, fratribus, amicis, & aliis defunctis, potest in Ecclesiis ruralibus cantari Missa sollemnis de Requiem in festo duplici minori, altera Missa cantata de festo, ubi adsunt plures, vel saltem duo Sacerdotes, dummodo sermo sit de die vere anniversaria a die obitus. S.R.C. 19. Junii 1700.

In die commemorationis omnium Fidelium Defunctorum non potest celebrari Missa sollemnis de Requiem post Primam, sed servandæ sunt Rubricæ, quæ præscribunt post Nonam. S.R.C. 22. Jan. 1701.

Prohibitio facta 9. Junii 1668. sacerdotibus sæcularibus etiam Cappellanis, quod licet recitaverint Officium semiduplex, vel simplex, vel feriale, non celebrent Missam de Requiem in Ecclesiis Regularium, in quibus recitatum sit Officium duplex de non præcepto, vel de aliquo Sancto eorumdem sui Ordinis, intelligi etiam debet pro Ecclesiis Monialium. S.R.C. 11. Febr. 1702.

Missæ pro Defunctis, sive de Requiem in festis duplicibus contra præscriptum Rubricarum Missalis romani nullatenus celebrari debent; quod si ex Benefactorum institutione Missæ hujusmodi celebrandæ incidunt in festum duplex, tunc ne dilatio animabus suffragia expectantibus detrimento sit, in aliam diem non impeditam minime transferantur, sed dicantur de

festo

festo occurrenti cum applicatione Sacrificii juxta mentem eorumdem Benefactorum. S. R. C. 15. Septemb. 1714.

Idem intelligendum est de Missis celebrandis in Altaribus privilegiatis perpetuis, & non perpetuis. S.R.C. denuo declaravit 15. Sept. 1714. eodem die, & anno. S.R.C. denuo prohibuit Missas votivas, & de Requiem infra Octavam Corporis Christi, ut decreverat 21. Junii 1670. quod idem quoad Octavam etiam Nativitatis Domini.

In Missis Defunctorum, quæ in paramentis nigris celebrantur, non ministretur Eucharistia per modum Sacramenti, scilicet cum particulis præconsecratis, extrahendo Pyxidem a Custodia; potest tamen ministrari per modum Sacrificii, prout est quando Fidelibus præbetur Communio cum particulis intra eamdem Missam consecratis. S. R. C. 2. Septemb. 1741.

MISSA VOTIVA.

Res gravis pro licita votivæ sollemnis decantatione ea est pro qua convenit Clerus cum Episcopo, vel apud Regulares in eorum comitiis Generalibus, seu Provincialibus cum cantatur Missa pro re eorumdem judicio gravi. S.R.C. 19. Maii 1607.

Tolerari possunt Missæ votivæ cantatæ B. M. V. in Sabbato, vel pariter cantatæ Defunctorum in festo duplici, quod non est de præcepto, ut testatorum voluntates adimpleantur, dum-

dummodo non omittatur Missa Conventualis. S. R. C. 20. Junii 1626. *Hoc tamen Decretum intelligitur de Missis cantatis in die anniversario, vel tertio, septimo, & trigesimo, vel de Missis quotidianis item cantatis, ut decrevit S. R. C. die 4. Maii 1686.*

Missæ votivæ jam acceptæ, quæ non possunt celebrari diebus impeditis, debent celebrari de festo occurrenti cum applicatione sacrificii. S. R. C. 19. Maii 1614.

Misçæ votivæ non posçunt suffragari pro Misça Conventuali, quæ non potest omitti, etiamsi cantetur Misça votiva. S. R. C. 16. Maii 1626.

Ob Misçam votivam, seu pro Defunctis non est omittenda Misça Conventualis, neque potest introduci consuetudo in contrarium ritum. S. R. C. 16. Januar. 1627.

In diebus in quibus non potest fieri de festo duplici, prohibentur Misçæ votivæ, & de Requiem. S. R. C. 28. Augusti 1627.

Ubi adest consuetudo immemorabilis cantandi singulis diebus immediate post Primam, Missam votivam de B. V. potest exceptis sollemnioribus festivitatibus tolerari, prout tolerat S. R. C. 19. Novemb. 1633. *Festa sollemniora sunt Dominica Adventus, Feria quarta Cinerum, Dominica prima Quadragesimæ, Palmarum cum tota majori Hebdomada, Resurrectionis, & Pentecostes cum duobus sequentibus diebus, dies Nativitatis Domini, Epiphaniæ, Ascensionis, Corporis Christi, & dies festi ejusdem B. M. V. ac dummodo in diebus,*

in

in quibus cantatur prædicta Missa votiva, cantetur etiam Missa Conventualis, seu diei festi currentis.

Missæ votivæ, quas ex obligatione aliqua Ecclesia tenetur per hebdomadas celebrare certis diebus præscriptis, in quibus multoties occurrit Festum de præcepto, debent transferri in alteram diem feriatam non impeditam. S. R. C. 9. Decembris 1634.

Missæ votivæ non possunt dici ullo modo in Dominica Palmarum. S. R. C. 14. Aprilis 1646.

Missa votiva de B. M. V. in vigilia Pentecostes non potest dici. S.R.C. 19. Augusti 1651.

Missæ votivæ de Titulari, & Patrono non possunt dici cum *Gloria*, & *Credo*; sed Ordinariis præcipitur ne quid contra, vel præter Rubricarum præscriptionem sub pœnis in constitutionibus Pontificiis contentis servari permittant; sed tantummodo die Tituli quarumlibet Ecclesiarum, & Oratorii de Sancto Titulari Missa cum *Gloria*, & *Credo* celebretur. S. R. C. 4. Augusti 1658.

Missa votiva de B. M. V. cum *Gloria*, & *Credo*, sed sine Officio potest celebrari in aliqua die ob publicam caussam, & ratione concursus. S. R. C. 8. Junii 1658.

Missa votiva sollemnis de B. V. potest celebrari in die Dominico ratione concursus populi. S. R. C. 20. Novembris 1662. *Hoc tamen intelligitur de Dominicis, aliisque festis non privilegiatis, & dummodo Dominica non incidat in festum*

 duplex

duplex primæ, vel secundæ classis, vel in octavas privilegiatas.

Missa votiva cantata de B. M. V. cum *Gloria*, & *Credo* potest celebrari in die Dominico caussa voti, seu alia caussa. S. R. C. 16. Junii 1663. *Hæc tamen non habet locum in Dominicis, & octavis privilegiatis, neque duplicibus primæ, & secundæ classis.*

Missa votiva dum cantatur pro re gravi de aliquo Sancto, semper dici debet cum *Gloria*, & *Credo*, & cum colore, quo utimur in festo, cujus Missa cantatur. S. R. C. 13. Augusti 1667.

Infra Octavam SS. Corporis Christi prohibentur Missæ votivæ quæcumque, vel pro Defunctis. S. R. C. adprobante Clemente X. 21. Junii 1670.

Receptio ad habitum, & ad professionem religiosam sub re gravi numerari non potest, ut ex consuetudine cantari possit Missa votiva sollemnis etiam de Spiritu Sancto in Dominicis, vel duplicibus, & hic abusus omnino est tollendus. S. R. C. 24. Julii 1683.

Missæ votivæ de SS. Sacramento, vel de B. M. V. in cantu fundatæ dici non possunt in duplicibus, aliisque diebus duplicia excludentibus; sed cantari debent Missæ de festo currenti cum applicatione sacrificii juxta Decretum editum die 19. Maii 1614. sicque satis fieri, & benefactorum mentem impleri non obstante quacumque consuetudine in contrarium, declaravit S. R. C. 24. Julii 1683.

Si

Si urgente caussa celebranda est Missa votiva infra Octavam, quæ habeat præfationem propriam, & communicantes, in Missa votiva debet dici Præfatio conveniens, communicantes vero de infra Octavam, quia est propria de illo tempore. S. R. C. 16. Junii 1683.

Qui in Sabbato infra aliquam Octavam B. M. V. recitat Officium de aliquo Sancto eo die occurrente, volens celebrare Missam votivam de B. M. V. tenetur quidem dicere Missam festivam cum *Gloria*, sed sine *Credo*. S. R. C. 2. Decembris 1684.

Qui in Sabbato recitat Officium de B. V. volens celebrare Missam votivam de aliquo Sancto non debet dicere *Gloria*, neque præfationem B. M. V. sed communem. S. R. C. 2. Decembris 1684.

Non potest Missa votiva de Spiritu Sancto, vel alia celebrari etiam ab Episcopo pro eligenda Abbatissa in festo duplici, vel Dominica. S. R. C. 28. Aprilis 1708.

In Vigilia Epiphaniæ non possunt celebrari Missæ votivæ, & de Requiem. S. R. C. 16. Septembris 1730. *quod etiam prohibitum fuit* 27. *Aprilis* 1697., 16. *Junii* 1708., & 10. *Decembris* 1718.

Vide Commemoratio. Gloria in excelsis. Orationes.

MISSALE.

Usus Missalis, & Breviarii romani semel introductus in aliqua Ecclesia, quæ habebat particulare Missale, & Breviarium, confirmandus est, nec licet redire ad usum antiqui Missalis, & Breviarii. S. R. C. 15. Martii 1608.

Facultas celebrandi cum Missali romano pro Cappellanis Monialium intelligi debet pro omnibus & singulis, qui ex debito tenentur celebrare in Ecclesiis ipsarum Monialium, dummodo celebrent cum Missali romano. S. R. C. 11. Febr. 1702.

MONACHI.

Monachi Congregationis Cassinensis non sunt ullo modo cogendi accedere, nisi ad processionem SS. Sacramenti juxta eorum antiquam consuetudinem, quam eis ubique conservandam esse censuit, & declaravit S. R. C. 10. Junii 1602.

MONIALES.

In communione Monialium habentium fenestrellam in parte Evangelii, Sacerdos debet descendere, & reverti per gradus anteriores, & non laterales Altaris. S. R. C. 15. Septemb. 1737.
Vide Dignitas.

MOZZETTA.

Vide Episcopus. Prælatus.

OBLA-

OBLATIONES.

Consuetudo ut Oblationes, quæ offeruntur Cruci Feria VI. in Parasceve, dentur Magistris cæremoniarum, servanda est. S. R. C. 29. Novemb. 1603.

OCTAVA.

Qui habent privilegium celebrandi Octavas in Quadragesima, occurrente die infra Octavam in Feria IV. Cinerum nullam debent facere commemorationem de Octava neque in Laudibus, neque in Missa. S. R. C. 24. Jan. 1682.

In diebus infra aliquam Octavam occurrentibus in Quadragesima debent privilegiati dicere Missam Conventualem de Feria currente cum commemoratione Octavæ, quamvis recitaverint Officium de die infra Octavam. S. R C. 24. Januarii 1682.

Quando occurrit vigilia, aut feria quattuor Temporum infra Octavam Conceptionis B.M.V. Officium recitetur de die infra Octavam, Missæ vero, sive cantentur, sive legantur, sint de Feria cum secunda oratione de Octava, tertia de Spiritu Sancto, quæ semper dicitur infra Octavas B. M. V. juxta Tit. 9. de Orat. n. 7. & 9; nam oratio, quæ ibi præscribitur dicenda secundo loco, ponitur tertio loco. At si Feria quattuor Temporum occurrat in die Octava Conceptionis, omnes Missæ privatæ erunt de eadem cum commemoratione feriæ, cujus cantabitur

Missa post Nonam sine commemoratione Octavæ, cujus cantata fuit post Tertiam. In Missa feriæ præfatio erit communis. Idem servandum in Quadragesima ab illis, qui habent privilegium faciendi Octavam alicujus Sancti. Tempore autem passionis, quando contingat fieri Officium de infra Octavam, unica cantari debet Missa, quæ erit de feria cum commemoratione diei Octavæ, & si præfatio Octavæ erit propria, hæc dici debet in Missa cantata, in qua in Choro est genuflectendum. S. R. C. 23. Junii 1736.

Vide Beatus. Color. Missa Votiva.

OFFICIUM.

Recitantes ex concessione Officium de SS. Corpore Christi in quacumque Feria V. per annum non impedita festo novem lectionum, illud recitare debent ut in die festo ejusdem sollemnitatis, Missam vero ut in votiva. S. R. C. 12. Julii 1664.

In die commemorationis omnium Fidelium Defunctorum potest fieri Officium de festo duplici minori etiam translato, sed Missæ privatæ sunt celebrandæ de Requiem. S. R. C. 5. Octobris 1686.

Officia Sanctorum ratione corporis, seu insignis reliquiæ recitanda intelligi debent de Sanctis in Martyrologio romano descriptis, & dummodo constet de identitate corporis, seu reliquiæ insignis illiusmet Sancti, qui reperitur in Martyrologio romano descriptus. De ceteris

autem

autem Sanctis in prædicto Martirologio non descriptis, aut quibus a S. Sede non fuerit specialiter concessum, Officia recitari, & Missæ celebrari non debent, non obstante quod ipsorum corpora, vel insignes reliquiæ in Ecclesiis adserventur, quibus tamen ab Ordinariis locorum adprobatis debita Fidelium veneratio, prout hactenus servatum fuit, exhibeatur, sed absque Officio, & Missa sub pœnis de non satisfaciendo præcepto recitandi Officium, aliisque in constitutione S. Pii V. contentis. S. R. C. 11. Augusti in Decreto Generali ab Innocentio XII. adprobato 19. Octob. 1691.

Si festum S. Joseph occurrat in Feria V. majoris Hebdomadæ, ejus Officium transferendum erit ad aliam diem juxta Rubricas Breviarii romani, & Decreta S. R. C. Ceterum præceptum audiendi Missam, & vacandi ab operibus servilibus non erit transferendum, sed servandum in prædicta Feria V. adeoque per Ordinarios locorum accurate providendum, ut eo die aliquæ quidem Missæ privatæ ante celebrationem solitæ Missæ Conventualis celebrandæ, pro præcepti adimplemento non desint; sed tamen propterea antiquus mos communionis Cleri in Missa sollemni illius diei, quo Ecclesia SS. Eucharistiæ Sacramenti Institutionem, & memoriam recolit, summa religione hactenus retentus nullatenus omittatur. S. R. C. 13. Septemb. 1692.

Si Officium, & Missa de aliquo Sancto celebrentur in Cathedrali, vel Matrice, seu Paro-

 chiali

chiali propter insignem reliquiam quæ ibi adservatur, non potest celebrari per civitatem, sed in ipsa sola Ecclesia ex Decreto S. C. contra abusus edito 8. Aprilis 1628. & impresso in Missali romano, & Breviario; Si autem Officium concessum sit universo Clero civitatis de aliquo Sancto, cujus insignis reliquia adservatur in Cathedrali, vel Matrice, seu Parochiali, tunc Missa cum symbolo celebranda est in ipsa Ecclesia tantum, in aliis vero Ecclesiis sine symbolo ex Rubrica Missalis romani II. de Symbolo juxta Decretum S. R. C. 2. Decemb. 1684. & 10. Januarii 1693.

Occurrente duplici minori, seu translato in die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum Officium faciendum est de Sancto; Missæ vero celebrandæ sunt de Requiem. S. R. C. 19. Junii 1700.

Vide Beatus. Commemoratio.

OFFICIUM DEFUNCTORUM.

Officium anniversarium, vel septennarium, vel trigenarium Defunctorum post obitum si cadat die Dominico, vel festivo, transfertur in diem sequentem cum eadem sollemnitate. S. R. C. 23. Maii 1603.

Annua commemoratio omnium Defunctorum alicujus Ordinis, seu Communitatis non est transferenda si in illa die occurrat festum duplex minus etiam translatum, sed fiet Officium de duplici cum sola Missa sollemni post Tertiam;

tiam; Officium vero Defunctorum recitandum erit post laudes sub ritu duplici, & omnes Missæ privatæ dicentur pro Defunctis in paramentis nigris. S. R. C. 5. Maii 1736.

In secundo triduo majoris Hebdomadæ non possunt celebrari exsequiæ Defunctorum, & Officium, & preces recitentur privatim. S. R. C. 11. Augusti 1736.

ORATIO.

IN Oratione *A Cunctis*, nomina Patronorum, S. Michaelis Archangeli, & S. Joannis Baptistæ præponenda sunt Apostolis. S. R. C. 22. Augusti 1620. *Prædicta dispositio habetur etiam in Rubr. Missalis post Orationem* A Cunctis.

In festo primæ classis non dicitur Oratio: *Deus Refugium* jussa a Superioribus pro re gravi. S. R. C. 28. Augusti 1627.

Non est omittenda una ex adsignatis Orationibus in Missa veluti tertia *A cunctis*, si secunda esset de festo simplici, ut ejus loco dicatur Oratio imperata veluti *Deus refugium*, &c. sed post tertiam Orationem *A cunctis* potest & imperata dici, cum in Missa de semiduplici, vel simplici, vel votiva non sint necessario dicendæ collectæ impares, puta tres, quinque, vel septem. S. R. C. 2. Decemb. 1684.

Quando occasione belli contra Turcas dicitur Collecta, vel Missa contra Paganos, non potest mutari nomen Paganorum dicendo Turcarum, vel Hæreticorum. S. R. C. 30. Julii 1689.

Quan-

Quando Festum Purificationis B. M. V. non celebratur die 2. Februarii, sed transfertur ejus officium post aliquam Dominicam, vel post festum semiduplex, vel simplex, in suffragiis debet dici ℣. *Ora pro nobis sancta Dei Genitrix*, cum Oratione *Concede nos famulos tuos*, & in Missa secunda Oratio *A cunctis*, tertia ad libitum, cum in fine Completorii diei secundæ Februarii ex Decreto S. R. C. 11. Januarii 1681. dicenda sit Antiphona *Ave Regina Cælorum*. S. R. C. 14. Februarii 1705.

Feria III. Rogationum non dicitur secunda Oratio Dominicæ. S. R. C. 25. Septemb. 1706.

In Missa votiva SS. Sacramenti tertia Oratio dicenda est ea, quæ secundo loco erit dicenda ratione temporis occurrentis, non vero ea, quæ est adsignata secundo loco infra Octavam SS. Sacramenti. S. R. C. 4. Julii 1705.

Quando tertia oratio in Missis est ad libitum, ut cum ex jussu Summi Pontificis, vel Episcopi debet apponi aliqua specialis Oratio pro publica indigentia, videlicet contra Turcas, seu ad petendam serenitatem, aut pluviam, &c. hæc oratio recitari debet tamquam ex præcepto quarto loco, non omissa tertio loco illa quæ est ad libitum, seu pro devotione Sacerdotis eligenda. S. R. C. 17. Augusti 1709.

Diebus festis fieri debent publicæ Orationes pro novi Episcopi electione ad formam Concilii Tridentini, & Cæremonialis Episcoporum, licet adsit Episcopus Administrator. S. R. C. 22. Augusti 1722.

In

In Missa votiva, quæ celebrari aliquando potest infra Octavam in Adventu, Quadragesima, Quattuor Temporibus, Vigiliis, & secunda Rogationum, prima Oratio erit de Missa, secunda de Octava, tertia de Feria, & non dicitur Evangelium feriæ in fine, sed S. Joannis: *In principio*. S. R. C. 23. Junii 1736.

Ab orationibus expungenda sunt Cognomina, & Patriæ Sanctorum. S. R. C. 23. Junii 1736.

Translato Festo semiduplici ad vigiliam alicujus Apostoli, in festi Missa tertia Oratio debet esse *A cunctis*. S. R. C. 15. Septembris 1736.

In Missis ferialibus a Dominica Passionis usque ad Feriam V. in Cœna Domini, & infra Octavas Paschatis, & Pentecostes, juxta alias resolutiones 22. Novembris 1659. occurrente festo simplici, non est dicenda tertia Oratio Ecclesiæ, vel pro Papa. S. R. C. 15. Septemb. 1736.

Si secunda Oratio est de Spiritu Sancto, aut de eo fit mentio, tertia, sive ultima non debet concludi cum *ejusdem Spiritus Sancti*. S. R. C. 15. Septembris 1736.

Ad quæsitum, An in Oratione *A cunctis*, & in suffragiis sit præponendus S. Joseph, Apostolis Petro, & Paullo? *Respondit* Affirmative S. R. C. die 11. Maii 1743.

Vide Commemoratio. Missa. Regulares. Vigilia.

ORA-

ORATORIA.

MIssa in feria V. majoris Hebdomadæ non potest celebrari in oratoriis Confraternitatum, & privatis. S. R. C. 8. Februarii 1653.

In Oratoriis privatis, quæ per Sanctam Sedem concessa fuerint, non licet Regularibus cujusvis Ordinis, aut Instituti, seu Congregationis, etiam Societatis Jesu, aut etiam cujuscumquæ Ordinis Militaris, etiam Sancti Joannis Hierosolymitani, aut aliis quibuscumque Sacerdotibus, etiam si essent Episcopi, celebrare in diebus Paschatis SS. Resurrectionis D. N. J. C. aliisque anni festis sollemnioribus, ac diebus in Indulto exceptis; in reliquis vero diebus prædictis Regularibus, seu Sacerdotibus quibuscumque, etiam Episcopis in præfatis Oratoriis celebrare non licet, ubi etiam unica Missa, quæ in Indulto conceditur, celebrata fuerit, super quo celebraturus tenetur diligenter inquirere, & de eo se optime informare, atque illam etiam in casibus permissis celebrare nequit post meridiem, & in omnibus hujusmodi casibus personæ quæcumque dictas Missas audientes, nullatenus Ecclesiæ præcepto satisfaciunt. S. R. C. die 15. Decemb. 1703. adprobante Clem. XI.

Circa Missarum celebrationem in privatis Oratoriis, & usum altaris gestatorii, quoad disposita a Clemente XI. Decreto emanato die 15. Decemb. 1703. confirmato ab Innocent. XIII. in Constitutione quæ incipit *Apostolici Ministerii*

13.

13. Maii 1723. & a Benedicto XIII. Constitutione quæ incipit *In supremo* 22. Septembr. 1724. declaratur a duobus ultimis Pontificibus, quod prohibitio facta Episcopis ne in domibus Laicorum erigere faciant altare pro celebratione Missæ, non intelligenda est de domibus etiam laicis, in quibus Episcopi forte occasione visitationis, vel itineris hospitio excipiuntur, ut nec etiam quando Episcopi in casibus a jure permissis, vel de speciali Sedis Apostolicæ licentia absentes a domo propriæ habitationis ordinariæ moram idcirco faciunt in aliena domo per modum similis habitationis; in his enim casibus licita his erit erectio altaris ad effectum prædictæ celebrationis, non secus ac in domo propriæ ordinariæ habitationis.

Vide Missa. Jus Parochiale.

PALLA.

IN Sacrificio Missæ non est adhibenda Palla a parte superiori drappo serico cooperta. S. R. C. 22. Januarii 1701.

PALLIUM.

ELectus Ecclesiæ Archiepiscopalis non potest exercere Pontificalia in sua Ecclesia ante receptionem Pallii. S. R. C. 28. Augusti 1627.

PAROCHI.

PArochi, superiores Ecclesiarum Sæcularium, & Regularium, Sacristæ, & alii ad quos spectat non permittere debent, quod cadavera Ecclesiasticorum Sæcularium præsertim Sacerdotum, sicut etiam Diaconorum, & Subdiaconorum transferantur ex propriis domibus ad Ecclesias, vel in istis exponantur quocumque alio habitu, sive Confraternitatum, sive Religionum, sed cum sacris vestibus eorum Ordini convenientibus juxta dispositionem Ritualis romani Tit. de Exsequiis. Clemens XI. 9. Decemb. 1705. in ejus Bullario Particulari Part. 2.

JUS PAROCHIALE.

BEnedictiones, & distributiones Candelarum, Cinerum, & Palmarum non sunt de juribus mere Parochialibus. S. R. C. 10. Decemb. 1703. in Decreto generali adprobante Clemente XI. 12. Jan. 1704.

Functiones omnes Hebdomadæ Sanctæ non sunt de juribus mere Parochialibus. S. R. C. 10. Decemb. 1703. in Decreto generali adprobante Clemente XI. 12. Januarii 1704.

Celebratio Missæ sollemnis feriæ V. in Cœna Domini non est de juribus Parochialibus, sed spectat ad Parochos. S. R. C. 10. Decemb. 1703. in Decreto generali adprobante Clem. XI. 12. Jan. 1704.

Prima pulsatio campanarum in Sabbato Sancto

&o non est de juribus Parochialibus prout jacet, sed spectat ad Ecclesiam digniorem ad formam Constitutionis Leonis X. S. R. C. 10. Decemb. 1703. in Decreto generali adprobante Clemente XI. 12. Januarii 1704.

Expositio Quadraginta horarum, & benedictio quæ fit super populo, non est de juribus mere Parochialibus. S. R. C. 10. Decemb. 1703. in Decreto generali adprobante Clemente XI. 12. Januarii 1704.

Expositio, quæ fit cum reliquiis, vel Sacris imaginibus, benedictio quæ cum eis fit super populo, non est de juribus Parochialibus, & quoad benedictiones cum reliquiis, & imaginibus serventur Decreta S. R. C. 10. Decembris 1703. in Decreto generali adprobante Clemente XI. 12. Januarii 1704.

In Oratoriis privatis Confraternitatum per Confratres statis horis recitari possunt horæ Canonicæ cum cantu, vel sine absque licentia Parochi, nisi aliter Ordinarius statuat, ex rationabili caussa; & licita est in dictis Oratoriis privatis celebratio Missæ privatæ adsentiente Ordinario loci, & contradicente Parocho: Cappellani autem Confraternitatum possunt populo denunciare festivitates, & vigilias occurrentes in hebdomada, & absque licentia Parochi. S.C.R. 10. Decembris 1703. in Decreto generali adprobante Clemente XI. 12. Januarii 1704.

Intra ambitum Ecclesiarum Confraternitatum fieri possunt processiones juxta cujusvis Confraterni-

ternitatis Inſtitutum abſque licentia Parochorum, & interventu. S. R. C. 10. Decembris 1703. in Decreto generali adprobante Clemente XI. 12. Januarii 1704.

Proceſſiones juxta Inſtitutum Confraternitatum fieri non poſſunt extra ambitum earum Eccleſiarum abſque licentia illorum Parochorum, per quorum territorium tranſeundum eſt, niſi adeſſet licentia Epiſcopi; & extra propriam Eccleſiam non poſſunt Cappellani dictarum Confraternitatum in iiſdem proceſſionibus deferre Stolam. S. R. C. 10. Decemb. 1703. in Decreto Generali adprobante Clemente XI. 12. Januarii 1704.

Non poteſt Parochus ceſſante alio ſpeciali, ac legitimo titulo, & ex ſolo jure Parochialitatis compellere Eccleſiarum, & Confraternitatum Rectores, & Cappellanos invitos ad adſiſtendum functionibus Eccleſiæ Parochialis. S.R.C. 10. Decemb. 1703. in Decreto Generali adprobante Clem. XI. 12. Januarii 1704.

Cappellani Societatum non poſſunt prohiberi a Parocho celebrare Miſſam ante Miſſam Parochialem. S. R. C. 11. Novembris 1641.

PASSIO DOMINI.

PAſſio in Miſſis privatis legi debet a Celebrante in cornu Evangelii, licet in Miſſa ſollemni legatur in cornu Epiſtolæ. S.R.C. 4. Auguſti 1663.

PA-

PATENA.

Signum quod fit cum Patena a fronte ad pectus, fit integre cum signo crucis, postquod debet deosculari. S. R. C. 13. Martii 1627.

Patenæ suppositio per Sacerdotem cotta indutum in communione generali, quæ per Dignitates agitur, licita est. S. R. C. 3. Septembris 1661.

Patena ad Missam in extremitate, seu ora Patenæ congruentius est exosculanda. S. R. C. 25. Julii 1683.

PAX.

Usus semel introductus juxta regulas libri Cæremonialis servandus est, & Pax cum osculo omnibus viris Ecclesiasticis in Choro sedentibus danda est. S. R. C. 8. Julii 1602.

Diaconus, & Subdiaconus accipiunt Pacem ab Episcopo celebrante statim post Diaconos Adsistentes, si in Missa communionem non recipiunt. S. R. C. 15. Martii 1608.

Diaconus non debet dare Pacem Laicis neque Domino loci, sed ipsa spectat ad alium Ministrum cotta indutum, & cum instrumento non vero cum osculo. S. R. C. 5. Julii 1614.

PILEOLUS.

Facultas concedendi usum Pileoli in Missa spectat ad Papam. S. R. C. 24. Aprilis 1626.

Parocho reumate laboranti, & SS. Sacramen-

tum Infirmis deferenti ſolet indulgeri uſus Pileoli in itinere non tamen intra civitatem, vel oppidum. S.R.C. 5. Martii 1633. & ita remiſit arbitrio Epiſcopi uſum Pileoli ad tenorem dicti Decreti eadem S. R. C. 10. Januarii 1693.

Parochis miniſtraturis SS. Sacramentum Infirmis non eſt licitum de die, neque de nocte uti parvo Pileolo in delatione ejuſdem per civitatem ſub prætextu alicujus imfirmitatis, abſque ſpeciali S. Sedis licentia. S. R. C. 13. Auguſti 1695.

P Y X I S.

PYxis in qua proprio velo coopertum defertur SS. Viaticum Infirmis, debet etiam cooperiri extremitatibus veli oblongi humeralis. S.R.C. 21. Martii 1699.

Vide Benedictio.

POENITENTIARIUS.

CAnonicus Pœnitentiarius non poteſt cogi ad miniſtrandum pro Diacono, & Subdiacono quacumque conſuetudine in contrarium non obſtante. S.R.C. 21. Januarii 1673.

P R AE B E N D A.

POſita Præbendarum diſtinctione in Presbyterales, Diaconales, & Subdiaconales, qui de novo obtinuerit Presbyterales, præcedere debet habentes Diaconales. S. R. C. 17. Junii 1606.

Quamvis Præbendæ non ſint diſtinctæ, convenit

venit tamen, ut fiat distinctio pluvialium, planetarum, & dalmaticarum in festis sollemnioribus. S. R. C. 15. Martii 1608.

PRAECEDENTIA.

CAnonicus, vel Dignitas factus Episcopus cum retentione Canonicatus, vel Dignitatis debet præcedere omnibus Dignitatibus, & Canonicis etiam ipso antiquioribus. S. R. C. 24. Septemb. 1605.

Inter Canonicos Presbyteros nulla datur præcedentia, nec præeminentia ratione doctoratus, sed tantum ratione ordinis, & antiquitatis. S. R. C. 19. Martii 1611.

Præcedentia inter Presbyteros sumitur ex antiquitate ordinis, non vero ex gradu doctoratus; quia Presbyteratus ordo longe dignior est, quam gradus doctoratus. S. R. C. 30. Martii 1621.

Præcedentia competit Dignitatibus, & Canonicis paratis super Vicarium Generalem, neque consuetudo immo vero abusus suffragatur. S. R. C. 27. Septemb. 1621.

Prima sedes in Choro conceditur Hebdomadario parato tantum. S. R. C. 22. Augusti 1626.

Ubi adest sodalitas SS. Sacramenti competit ei præcedentia super alias Confraternitates in omnibus processionibus, in quibus defertur SS. Sacramentum. S. R. C. 19. Junii 1656. 12. Julii 1628. & 20. Septemb. 1687.

Præcedentia semper danda est supra Dignitates, & Canonicos Vicario Generali, tam absente, quam

præſente Epiſcopo, ut declaravit S. R. C. 23. Martii 1602. & 7. Auguſti 1628.

Archiepiſcopo uti Archiepiſcopo pro majoritate gradus competit præcedentia ſupra Epiſcopum præſentem in Civitate Metropolitana, & Diœceſi. S. R. C. 29. Januarii 1656.

Archiepiſcopi, & Epiſcopi Titulares exſiſtentes in aliena Diœceſi debent præferri Archiepiſcopis, & Epiſcopis conſecratione junioribus, nec non aliis Epiſcopali caractere ſenioribus, ſed gradu Archiepiſcopali poſterioribus; extra tamen Eccleſiæ ambitum, intra quam Ordinario privative quoad omnes Archiepiſcopos, & Epiſcopos etiam ſeniores præcedentia competit. S. R. C. 8. Aprilis 1656.

Cappellanus Curatus ratione ſtolæ in funeribus debet præcedentiam habere ſuper alios quoſcumque Sacerdotes Curatos ſimplici cotta indutos. S. R. C. 10. Junii 1656.

Archipresbytero, ſeu Dignitati, vel Canonico, qui alteri Archipresbyteratum, Dignitatem, ſeu Canonicatum reſignavit, non competit præcedentia ſuper alios Sacerdotes ſeniores; quia nulla qualitas Archipresbyteri, Dignitatis, ſeu Canonici ei remanet poſt renunciationem. S. R. C. 7. Septemb. 1658.

Præcedentia debetur Coadjutori Canonici ordinis Presbyteralis non adhuc Sacerdoti, ſed in minoribus ordinibus tantum conſtituto, & pro ſuo Coadjuto Eccleſiaſticis functionibus & Choro intereſſenti; Canonici quoque ordinis Diaconalis

conalis in minoribus ordinibus, vel in ſacro tantum Diaconatus ordine cnnſtituti, debent præcedere Canonicis ordinis Subdiaconalis in presbyteratus ordine conſtitutis. S. R. C. 31. Maii 1670.

Vide Canonicus. Collegiata. Confraternitas. Curatus. Dignitae.

PRAEFATIO.

SI feſtum Sanctorum Apoſtolorum Philippi, & Jacobi, vel Inventionis Sanctæ Crucis, aut S. Joannis ante Portam Latinam occurrerit infra octavam Aſcenſionis Præfatio in Miſſa erit de Apoſtolis, vel de Cruce, ſed Communicantes de Aſcenſione. S.R.C. 28. Aug. 1627.

PRAELATUS.

PRælati Epiſcopis inferiores, qui Pontificalium uſu fruuntur, ſuper altari in quo ſacra erunt facturi, ſeptimum nequaquam debent apponere candelabrum. S. R. C. coram Alexandro VII. 27. Septembris 1659. in Decreto Gener. §. 1.

Prælati Epiſcopis inferiores Cathedram, ſeu Sedem fixam, & permanentem in eorum Eccleſiis non debent detinere, ſed tribus ipſis diebus, quibus ex antiquis Decretis tantummodo Pontificaliter celebrare eſt eis permiſſum, mobili Sede, ſeu Cathedra uti debent, quam nihilominus ſimplici ſerico panno coloris feſtivitati congruentis obducere poſſunt non aureo

contexto, aut phrygio, sive basilico opere exornato. S. R. C. coram Alexandro VII. 27. Septemb. 1659. in Decr. Gener. §. 2.

Prælati Episcopis inferiores Baldachinum adhibere supra Sedem possunt, non autem pretiosum, aut aureum, sed simplex, & eo quod altari superimponitur, materia, & opere sit inferius, & ad ipsum per duos tantum gradus in superficie presbyterii stratos ascendatur. S. R. C. coram Alexandro VII. 27. Septemb. 1659. in Decreto Gener. §. 3.

Prælati Episcopis inferiores Abacum alium præter parvam mensam, & in cornu Epistolæ parare non possunt, in quo duo candelabra cum candelis, nec non mitra, calix, missale, thuribulum, navicula, & reliqua ad celebrandum necessaria collocentur; prope vero mensam eamdem parieti hærens baculus Pastoralis aptetur. S. R. C. coram Alexandro VII. 27. Septembris 1659. in Decreto Gener. §. 4.

Dies, in quibus sollemniter Prælatis Episcopo inferioribus celebrare conceditur, sint de præcepto festivi, vel alii in quibus ipsos pontificaliter celebrare festivitatis ratio exigat; nempe Patroni loci, Fundatoris Ordinis, Tituli, & Dedicationis Ecclesiæ; Abstinere autem debent ab hujusmodi pontificalium usu in officiis, & Missis defunctorum quocumque die etiam festivo, & de præcepto. S. R. C. coram Alexandro VII. 27. Septembris 1659. in Decreto Generali §. 5.

Præ-

Prælati Episcopis inferiores ad Ecclesiam accedentes licet pontificaliter divina peracturi, & iisdem absolutis ab altari recessuri a suis Canonicis, vel Monachis, ut mos est Episcoporum, non possunt adsociari. S. R. C. coram Alexandro VII. 27. Septemb. 1659. in Decr. Gen. §. 6.

Prælatis inferioribus præter duos sacrificii Ministros, Diaconum nempe Evangelii, & Subdiaconum epistolæ duo alii tantum Diaconi cum dalmaticis, & unicus Presbyter cum pluviali adsistere debent; duo insuper Cappellani, qui de mitra, & baculo, & totidem Acolythi pro candelabris debent inservire; præterea sex alii Canonici, vel Monachi, duo scilicet pluviali, duo planetis, totidemque tunicellis induti divinis hujusmodi interesse valeant; qui tamen non in sedibus, seu stallis choralibus, sed in scamnis absque postergalibus panno viridi laneo coopertis situ congruo accommodatis, moxque illinc removendis, consedere debent. S. R. C. coram Alexand. VII. 27. Septemb. 1659. in Decr. Gener. §. 7.

Prælati Episcopis inferiores mitram pretiosam, nisi illis expresse a S. Sede indultam, adhibere minime possunt; sub Missa pileolum nigri tantum coloris induant, baculum Pastoralem albo velo appensum deferre debent, ab hisque, & aliis pontificalibus etiam de Ordinariorum licentia extra Ecclesias sibi subjectas prorsus abstinere debent, & neque in processionibus, quæ ab eorum Ecclesiis per vias extra ambitum, vel Parochiam ducuntur, insigniis prædictis uti pos-

 sunt,

sunt, vel penes se præferri facere. S. R. C. coram Alexandro VII. 27. Septemb. 1659. in Decr. Gener. §. 8.

Prælati Regulares rocchetum deferre non valent, nisi ex tali Ordine fuerint, cui indumentum hujusmodi competat. S. R. C. coram Alexand. VII. 27. Septemb. 1659. in Decret. Gener. §. 9.

Prælati Episcopis inferiores invitati ad Ecclesiam exemtam, nec in illa pontificalibus uti valent, nec hi qui non fuerint Abbates perpetui, vel benedicti in propriis Ecclesiis uti possunt privilegio perpetuis Abbatibus, vel alias benedictis indulto. S. R. C. coram Alexand. VII. 27. Septemb. 1659. in Decret. Gener. §. 10.

Prælati Episcopis inferiores sacras vestes ex altari sumere non possunt, nisi pontificaliter divinis vacaturi. S. R. C. coram Alexandro VII. 27. Septemb. 1659. in Decret. Gener. §. 11.

Indulgentias impertiri, vel publicare non debent Prælati inferiores Episcopis absque expresso S. Sedis Indulto. S. R. C. coram Alex. VII. in Decr. Gener. §. 12.

Prælatis Episcopis inferioribus pontificales benedictiones cum trina crucis productione in Missis tantum pontificalibus, nec non vesperis, & matutinis pontificaliter itidem celebratis, licitum est impertiri; privatim enim populis quamvis pleno jure subjectis, nisi expresse ipsis permissum fuerit, etiam pontificalibus induti per Ecclesiam incedentes impertiri benedictionem

præ-

præsumere non debent. S. R. C. coram Alex. VII. 27. Septemb. 1659. in Decret. Gener. ∬. 13.

Præsente Episcopo, sine speciali Sedis Apostolicæ permissu Prælati Episcopo inferiores etiam pontificaliter celebrantes a benedictionibus cessare debent. S. R. C. coram Alex. VII. 27. Septemb. 1659. in Decret. Gener. ∬. 14.

Si Episcopus aderit in Ecclesiis Prælatorum inferiorum, vel Abbatialibus, sedes in cornu Evangelii uno saltem gradu eminentior Sede Abbatiali est erigenda, hæcque altero gradu humilior in cornu Epistolæ collocari debet; a latere Episcopi Canonici Cathedralis, prope Abbatem Canonici, vel Monachi Monasterii, & Abbatialis Ecclesiæ consedere debent; confessionem cum Celebrante Episcopus facere, isque thus thuribulo imponere, Evangeliorum textum osculari, & populo sollemniter (quamvis Abbas ipse pontificaliter celebret) benedicere debet: Episcopus præterea trino ductu, & immediate Canonici Cathedralis duplici, moxque Abbas nisi celebret duplici ductu, & subinde Canonici, vel Monachi Abbatialis Ecclesiæ unico tantum ductu thurificari debent. S. R. C. coram Alexandro VII. 27. Septemb. 1659. in Decret. Gener. ∬. 15.

Episcopi abstinere debent, ubi consuetudo contraria non viget, a frequenti accessu ad Ecclesias exemtas pro sacris functionibus adsistendo, ut liberius Abbates valeant suis uti privilegiis. S.R.C. coram Alex. VII. 27. Sepremb. 1659. in Decret.Gen. §. 16. In

In Ordinationibus Canonicorum, Clericorum, Monachorum, nec non in vestitionibus Monialium, & emissione Professionis earumdem etiam pleno jure Prælatis inferioribus subjectarum, in benedictionibus sacræ suppellectilis, ceterisque actibus, Missarum, vesperarum, & matutinarum sollemniis, ter tantum in anno, ut præfertur, exceptis, neque in Ecclesiis, Oratoriis, aliisque locis tam publicis, quam privatis quantumvis exemtis, & eisdem Abbatibus pleno jure subjectis, mitram, baculum, & quævis alia pontificalia insignia, nisi expressa Sedis Apostolicæ concessione adhibere debent. S. R. C. coram Alexandro VII. 27. Septemb. 1659. in Decret. Gener. §. 17.

Prælati Episcopis inferiores Ecclesiasticam suppellectilem pro servitio dumtaxat suarum Ecclesiarum, vel Monasteriorum benedicere valent. S. R. C. coram Alexandro VII. 27. Septemb. 1659. in Decret. Gener. §. 18.

Prælati Episcopis inferiores aliqua pontificalia extra loca ipsis subjecta, vel pro servitio alienæ Ecclesiæ, aut in subditos pariter alienos, etiam de licentia Ordinariorum exercere non possunt, puta campanarum benedictiones, calicum, & similium, in quibus sacra adhibetur unctio, nec non minorum ordinum collationes. S. R. C. coram Alexandro VII. 27. Septembris 1659. in Decret. Gener. §. 19.

Prælati inferiores Concionatoribus, qui eorum subditis verbum Dei prædicandi onus acceperint, be-

benedictionem elargiri præsumere non debent, sed Episcopis, quibus jus ejusmodi privative competit, omnino dimittant. S. R. C. coram Alexandro VII. 27. Septemb. 1659. in Decret. Gener. §. 20.

In Missis privatis quoad indumenta, cæremonias, ministros, altaris ornatum, & benedictionis largitionem a simplici Sacerdote Prælati inferiores discrepare non debent, ac proinde Sacras vestes induere debent in Sacristia, neque uti possunt Cruce pectorali; unico tantum contenti Ministro sint, aquam cum pelvi, & urceolo argenteis sibi ministrare minime facere possunt, duasque tantum candelas super altare adhibere valent. S.R.C. coram Alexandro VII. 27. Septemb. 1659. in Decret. Gener. §. 21.

Locorum Ordinarii auctoritate Sedis Apostolicæ possunt, immo debent Abbates, & Prælatos Episcopis inferiores, qui usu pontificalium gaudent, tum Sæculares, tum Regulares quantumvis exemtos, & speciali expressione indigentes etiam per censuras compellere ad omnimodam observantiam rerum præscriptarum circa moderationem pontificalium. S. R. C. coram Alexand. VII. 27. Septemb. 1659. in Decret. Gener. §. 22.

Nonnulli ex Abbatibus, & Prælatis inferioribus proprium habent territorium, & jura Episcopalia, nullisque subduntur Episcopis, qui eos coercere, si excesserint, valeant; eo casu a Sedis Apostolicæ Nuntiis, si adsint, sin minus ab

Ar-

Archiepiscopis, in quorum Provinciis, & ab Episcopis Romano tantum Pontifici subjectis, intra, vel prope quorum Diœcesis limites eorum Ecclesiæ, vel Monasteria sita sunt, tamquam a S. Sede delegatis ad hujusmodi Decretorum observationem prædicti omnino debent cogi. S. R. C. coram Alexandro VII. 27. Septemb. 1659. in Decret. Gener. §. 23.

Prælato Episcopis inferiori, vel cuicumque alio gaudenti usu pontificalium non licet benedicere Concionatorem, qui concionem est habiturus, dum ipsemet Missarum sollemnia pontificali modo peragit, quia post Concilium Tridentinum prohibentur hujusmodi benedictiones, etiam post Decretum emanatum 27. Septemb. 1659. circa usum pontificalium. S. R. C. 12. Junii 1660.

Vide Benedictio. Præcedentia.

PRAEPOSITUS.

PRæpositus Cathedralis absente Episcopo non debet thurificari triplici ductu, neque præsente Vicario Generali. Ubi ob deficientiam sedium fixarum Chori Canonici sedent in scamnis, sive in functionibus sacris, sive in congressibus Canonicalibus præsente, vel absente Episcopo, debet sedere in illis primo loco, nec eidem apponenda est Sedes Cameralis. In diebus sollemnibus, eodem Præposito Sacrum faciente, non possunt exponi in gradibus Abaci Pelvis, Gueturnium, & manutergium in lance

pro

pro *Lavabo* duobus Mansionariis, vel Clericis cum cotta ministrantibus, sed debet celebrare ad instar aliorum Canonicorum. In processionibus vero debetur eidem Præposito candela majoris ponderis, & in distributione Palmarum distincta, & honorabilior Palma, quam ceteris Canonicis. Adsistentibus autem in Choro Vicario Generali, & eodem Præposito, præcedere debet Vicarius, non Præpositus; secus vero si Præpositus sit indutus Sacris vestibus, aut si Vicarius sit Canonicus, & intersit in Choro habitu Canonicali. Dum vero Præpositus induitur vestibus choralibus tolerari non potest, ut ei inserviat unus ex Mansionariis, neque aliquis ex illis debet ei deferre Breviarium ad suum stallum, nec debentur ei paramenta sacra, & nobiliora in loco distincto a Canonicis, & tenetur per seipsum quando non est legitime impeditus servare hebdomadam in Choro, & canere Missas per turnum cum ceteris Canonicis. S. R. C. 21. Aprilis 1736.

PRECES.

PReces ordinatæ ad impetrandam pluviam non sunt recitandæ inter Missarum sollemnia, ne Missæ sacrificium interrumpatur. S. R. C. 11. Junii 1605.

PRIMICERIUS.

PRimicerius licet dubitetur an sit Dignitas, debet in processionibus capere pluviale sicut Digni-

Dignitas, & non planetam ſicut Canonicus. S. R. C. 28. Aprilis 1607.

Primicerii a Chori adſiſtentia, & directione non ſunt amovendi, ſed ad Canonicos immediate digniores ſpectant poſt præfatos Primicerios Veſperarum, & Miſſarum ſollemnia, ut unuſquiſque proprio muneri incumbat. S. R. C. 8. Junii 1658.

Primicerii quatenus interſunt privative quoad alios debent dirigere Chorum; qui tamen non poſſunt uni, vel pluribus eorum abſentibus ſubrogare eorum muneri ſimplicem Sacerdotem, ſed eorum vices ſupplere debent Canonici, eoſque adjuvare in canendis antiphonis: & quando Primicerii ſunt ſecundæ Dignitates debent adſiſtere Epiſcopo in Eccleſia Collegiata diœceſis pontificaliter celebranti: non tamen quando ſunt ſecundæ Dignitates debent adſiſtere in Officio Diaconi, & Subdiaconi Archipresbytero primæ Dignitati functiones ſollemniter peragenti. S. R. C. 24. Novemb. 1731.

PROCESSIO.

CAEremonialis liber nec Laicis, nec Clericis prohibet, quominus in Proceſſione SS. Sacramenti deferant intortitia, vel candelas accenſas. S. R. C. 12. Aprilis 1603.

Si Proceſſio litaniarum Majorum terminetur ad Eccleſiam S. Marci, cantetur ibi Miſſa de S. Marco, non vero de Rogationibus. S. R. C. 23. Maii 1603.

Clerici Seminarii debent in Processionibus primi incedere ante Clerum Sæcularem, & relinquere locum digniorem Curatis. S. R. C. 1. Septemb. 1607.

In Ecclesiis Confraternitatum licitum est Confratribus, & respective Cappellanis facere solitas Processiones, non tamen eo tempore quo fiunt in Parochiali, visitare in Processione alias Ecclesias tempore Quadragesimœ, & Adventus de licentia Episcopi, audire in his Ecclesiis concionem, benedicere Palmas, Ignem, & Aquam in Sabbato Sancto; ante Matricem tamen non sunt pulsandæ a Confratribus Campanæ in eodem Sabbato Sancto. S. R. C. 9. Februarii 1608.

Potest Episcopus compellere Regulares etiam per censuras, ut accedant ad publicas Processiones. S. R. C. 27. Julii 1609.

Nullo modo convenit, ut Magister Cappellæ incedat in Processionibus cum Beneficiatis, sed quacumque consuetudine vel usu non obstante debet incedere cum suis Cantoribus immediate post Crucem ante ipsos Beneficiatos, vel in loco ubi ab Episcopo ordinatum fuerit. S. R. C. 20. Novemb. 1610. & 15. Januarii 1611.

Reliquiam deferre in Processionibus pertinet ad superiorem Conventus, unde reliquia adsumitur, qui cum Ministris paratis ultimo loco incedere debet; sed Regulares debent in dictis Processionibus cedere digniorem locum Clero Sæculari. S. R. C. 22. Januarii 1610.

Rectores Ecclesiarum Parochialium in Processio-

cessionibus non debent incedere inter Dignitates, & Canonicos, sed separatim cum suo Clero, & ante Clerum Cathedralis. S. R. C. 12. Maii 1612.

Non possunt Regulares Processiones facere extra Ecclesiam in Feria V. in Cœna Domini, nec in festo Corporis Christi extra eorum Jurisdictionem, & per Parochiam alienam. S. R. C. 11. Decemb. 1613.

Fratres Prædicatores nequeunt in suis Processionibus SS. Sacramenti Dominica infra Octavam Corporis Christi mutare viam semel a principio electam. S. R. C. 14. Novemb. 1615.

Priores Confraternitatis SS. Sacramenti non ante baldachinum post Capitulum, sed a latere baldachini in Processione Sanctissimi Sacramenti debent incedere. S. R. C. 30. Januarii 1616.

Delatio SS. Sacramenti in ejus die festo absente Episcopo spectat ad Dignitates, seu Canonicos Cathedralis, atque ab eadem Cathedrali Processio debet inchoare, & ibi finire. S. R. C. 19. Augusti 1616.

Regulares deferre debent Crucem in Processionibus cum velo pendente, seu pallio. S. R. C. 14. Januarii 1617.

Ubi habitus Dignitatum est distinctus, & diversus ab habitu Canonicorum, quamvis Canonici sint impares numero, non sunt conjungendæ Dignitates cum Canonicis in Processionibus, sed tres ultimi Digniores, tam ex illis, quam ex istis incedant simul in eadem riga. S. R. C. 3. Junii 1617. Si

Si ad Processiones Cathedralis sine Sacramento plures conveniant Capitulariter Ecclesiæ Collegiatæ, harum Dignitates incedere debent cum suis Capitulis sine pluvialibus. S. R. C. 29. Januarii 1628.

In Ecclesiis Regularium habentibus claustra fiant Processiones intra claustra tantum; Si vero non habent claustra, fiant prope muros Ecclesiæ, sive exeundo ab una porta, & intrando per aliam Ecclesiæ portam, sive per eamdem. S. R. C. 26. Februarii 1628.

Extra ambitum Ecclesiæ non licet Regularibus facere Processiones, nisi de licentia, & consensu Parochi; salvis Privilegiis si quæ sint. Processiones vero Confraternitatum non debent extendi per vias, sed circa muros Regularium qui eas regunt. S. R. C. 26. Februarii 1628.

Canonici Regulares possunt in publicis Processionibus uti rocchetto, & superpelliceo. S. R. C. 28. Augusti 1628.

Non licet mulieribus comitari Processiones per claustra Monasteriorum Regularium, nisi adsit expressa licentia Sedis Apostolicæ. S.R.C. 30. Septemb. 1628.

Episcopus in publicis Processionibus cum cappa, & birreto non inter Dignitates, sed solus incedere debet; quod si deferatur aliqua imago, seu reliquia, ipse cum cappa, & birreto debet incedere post imaginem, seu reliquiam, nisi adsit consuetudo in contrarium. S. R. C. 20. Novembris 1628.

Vicarius Generalis in publicis Processionibus absente, & præsente Episcopo debet ultimo loco incedere inter Canonicos, seu Dignitates; dummodo non adsit consuetudo in contrarium. S. R. C. 20. Decemb. 1628.

Si Episcopus in Processione SS. Sacramenti non deferat SS. Sacramentum, vel non interveniat; Canonici tamen Cathedralis induant Sacras vestes. S. R. C. 27. Martii 1628.

Mulieres de cetero non possunt occasione Processionum ingredi septa Monasteriorum Regularium sub pœnis, quibus comprehenduntur Regulares permittentes fœminas ingredi septa eorum Monasteriorum. S. R. C. 5. Julii 1631.

Jus deferendi SS. Sacramentum, & reliquias in Processionibus spectat ad Hebdomadarium Missarum sollemnium peragendarum post Processionem, vel ad illum, qui immediate ante Processionem eadem peregerit privative quoad reliquos, etiam Dignitates, & seniores Canonicos, tam absente, quam nolente Episcopo prædicta munia subire. S. R. C. 26. Januarii 1658.

In Processionibus SS. Sacramenti, quæ occasione Quadraginta horarum fiunt per Ecclesias, debent processionaliter incedentes ante Sacramentum in occursu, & transitu a latere ejusdem facere genuflexionem; dummodo in transitu videatur. S. R. C. 1. Martii 1681.

In Processionibus Candelarum, Palmarum, & similium, quæ fiunt per Ecclesiam sine SS. Sacramento non est pulsanda campanula ad eleva-

vationem hostiæ in Missa privata; quodsi pulsetur, & advertatur elevatio, tunc genuflectendum est utroque genu a transeuntibus ante altare ubi Missa celebratur, & deposito SS. Sacramento progrediendum est, similiter si alii transeant in elevatione Calicis. S. R. C. 1. Martii 1681.

In Processionibus, quæ fiunt cum interventu Capituli Cathedralis, præcedentia debetur Beneficiatis ejusdem supra Parochos. S. R. C. 2. Octob. 1683.

Hoc Decretum ita intelligitur, quando Parochi non sunt de gremio illius Capituli, secus vero si Parochi habent stallum in Choro, & sunt de gremio Capituli illius, ut declaravit S. R. C. 22. Augusti 1688.

In Processione sollemni SS. Sacramenti, quando Processio sistit, Sacerdos Celebrans, Diaconus, & Subdiaconus, non debent sedere neque in scamno neque in sedibus, etiamsi deferantur ad ornatum tantum. S. R. C. 21. Januarii 1690.

In Processionibus, in quibus defertur Sanctissimum Sacramentum, vel Lignum Crucis, tam Clerus, quam Sæculares detecto capite incedere debent; in aliis vero Processionibus, in quibus deferuntur reliquiæ, vel statuæ Sanctorum, tunc Sæculares, & Ecclesiastici, qui eas deferunt, detecto capite; alii vero Clerici possunt incedere tecto capite cum birreto: quando vero non gestantur reliquiæ, Magistratus ad instar Cleri

potest incedere capite cooperto. S. R. C. 2. Septemb. 1690.

Ubi est Confraternitas SS. Sacramenti quando in una Dominica cujuslibet mensis fit Processio intra vel extra Ecclesiam cum SS. Sacramento debet dici Missa de Dominica. S.R.C. 19. Januarii 1693.

Absque pluviali non licet in die, & infra octavam SS. Corporis Christi peragere Processionem cum SS. Sacramento; non potest tamen cogi ut ejus expositio fiat cum pluviali. S. R. C. 22. Sanuarii 1701.

Ubi adest consuetudo immemorabilis, licitum est Spinam D. N. J. C. præsertim in Parasceve capite aperto sub baldachino processionaliter deferre. S. R. C. 12. Julii 1704.

Parochi, Cappellani Confraternitatum, Sacerdotes, aliique Ecclesiastici, qui cotta induti interveniunt Processionibus funeralibus, deferant sicut in aliis Processionibus birretum Sacerdotale non vero pileum, excepto tempore pluviæ, & noctis, prout disponit Rituale romanum Tit. de Processionibus, & ut sæpe resolvit S. R. C., quæ quidem pilei prohibitio non solum est pro Ecclesiastico Sæculari, sed etiam pro Regulari, licet sint Parochi cotta induti. Clemens XI. 9. Decemb. 1704. in ejus Bullario particulari part. 2.

Si festum S. Marci occurrit in die Paschatis, Processio cum Litaniis transfertur in feriam tertiam sequentem juxta Rubricam particolarem Mis-

Missalis, & si alicubi fit abstinentia, vel jejunatur, servanda est consuetudo a Regularibus. S. R. C. 14. Februarii 1705.

In Processionibus, & Funeralibus debetur præcedentia Parochis super Mansionarios etiam Ecclesiæ Cathedralis incedentes sine Canonicis, & Capitulo. Mansionariis autem Ecclesiæ Collegiatæ incedentibus absque Capitulo non est licitum deferre pelles super brachio in Processionibus funeralibus. S. R. C. 12. Septemb. 1705.

Processio in sollemnitate Corporis Christi incipere debet a Cathedrali, seu Matrice, & ad eamdem terminare, non vero a Parochiali. S. R. C. 1. Septemb. 1708, & 9. Julii 1718.

In festo S. Marci, vel respective in feriis Rogationum si fiat de Officio duplici, vel semiduplici in locis, ubi tantum una Missa cantatur pro majori populi commoditate, ut possit post Processionem vacare laboribus, convenientius est Processionem facere post Nonam, inde cantare Missam Rogationum. S. R. C. 5. Maii 1736.

In Processione feriæ sextæ in Parasceve Episcopo totum officium, & sacram functionem in pontificalibus non peragente, non sunt a gestantibus hastas baldachini adhibenda pluvialia, sed solum cottæ. S. R. C. 15. Septemb. 1736.

Vide Beatus. Benedictio. Caput aperire. Cappellanus. Clericus. Confraternitas. Episcopus. Eucharistia. Festum Corporis Christi. Præcedentia. Prothonotarius.

PROTHONOTARIUS.

PRothonotarii de numero participantium præcedunt Vicarios, & Canonicos tam in Ecclesiis Patriarchalibus Urbis, quam in aliis quibuscumque etiam Cathedralibus extra Urbem, & solis Episcopis cedunt locum. S. R. C. 4. Maii 1613.

Prothonotarii Titulares, neque supra, neque inter Canonicos locum habere debent. S. R. C. 23. Martii 1619.

Prothonotarii non possunt benedicere Paramenta pro Missa. S. R. C. 17. Julii 1627.

Prothonotarii Titulares, præcedere debent Canonicos Cathedralis Collegialiter non incedentes. S. R. C. 12. Julii 1628.

Prothonotarius simplex Sacerdos e numero non participantium in processionibus, ceterisque Ecclesiasticis functionibus debet servare cæremoniale Episcoporum; ideoque præcedere debet omnes simplices Sacerdotes Sacris vestibus non amictos. S. R. C. 24. Maii 1659.

Prothonotarius simplex incedens in habitu Prothonotarii debet sedere in Choro post Canonicos, & ubi Capitulum non existit, immediate debet sedere post Rectorem Ecclesiæ, vel alias facientem officium; In processionibus vero pariter eodem loco, vel nisi adsit Magistratus, potest etiam, uti Prælatus, incedere post baldachinum, sub quo defertur SS. Sacramentum. S. R. C. 2. Augusti 1659.

Pro-

Prothonotarius Apoſtolicus prima Dignitas alicujus Cathedralis non poteſt cum habitu Prothonotarii ſedere in Choro in ſuo ſtallo, ſed ſedere debet ut dicitur in libro Cæremoniali. S. R. C. 12. Julii 1664.

Prothonotarius ſimplex Sacerdos ſi vult præcedere aliis Sacerdotibus antiquioribus ſimplicibus quoad ordinem, & ætatem debet incedere in habitu Prothonotarii, ſecus nulla eidem præcedentia debetur. S. R. C. 13. Septemb. 1670.

Prothonotario Apoſtolico in celebratione Miſſæ non licet deferre annulum in digito. S. R. C. 3. Martii 1674.

RECONCILIATIO.

Simplex Reconciliatio Eccleſiæ, ſeu Cæmeterii non conſecrati poteſt committi Presbytero in dignitate Eccleſiaſtica conſtituto. S. R. C. 9. Februarii 1608.

REGULARES.

Epiſcopus non poteſt cogere Regulares, ut faciant commemorationem ipſius in ultima collecta. S. R. C. 10. Junii 1602.

Regulares ordinis Minimorum, dum in oratione S. Franciſcum præfati Ordinis fundatorem nominant, non debent adjungere *de Paula*. S. R. C. 23. Decemb. 1624.

Nequeunt Regulares SS. Sacramentum exponere ſine licentia Ordinarii. S. R. C. 26. Februarii 1628.

Regulares etiam Societatis Jeſu in Miſſis ſol-

lemnibus adhibere debent Diaconum, & Subdiaconum, & in vesperis Sacerdotem pluviali indutum, ac in reliquis omnibus tenentur exacte observare rituale, cæremoniale, & rubricas Missalis romani. S. R. C. 5. Octob. 1652. confirmante Innocentio X. 16. Decemb. 1652.

Regulares tenentur celebrare sub ritu duplici primæ classis festum de Patrono principali loci, & Titularis Ecclesiæ Cathedralis, Patroni Principalis Regni, vel Provinciæ, sed ad octavam non tenentur. S. R. C. 20. Martii 1683.

Regulares cujusvis Ordinis, & Instituti, seu Congregationis, etiam Societatis Jesu, aut etiam cujuscumque Ordinis Militaris, etiam S. Joannis Hierosolymitani, & quicumque alii Sacerdotes, etiamsi essent Episcopi in Oratoriis privatis, quæ per Sanctam Sedem concessa fuerint, nequeunt celebrare in diebus Paschatis SS. Resurrectionis D. N. J. C. aliisque Anni Festis sollemnioribus, ac diebus in Indulto exceptis. Sicuti nec etiam in reliquis diebus prædictis Regularibus, seu Sacerdotibus quibuscumque etiam Episcopis in præfatis Oratoriis celebrare licet, ubi unica Missa, quæ in Indulto conceditur, celebrata jam fuerit. Super quo celebraturus tenetur diligenter inquirere, & de se optime informare; atque illam in casibus etiam permissis numquam celebrare potest in meridiem; & post omnibus hujusmodi casibus personæ quæcumque dictas Missas audientes, nullatenus Ecclesiæ præcepto satisfaciunt. S. R. C. 15. Decemb. 1703.

Ad-

Adprobante eodem die, eodemque Anno Clemente XI. in sua Constitutione quæ incipit: Quoniam Sancta sanctæ.

Vide Color, Confraternitas, Episcopus, Eucharistia, Missa.

RELIQUIAE.

NUllo modo probatur Sacræ Congregationi, ut Sancta Corpora reponantur in Arca crystallina exponenda super Altare, quemadmodum scribitur PP. Capucinos intendere, cum id a ritu, & usu Ecclesiæ alienum sit, quæ solet Sanctorum Corpora tenere sub terra vel intra Altaria, supra quæ tremendum Sacrificium offertur. Proinde faciendum erit pulcrum Altare marmoreum, intra quod prius rite consecratum corpora reponantur sic, ut illa collocentur distinctim intra tres Arculas plumbeas; sin vero aliter videatur intra unam, separatim tamen per intervalla. Ipsa autem involvantur sericis pannis coloris convenientis ordini eorum, puta Confessorum, vel Martyrum; atque intra eamdem Capsam, vel Capsas lamina ænea cum litteris bene sculptis continens Sanctorum nomina, & tempus, quo isthinc fuerunt collocati, ac notitiam loci, ex quo translati fuerunt. Facienda præterea erit Tabula marmorea, vel ænea, & loco Ecclesiæ conspicuo affigenda, per quam constet intra ejusmodi altare esse Corpus, vel Corpora ejusdem Sancti, vel Sanctorum, qui illuc transferentur; addito expresse id factum

de

de licentia ſuæ Sanctitatis. Poterunt autem per Patres aliquæ Reliquiarum non admodum grandes reſervari, ut hierothecis decentibus in eorumdem Sanctorum Feſtis, aliiſque Sollemnitatibus Populo ſupra Altare venerandæ exponantur. Ita reſponſum fuit nomine S. Congregationis Rituum a Cardinali Ruſſicuccio Anno 1592. cuidam petitioni factæ a PP. Capucinis Civitatis Neapolitanæ, quemadmodum Eminentiſs. Lambertini, nunc Benedictus XIV. teſtatur de Canoniz. Lib. 4. part. 2. cap. 25. n. 3.

Officium eſt recitandum de Sancto, cujus habetur Reliquia inſignis. S. R. C. 3. Junii 1617.

Una clavis Reliquiarum Sanctorum concedi poteſt Magiſtratui Sæculari. S. R. C. 8. Maii 1604.

Inſignis Reliquia eſt Corpus, Caput, Brachium, Crus, aut illa pars Corporis integra, & non parva, in qua paſſus eſt Martyr, & quæ ſit legitime ab Ordinariis adprobata. S. R. C. 8. Aprilis 1628.

Spinæ de corona D. N. J. C. inter Reliquias inſignes computantur, & ſpeciali nota, & cultu dignæ ſunt. S. R. C. 27. Junii 1632.

Reliquiæ Sanctornm exſiſtentes ſub cuſtodia Capituli in proceſſionibus in caſu, quo requirantur quattuor unitim, deferendæ ſunt a Canonicis non paratis. S. R. C. 22. Martii 1655.

Reliquiæ Sanctorum, quæ deferuntur in proceſſionibus per civitates, & oppida non debent deferri ſub baldachino. S. R. C. 23. Martii 1686.

Quan-

Quando exponuntur Sacræ Reliquiæ ultra lampadem continuo ardeant super altare duo saltem lumina, alias non exponantur. S. R. C. 22. Januarii 1701.

Dedecet, quod Sacra Corpora, & Reliquiæ Sanctorum Martyrum, quorum Zelotypus est Christus, & specialiter insignes collocentur & conserventur in domibus privatis, & apud Laicos, cum sint custodiendæ, & adorandæ religiose in Ecclesiis. In alma Urbe non conceduntur corpora integra, nec Reliquiæ insignes, nisi petentes deferant litteras Ordinarii loci, a quo exponatur qualitas Ecclesiarum, in quibus debent collocari, & decenter custodiri; excipiuntur tamen ab hac prohibitione Magni Principes, & conspicui Ecclesiæ Prælati, & ne pietas aliorum Fidelium hisce omnino privetur sacris thesauris, eis concedantur Reliquiæ minus insignes. Clemens XI. 19. Februarii 1704. in ejus Bullario particulari.

Reliquia Sanctæ Crucis non est incensanda a Celebrante genuflexo. S. R. C. 15. Septembris 1736.

Post expositionem Reliquiæ Sanctissimæ Crucis, vel post ejus delationem in processione benedicendus est populus cum ipsa. S. R. C. 15. Septembris 1736.

Vide Beatus. Episcopus. Genuflexio. Symbolum.

SACRAMENTUM.

IN Expoſitione SS. Sacramenti, quæ fit ad inſtar Proſcenii quantitas luminum pietati facientis expoſitionem remittitur, & in altari ſuper candelabris ad minus ſex candelæ accendi debent. S. R. C. 15. Martii 1698.

Lampas ardens omnino retinenda eſt ante altare SS. Sacramenti, non vero ſupra valvas Eccleſiæ in Choro de diametro oppoſito ante prædictum altare. S. R. C. 22. Auguſti 1699.

Ante oſtiolum tabernaculi SS. Sacramenti, in quo depicta, vel inſculpta eſt imago D. N. non eſt retinendum vas florum, vel quid ſimile, ſed poteſt collocari in humiliori, & decentiori loco. S. R. C. 22. Januarii 1701.

Vide Benedictio. Commemoratio. Euchariſtia. Miſſa. Pileolus. Regulares. Sacramentum.

SESSIO, SEDERE.

CAnonici Miſſam celebrantes coram Epiſcopo non debent ſedere in ſede cum poſtergali, ſed in aliquo ſcamno oblongo tapete, vel panno cooperto in latere Epiſtolæ. S. R. C. 19. Maii 1614.

Celebrantes Miſſam ſollemniter ſedeant in loco parato pro celebrantibus a latere Epiſtolæ. S. R. C. 19. Maii 1614.

Sacerdos, Diaconus, & Subdiaconus celebrantes ſollemniter poſſunt, & debent ſedere in banco,

banco, dum cantatur *Gloria*, *Credo* &c. etiamsi sint beneficiati, vel Cappellani, prout sedent Canonici non obstante qualibet consuetudine. S. R. C. 15. Januarii 1611.

Episcopo accedente ad aliquam Parochialem suæ Diœcesis cum Canonicis suæ Cathedralis, Rector illius Parochialis non debet præcedere Canonicos Cathedralis, & sedere immediate post Episcopum ante Canonicos, sed dignior locus debetur Canonicis Cathedralis immediate post Episcopum, post Canonicos vero Rector debet sedere, vel e regione sedis Episcopalis. S. R. C. 14. Februarii 1632.

Rector alicujus Parochialis dum recitantur divina officia in sua Parochiali debet sedere in scamno, non vero in sella. S.R.C.14. Febr.1632.

Canonicis, & Dignitatibus Episcopum adsociantibus in aliqua Parochiali Rector Parochialis cedere debet locum digniorem, ut jam dictum est, & præterea idem Rector in eadem sua Parochiali Ecclesia sedere debet in scamno, prout sedent Dignitates, & Canonici, non vero in sella. S. R. C. 14. Februarii 1632.

Celebrans, & Adsistentes in Vesperis, & Missa sollemni, etiam in sollemnitatibus debent sedere in stallo, & non in sede Camerali. S. R. C. 3. Julii 1665.

Sanctissimo Sacramento exposito Gubernator civitatis, seu personam regiam repræsentans debet habere eamdem sedem, vel scamnum, quod habet reposito Sanctissimo Sacramento. S. R. C. 16. Junii 1683. Vide

Vide Canonicus. Cæremoniarius. Coadiutor. Prothonotarius.

STOLA.

SAcerdotes in die Cœnæ Domini SS. Christi Corpus sumturi possunt deferre stolam, vel ante pectus, vel a collo pendentem. S.R.C. 30. Septembris 1679.

Vide Aqua Benedicta.

SUBDIACONUS.

DEficiente Subdiacono pro Missa sollemni, data necessitate, potest permitti per Superiores, ut substituatur Constitutus in ordinibus minoribus ad cantandam Epistolam paratus absque manipulo. S. R. C. 5. Julii 1698.

SYMBOLUM.

SYmbolum in Missa sollemni potest decantari in illa Ecclesia, ubi est Altare erectum sub invocatione alicujus Sancti ratione concursus ad præscriptum Rubricarum, licet de eo fiat Officium sub ritu duplici, ut pro festo S. Antonii de Padua declaravit S.R.C. Aprilis 1661.

Quando a Choro cantatur Symbolum in Missa, non potest a Celebrante prosequi offertorium, sed debet exspectari donec terminatum fuerit Symbolum. S. R. C. 13. Septemb. 1670.

Sacerdos qui celebrat Missam Conventualem, in qua Chorus tenetur cantare Symbolum, non potest eam prosequi eo tempore, quo à Choro canta-

cantatur Symbolum. S. R. C. 13. Septemb. 1670.

Qui recitat Officium de Sancto, de quo habet insignem Reliquiam in propria Ecclesia, si celebrat eo die in alia Ecclesia debet omittere *Credo*. S. R. C. 2. Decemb. 1684.

Clerus qui habet Indultum recitandi Officia Sanctorum, quorum insignes Reliquiæ asservantur in aliena Ecclesia, quæ habet Clerum separatum, in Missis non debet dicere *Credo*. S. R. C. 2. Decembris 1684.

In Missis votivis privatis de SS. Sacramento, & de Officio duplici, quæ celebrantur in Ecclesiis, ubi adest SS. Sacramentum expositum occasione quadraginta horarum, non dicitur *Credo*, nisi aliter competat Missæ Officii duplicis de die. S. R. C. 2. Decembris 1684. *Idem statuitur in Instructione Clementis XI. pro expositione SS. Sacramenti occasione quadraginta horarum* §. 10.

Occurrente festo S. Marci die Dominico in Missa Rogationum non dicitur *Credo*, quia est Missa ferialis. S. R. C. 5. Julii 1698.

In Missa Patroni minus principalis non debet dici *Credo*. S. R. C. 2. Decembris 1684. & 15. Septembris 1691. *In quo declaratum fuit particulam Patroni intelligendam esse de Patrono principali tantum*.

In festo translationis Patroni principalis Cathedralis sub ritu duplici majori, non potest in Missa dici Symbolum, nec in ipsa Ecclesia Cathedrali, neque per totam Diœcesim. S.R.C. 19. Junii 1700.

In

In festis SS. Martyrum, Confessorum, & Virginum, quæ celebrantur sub ritu duplici majori, non est dicendum *Credo* in Missa, sed serventur Rubricæ generales Missalis romani cap. 11. de Symbolo. S. R. C. 12. Junii 1700.

In die S. Laurentii Titularis alicujus Ecclesiæ Cathedralis, vel Matricis nullius Diœcesis non est recitandum Symbolum Apostolorum in aliis Ecclesiis ejusdem loci, sed tantum in Ecclesia propria. S. R. C. 23. Martii 1709.

Vide Beatus.

THURIFICATIO.

CLerici parati ratione paramentorum thurificandi sunt ante Beneficiatos. S. R. C. 10. Junii 1602.

Beneficiati parati incensentur ante non paratos. S. R. C. 30. Augusti 1602.

Adsistentes Episcopo licet minus digni præferuntur omnibus aliis, & ante dignitates sunt thurificandi. S. R. C. 23. Maii 1603.

Archidiaconus si sustinet baculum Episcopi thurificandus est immediate post Presbyterum, & Diaconos Adsistentes. S.R.C. 28. Aprilis 1607.

Canonici omnes ex utraque parte Chori thurificandi sunt ante Mansionarios, non obstante consuetudine in contrarium. S. R. C. 19. Maii 1607.

Adsistens Presbyter debet Episcopum thurificare ad Sedem quicumque ille sit, non vero Diaconus Evangelii. S. R. C. 19. Maii 1607.

Cano-

Canonici duo Diaconi Adſiſtentes, & non Presbyter Adſiſtens, debent elevare fimbrias pluvialis hinc inde dum Epiſcopus progreditur, & thurificat Altare. S. R. C, 19. Maii 1607.

Presbyter Adſiſtens, licet non ſit prima Dignitas, thurificandus eſt ante Archidiaconum a dextris Epiſcopi adſiſtentem, quamvis idem Archidiaconus ſit prima Dignitas. S. R. C. 23. Junii 1607.

Conſuetudo immemorabilis, quod eodem tempore thurificentur Canonici, & Magiſtratus ſervanda eſt. S. R. C. 1. Septembris 1607.

Gubernator civitatis, etiam ſi ſit uxoratus thurificandus eſt immediate poſt Canonicos; abſente vero Epiſcopo, immediate poſt Vicarium Generalem. S. R. C. 9. Maii 1606. & 17. Novembris 1607.

In thurificatione attendatur conſuetudo inter Vicarium, & Canonicos, & alios, niſi Canonici ſint parati. S. R. C. 15. Martii 1608. *Hoc intelligitur etiam in accipiendis Candelis, Cineribus, & Palmis.*

Diaconus Evangelii debet thurificare Chorum, nec ab eo munere excuſatur ſub prætextu contrariæ conſuetudinis. S. R. C. 15. Martii 1608.

Non adprobatur uſus duorum thuribulorum in incenſatione perſonarum. S. R. C. 15. Martii 1608.

Baro Dominus loci in Eccleſia Parochiali non Collegiata, ubi non ſunt Canonici, thurificandus eſt poſt Celebrantem, Miniſtros paratos,

& Archipresbyterum, duplici ductu ab eodem Ministro, qui thurificat, & ante omnes alios Presbyteros. S.R.C. 27. Septembris 1608.

Canonici Ecclesiæ Collegiatæ thurificari debent duplici ductu thuribuli; Clerici vero Parochialium Ecclesiarum unico tantum ductu, nisi specialis adsit consuetudo. S. R. C. 19. Januarii 1613.

Portionarii, & alii Beneficiati, si in omnibus sint æquales Canonicis Ecclesiarum Collegiatarum, & æqualiter incedant in processionibus, & sedeant in æqualibus scamnis, thurificandi sunt duplici ductu, sicut Canonici, non obstante Cæremoniali libro, qui intelligitur quando non adsunt Presbyteri, qui non sint omnino Canonicis æquales. S. R. C. 21. Maii 1615.

Absente Episcopo thurificandus est Celebrans triplici ductu thuribuli. S.R.C. 30. Januarii 1616.

Vicario Generali sedenti in Choro, licet supra Canonicos, absente Episcopo, thurificatio duplici, non autem triplici ductu debetur, si tamen non sit Prælatus. S. R.C. 14. Jan. 1617.

In personarum incensatione tota thurificatio facienda est cum unico thuribulo. S. R. C. 21. Julii 1618.

Prior Collegiatæ si intersit in Cathedrali, thurificandus est duplici ductu thuribuli, sicut Dignitates, & Canonici, super quos tamen non habet præcedentiam. S. R. C. 19. Augusti 1619.

Dignitates, & Canonici a digniori latere Chori sedentes prius thurificandi sunt, & postèa Dignita-

gnitates, & Canonici, qui sedent a latere Chori minus digno. S. R. C. 5. Septembris 1648.

Missa quando canitur sine Ministris, non debet thurificari neque Altare, neque Chorus. S. R. C. 19. Augusti 1651.

Finito Evangelio Missæ sollemnis, cui adsistit Episcopus cum cappa, thurificandus est Celebrans, non vero Episcopus. S. R. C. 4. Augusti 1663.

Non est tolerandus usus, qui in aliquibus Ecclesiis servatur feria sexta in Parasceve insensandi iterum SS. Sacramentum post incensationem oblatorum, omittendo consuetam Crucis incensationem; cum sit contra Rubricam illius diei. S. R. C. 3. Augusti 1697.

In feria sexta Parasceve thurificanda sunt oblata, sed post thurificationem oblatorum non est iterum thurificandum Sacramentum, ob cujus tamen præsentiam non est omittenda thurificatio Crucis, sed Crux, & Altare thurificanda sunt eo prorsus modo, quo fit in aliis Missis, non omissis debitis genuflexionibus transeundo ante SS. Sacramentum. S. R. C. 5. Julii 1698.

In Missa Conventuali dierum sollemnium, quæ absque cantu, & Ministris celebratur, non est facienda thurificatio. S.R.C. 22. Januarii 1701.

Vide Dignitas.

VICARIUS GENERALIS.

Vicarius Generalis præcedere debet omnes Dignitates, & Canonicos, dummodo non ſint parati Sacris paramentis, & dummodo dictus Vicarius non ſit ex numero dignitatum, vel Canonicorum ejuſdem Eccleſiæ, & velit tamquam dignitas, vel Canonicus adſiſtere in Choro, diſtributiones quotidianas lucrandi gratia, quia tunc ſedere debet in ſtallo, ſeu loco ſuæ dignitatis, vel Canonicatus. S. R. C. 12. Aprilis 1603.

Vicarius Generalis ſupra dignitates, & Canonicos paratos nullam habeat præcedentiam, ſed tantum aliis præcedat, quando ſunt in habitu Canonicali ordinario, & ſine paramentis. S.R. C. 6. Septembris 1603.

Vicario non licet dare benedictionem Diacono antequam cantet Evangelium, neque benedicere Prædicatori antequam pulpitum aſcendat. S. R. C. 17. Martii 1607.

Vicario Generali in Choro præſente, & Epiſcopo abſente, ſi primum ſtallum ei detur in dextera Altaris, ſedebit in parte ſiniſtra prima Dignitas, ſecunda vero poſt Vicarium. S. R. C. 7. Auguſti, & 25. Septembris 1610.

Vicarius Apoſtolicus non poteſt functiones Epiſcopales facere. S. R. C. 15. Februarii 1614.

Vicarius Generalis abſente Epiſcopo debet habere primum locum ſupra omnes Dignitates, & Canonicos. S. R. C. 13. Julii 1619.

Ad

Ad Missam Vicarii Generalis non debent accendi quattuor candelæ in Altari, nec illi adsistere debent duo Cappellani cum cottis. S.R.C. 7. Augusti 1627.

Si Vicarius Episcopi incedit in habitu Vicariali præcedere debet omnes Dignitates, & Canonicos quantumvis Prothonotarios; si vero adsistat uti Canonicus debet sedere in loco suæ receptionis. S. R. C. 26. Augusti 1645.

In cappella palatii Episcopalis absente Episcopo, vel sede vacante potest Vicarius Generalis Missam celebrare, & in diebus festis ipsam audientes adimplent præceptum Ecclesiæ. S. R. C. 2. Julii 1661. Die vero 24. Novembris ejusdem anni sancitum fuit non posse celebrari Missas etiam pro animabus Purgatorii una hora post meridiem.

Vicario foraneo ratione sui Vicariatus nulla debetur præcedentia seu præeminentia, & ad Præpositos forenses spectat præcedentia super Vicarios foraneos in processionibus, sessionibus, & aliis actibus fieri solitis occasione synodi diœcesanæ. S. R. C. 11. Martii 1684.

Vicario Apostolico in omnibus Ecclesiis, & Ecclesiasticis functionibus debentur tantum illæ prærogativæ, quibus gaudent Vicarii Generales Episcopi, & titulus Illustrissimi Vicario Apostolico non debetur. S. R. C. 12. Augusti 1694.

Vicario Generali debetur primus, & dignior locus, ac præcedentia supra primam, & omnes

alias Dignitates, & Canonicos Ecclesiæ Cathedralis tam in Choro, quam in processionibus, & aliis functionibus Ecclesiasticis. S. R. C. 2. Decembris 1684.

Vicarii foranei in functionibus Ecclesiasticis, nimirum Missis, Vesperis, Processionibus, Sessionibus locorum, aliisque similibus non debent præcedere Archipresbyteris, aliisque Curatis Parochialium. In Congregationibus vero casuum conscientiæ, quæ solent fieri, debent præcedere supra omnes etiam Archipresbyteros. S. R. C. 10. Februarii 1685.

Vicario Generali in functionibus Ecclesiasticis in Choro, processionibus, synodo, & aliis actibus publicis, & privatis competit præcedentia supra Capitulum Cathedralis. S. R. C. 13. Martii 1688.

Vicario Generali quotidiano habitu induto, sive sit Prothonotarius cum rocchetto, & mantelletto, danda est semper, & ubique præcedentia super omnes Dignitates, & Canonicos sacris vestibus non indutos. S.R.C. 30. Julii 1689.

Vicario Generali numquam competit præcedentia supra Canonicos sacris vestibus indutos neque in Choro, neque in processionibus, nec competit usus sacrarum vestium, nisi sit de gremio Capituli, & eo casu stare debet in loco suæ receptionis juxta alias resoluta. S. R. C. 2. Decembris 1690.

Vide Cæremoniarius. Dignitas. Præcedentia.

VIGI-

VIGILIA.

SI Vigilia S. Joannis Baptistæ incidat in sollemnitate Corporis Christi, non est eo die jejunandum, nec abstinendum a carnibus in festo hujusmodi, sed anticipandum jejunium die antecedenti, nempe feria IV. S. R. C. 24. Septembris 1638. Quod Decretum adprobavit Urbanus VIII. cum sua constitutione quæ incipit: *Cum eveniret &c.* 15. Octobris 1658.

Occurrente Vigilia S. Mathiæ Apostoli in feria tertia post Dominicam Quinquagesimæ observandum est jejunium, quod non potest anticipari ratione carnis privii. S. R. C. 23. Januarii 1694.

In Vigilia omnium Sanctorum, si occurrat dici Missa de festo semiduplici, post orationem Vigiliæ tertia oratio erit *A cunctis*, non vero de Spiritu Sancto. S. R. C. 21. Junii 1710.

Occurrente Vigilia S. Jo. Baptistæ in die festo SS. Corporis Christi anticipato jejunio Vigiliæ prædictæ in die 22. Junii ad formam constitutionis 232. S. M. Urbani VIII. emanatæ 24. Septembris 1638. de eadem Vigilia nihil fit in officio, & Missa. S. R. C. 18. Septembris 1706. adprobante Clemente XI. 2. Octobris 1706.

DECRETA
SACRAE RITUUM
CONGREGATIONIS

Ad generales, & particulares Rubricas Breviarii ſpectantia in titulos, & materias diſtributa ſervato ordine temporis quo edita fuerunt.

ALLELUJA.

AD Invitatorium, antiphonas, reſponſoria, & verſiculos in officio parvo B. M. V. tempore Paſchali non additur *Alleluja*. S. R. C. 28. Martii 1626.

In expoſitione, & repoſitione Sanctiſſimi Sacramenti non eſt addendum *Alleluja* ad verſiculum *Panem de Cœlo, &c.* S. R. C. 5. Julii 1698. *Hoc intelligitur extra tempus Paſchale, & octavam Corporis Chriſti.*

Quan-

Quando festum SS. Philippi, & Jacobi celebratur extra tempus Paschale omitti debent omnia *Alleluja*: Asterisci vero non tolluntur. S. R. C. 5. Maii 1736. *Hic notandum ex Gavanto quod repetitio ultima in istis responsoriis debet esse brevior, non autem prolixior.*

ANTIPHONA.

Antiphonæ feriales ad laudes ante Nativitatem omitti possunt in festo sollemniter celebrato, ut contingit in festo S. Thomæ, sed Antiphonæ majores ante Nativitatem etiam in festis sollemnioribus dicendæ sunt ad *Magnificat*. S. R. C. 17. Novembris 1607.

In fine Completorii Purificationis B. M. V. dicitur Antiphona *Ave Regina Cælorum*. S. R. C. 27. Julii 1624.

Occurrente festo Purificationis B. M. V. in Dominicis septuagesimæ, vel similibus aliis privilegiatis; ita ut illius officium transferri debeat; non est ob id protrahenda *Alma Redemtoris*; sed ut supra post Completorium diei secundæ Februarii dicenda est Antiphona *Ave Regina Cælorum*. Sublato quolibet alio adserto difformi quarumcumque Ecclesiarum usu, jure, consuetudine; ita ab omnibus, qui romano Breviario utuntur, pariformiter servari mandavit S. R. C. 11. Januarii 1681. Hoc Decretum confirmatum fuit 10. Januarii 1693. etiam si habeat prædictum festum octavam. Tertio confirmatum 14. Februarii 1705. Quarto demum 4. Aprilis 1705.

Anti-

Antiphona in Choro Cathedralis post quam primo loco data fuerit Celebranti a cornu Epistolæ, danda est secundo loco primæ Dignitati sive a cornu Evangelii, sive a cornu Epistolæ exsistenti, & sive interveniat, sive non prima Dignitas, quæ sedet a dicta parte Evangelii, non obstante allegata consuetudine. S. R. C. 21. Martii 1655.

In festo SS. Cornelii, &c. die 16. Septembris pro commemoratione SS. Euphemiæ, & Sociorum, in primis vesperis dicatur Antiphona *Gaudent in Cœlis*, & in Laudibus Antiphona *Istorum*; quod servatur in similibus casibus, secus si transfertur officium SS. Cornelii, &c. S. R. C. 14. Dicembris 1709.

Quando festum S. Raphaelis celebratur Dominica tertia post Pascha, Antiphona primi nocturni erit *Multa magnalia*; in secundo nocturno *Anchangele Raphael*; in tertio autem *Angelus Archangelus*. S. R. C. 5. Maii 1736.

In festo S. Caroli Borromæi 4. Novembris in primis vesperis pro commemoratione SS. Vitalis, & Agricolæ MM. Antiphona erit *Istorum*, cum versu *Lætamini*; ad Laudes *Vestri capilli* cum versu *Exsultent justi*. S. R. C. 5. Maii 1736.

Quando Antiphonæ, & versus in vesperis variandi sunt pro commemoratione alicujus simplicis facienda; tunc ad *vesperas* primo accipienda est Antiphona cum versu laudum; si vero plures sint commemorationes simplicium, tunc secunda commemoratio sumetur ex secundis ve-

speris

speris cum versu secundi nocturni, tertia vero commemoratio fiet desumendo Antiphonam primam ex tertio Nocturno cum versu ejusdem Nocturni. Ad *Laudes* vero prima commemoratio cum versu erit propria ex primis vesperis, secunda commemoratio fiet cum Antiphona tertii nocturni, & versu adsignatis jam in primis vesperis. Tertia autem commemoratio fiet desumendo Antiphonam, & versum dictos secundo loco in primis vesperis, nempe Antiphonam secundam vesperarum, & versum secundi nocturni. S. R. C. 5. Maii 1736.

In officio votivo Immaculatæ Conceptionis in Antiphona, quæ dicitur *Post partum Virgo inviolata permansisti*, dici non potest *Immaculata*. S. R. C. 23. Junii 1736.

Vide Canonicus. Magister Cærem.

BREVIARIUM.

TErtiarii S. Francisci degentes in sæculo possunt uti breviario Ordinis Minorum, & illius Calendario conformari. S. R. C. 7. Augusti 1694.

CANONICI.

CAnonici debent cantare alta voce, & potest Episcopus eos hortari ad id faciendum. S. R. C. 23. Novembris 1602.

Canonicus officium faciens ad vesperas non potest recusare adsistentiam Clericorum in defectu Cappellanorum, vel Beneficiatorum sub

præ-

prætextu, quod cæremoniale dicat id munus pertinere ad Cappellanos, vel Beneficiatos. S. R. C. 15. Martii 1608.

Ad Canonicum Hebdomadarium in matutinis, & vesperis spectat primam antiphonam intonare, initium hymnorum, antiphonas ad *Benedictus*, & *Magnificat*: Cappellani vero tenentur eidem facere præintonationem, dum est paratus. S. R. C. 5. Julii 1653.

Antiphonas primas recipere in Choro, & Spiritum Sanctum invocare in Capitulo spectat ad primum Canonicum Cathedralis Ecclesiæ, quando sit constitutus in ordine Episcopali, non autem ad primam Dignitatem. S. R. C. 17. Novembris 1674.

Vide Lectiones.

CAPPELLANUS.

Cappellani Episcopi, qui cum eo recitant officium debent se illi conformare. S. R. C. 11. Junii 1705.

COMMEMORATIONES.

Commemoratio S. Mariæ in suffragiis Sanctorum debet fieri in Ecclesiis eidem dicatis, etiam si ejus officium parvum in Choro recitatum fuerit. S. R. C. 10. Januarii 1604. 13. Junii 1682. 10. Junii 1690. 23. Aprilis 1695.

Commemoratio de Cruce ordinaria sufficit in Ecclesiis dicatis in honorem S. Crucis pro commemoratione Tituli Ecclesiæ. S. R. C. 30. Martii 1621.

Si

Si occurrat officium novem lectionum de pluribus Sanctis Virginibus, & Martyribus eo die, quo cadit festum simplex ejusdem qualitatis, servanda est pro commemoratione simplicis antiphona *Istarum*, ut in festo SS. Perpetuæ, & Felicitatis VV. & MM. S. R. C. 7. Dicemb. 1680.

In festo SS. Nominis Mariæ non est facienda commemoratio de ejusdem Nativitate, & in secundis vesperis de Nativitate cadentibus in Sabbato, non est facienda commemoratio de prædicto SS. Nomine Mariæ. S. R. C. 23. Septembris 1684.

Si uno die occurrant plures Martyres, quorum officium unum sit semiduplex, & aliud simplex; in vesperis pro commemoratione simplicis servanda est rubrica IX. de Commemoratione num. 8. nisi aliter adsignetur in propriis locis, ut ibi docet rubrica. S. R. C. 10. Januarii 1693.

Die octava Sancti proprii cadente in festum Conceptionis B. M. V. & Dominica secunda Adventus die 7. Decembris; In primis vesperis Conceptionis prius debet fieri Commemoratio de octava Sancti, deinde de Dominica juxta dispositionem tabellæ secundæ de concurrentia Dominicæ majoris sive primæ, sivæ secundæ classis cum die octava, ut ibi regula tertia, quemadmodum præcise docet Rubrica Breviarii de Commemorat. num. 11. S. R. C. 10. Januarii 1693.

In desponsatione B. M. V. non est facienda Commemoratio S. Sosephi, nisi constet de speciali concessione. S. R. C. 5. Maii 1736. & die 16. Februarii 1737. Quan-

Quando dies octava dedicationis impeditur per festum majoris ritus, & in ea occurrat Dominica, vel concurrat in primis vesperis; aut secundis semiduplex, Commemoratio diei octavæ facienda est ante Commemorationem Dominicæ occurrentis, & semiduplicis cujuscumque occurrentis. S. R. C. 5. Maii 1736.

In officio SS. Sacramenti, quod recitatur singulis quintis feriis in Germania, & in officio Immaculatæ Conceptionis, quod ex Indulto S. R. C. pariter in Germania sub ritu duplici in Sabbato, quoad Commemorationes in his faciendas servetur Rubrica de Commemorationibus: Et Commemoratio S. Benedicti a PP. Benedictinis fiat in semiduplici, simplici, & feriis: Et quoad officia S. Benedicti, S. Scholasticæ, SS. Sacramenti, & Immaculatæ conceptionis servetur Decretum diei 20. Martii 1706. quo prohibentur hujusmodi officia celebrari intra Quadragesimam, Adventum, quattuor tempora, ferias Rogationum, & vigilias omnes sive cum jejunio, sive non. S. R. C. 23. Junii 1736.

Ubi festum S. Petri ad Vincula, vel Conversionis S. Paulli est Titulus Ecclesiæ, semper per octavam facienda est commemoratio distincta alterius, prout in die Festi, non autem unica utrique communis per Antiphonam *Petrus Apostolus* &c. S. R. C. 2. Septemb. 1741.

In Commemorationibus communibus, seu suffragiis Sanctorum per annum, dum fit de aliquo Sancto, cujus Antiphona habet in fine *Al-*

Alleluja, debet hæc recitari cum *Alleluja*, si continet verba, quibus exprimatur gaudium, victoria, & similia: alioquin *Alleluja* omittatur. S. R. C. 19. Novemb. 1738.

CONCURRENTIA.

IN concurrentia festorum S. Antonii Patavini Confessoris, & S. Basilii Episcopi, & Confessoris, quæ Panormi ex indulto Apostolico sub ritu majori celebrantur; vesperæ dimidiandæ sunt, & faciendum a Capitulo de sequenti, cum commemoratione præcedentis. S. R. C. 17. Junii 1684. Concurrente Sancto Antiquiori Patrono civitatis cum alio Sancto recentiori pariter Patrono, nulla habenda est ratio de posterioritate Patronatus; unde vesperæ dimidiandæ sunt. S. R. C. 17. Junii 1684.

In concurrentia plurium officiorum æqualis ritus sive Martyrum, vel Confessorum, aut Virginum, vel Viduarum minime attenditur dignitas eorum, sed præferenda sunt festa posteriorum si celebrentur pompa sollemniori, aut sint ex illis festis, quæ celebrantur in propriis locis, & Ecclesiis & hoc juxta verba Rubricæ de *Concursu officii tit.* 11. *num.* 2. *inter festa æqualis ritus*, &c. S.R.C. 20. Julii 1686. *Hoc idem resolutum fuit ab eadem* S. R. C. *in concursu officii alicujus regni cum officio alicujus religionis* die 20. Martii 1683.

Occurrente eadem die festo novem lectionum Calendarii particularis cum altero festo Calendarii

darii universalis, quæ tamen sint ejusdem ritus, prius recitari debet de festo Calendarii particularis, & postea universalis. S. R. C. 22. Januarii 1689. Die 2. Martii 1681. decreverat eadem S. R. C. quod occurrente ut supra, si neutrum cum sollemnitate celebretur, & utrumque sit ejusdem ritus, servetur ut supra die 22. Januarii 1689. *quod confirmatum est per Decretum ejusdem* S. R. C. die 12. Julii 1704. *uti decreverat* 27. Septembris 1698. *& iterum decrevit* die 16. Februarii 1737.

Festum semiduplex incidens in festo duplici infra Octavam non privilegiatam transferendum est in diem immediate sequentem non impeditam festo novem lectionum, ut fit de semiduplici occurrente in Dominica infra octavam non privilegiatam. S. R. C. 30. Septembris 1679. & hoc etiam si adsit aliud ejusdem dignitatis festum prius translatum, *quod totum postea ab eadem S. R. C. confirmatum est* die 23. Junii 1736. & denuo 16. Februarii 1737.

In concurrentia festorum ejusdem ritus, & alias quomodocumque parium primum locum habebit officium Ecclesiæ particularis, secundum locum officium Ordinis, sive Religionis, tertium diœcesis, quartum nationis, quintum officium Ecclesiæ Universalis. S.R.C. 23. Junii 1736.

Si Dominica 3. post Pascha, cui pro aliquibus locis est affixum Officium Patrocinii S. Josephi, occurrat festum S. Marci Evang. vel SS. Apostolorum Philippi, & Jacobi, Officium Patroci-

trocinii transferatur juxta Rubricas ad primam diem non impeditam. S. R. C. 22. Aprilis 1741.

An de Patrocinio S. Joseph sit recitandum Officium in Dominica 3. post Pascha quando in ea occurrunt festa D. Marci Evang. vel SS. Apostolorum Philippi & Jacobi? ℞. affirmative in locis in quibus Festum Patrocinii S. Joseph est duplex 2. classis, S. R. C. 11. Maii 1743. *In directorio Fratrum Eremitarum S. Augustini anni* 1746.

An de Patrocinio S. Joseph concurrente cum dictis festis, sint de eo integræ recitandæ Vesperæ? ℞. affirmative S. R. C. 11. Maii 1743.

An Sollemnitates Nativitatis S. Jo. Baptistæ & SS. Apostolorum Petri, & Paulli excludant omnia festa in ipsis occurrentia, salva semper sollemnitate Corporis Christi? ℞. affirmative, salva semper sollemnitate Corporis Christi. 11. Maii 1743.

Vide Festum. Patronus.

CONSECRATIO ECCLESIAE.

DEdicationis festum extra actum Consecrationis non potest amplius mutari ab Episcopo inconsulta sede Apostolica. S. R. C. 16. Octobris 1604.

Si Ecclesiæ dedicatio accidat in festo Nativitatis B. M. V. officium fieri debet de dedicatione, & duæ Missæ possunt cantari eadem die, infra octavam vero fiat de digniori. S. R. C. eodem die, & anno superius descripto.

Dedicatio Ecclesiæ Cathedralis in civitate celebratur cum octava, in diœcesi vero sine octava. S.R.C. 2. Maii 1619.

Festum dedicationis aliarum Ecclesiarum a Cathedrali celebrandum est tantum in ea Ecclesia, ubi consecrationis dies peragitur. Ita S.R.C. quæ insuper declaravit non posse celebrari festum Consecrationis illius Ecclesiæ, quam certum est non fuisse consecratam, vel dubium est; si autem constet de consecratione sed ignoretur dies, potest Ordinarius adsignare diem pro festi prædicti celebratione. S.R.C. 18. Aug. 1629.

Dum Episcopus in Consecratione Ecclesiæ non elegerit diem, Anniversarium dedicationis debet celebrari in futurum die, quo hactenus consuetum est celebrari. S.R.C. 20. Novem. 1662.

Dedicatio Basilicæ SS. Salvatoris extra Almam Urbem non habet integras vesperas secundas, si concurrat cum sequenti officio duplici minori. S. R. C. 12. Julii 1664.

Regulares degentes in civitate debent recitare officium dedicationis Ecclesiæ Cathedralis sub ritu duplici tantum sine octava; extra civitatem degentes non tenentur. Item extra Urbem in Ecclesia, quæ propriam non habet dedicationem, non debet fieri octava dedicationis Ecclesiæ Cathedralis. S. R. C. 20. Januarii 1693. quod confirmatur ab alio Decreto ejusdem S. R. C. 19. Junii 1700.

Quando plures adsunt Cathedrales unitæ, officium dedicationis cujuslibet Ecclesiæ Cathedra-

lis non debet recitari ab universo Clero diœcesum unitarum, sed in qualibet respective diœcesi debet recitari de sua propria respective Ecclesia Cathedrali. S. R. C. 8. Martii 1704.

Occurrente Dedicatione Basilicæ SS. Salvatoris, vel SS. Petri, & Paulli Apostolorum infra octavam Dedicationis aliarum Ecclesiarum pro earum octava debet sumi alia oratio de Communi, nempe *Deus qui invisibiliter*. S. R. C. 25. Septembris 1706. *in una Urbis, & Orbis.*

Cum Benedictus XIII. consecraverit Ecclesiam sacrosanctam Lateranensem die 28. Aprilis 1726. decrevit, dedicationis hujus festum singulis annis die 9. Novembris colendum, tanquam Dedicationis Cathedralis Ecclesiæ Almæ Urbis ab universo ejus Clero sæculari tantum, & ejus districtus, juxta Decreta alias a S. R. C. edita, sub ritu duplici primæ classis cum octava; ita etiam S. R. C. die 14. Septembris 1726. *Licet autem ex Decreto Benedicti XIII. Regulares non videantur obligati; sunt tamen ex vi Decreti S. R. C. diei* 1. *Aprilis* 1662. *confirmati ab Alexandro VII. die octava ejusdem mensis, in quo demandatur, quod Regulares tenentur celebrare sub ritu duplici secundæ classis sine octava festum Dedicationis Ecclesiæ Cathedralis, quod idem aliis Decretis declaravit.*

Vide Antiphona. Lectiones. Octava. Officium. Regulares.

CHO-

CHORUS.

CHorus universus ad Primam, & Completorium debet replicare *Misereatur*, & *Confiteor*. S. R. C. 19. Maii 1607.

DIES NATALITIUS.

DIes natalitii ii omnes habendi sunt, qui licet vere non sint dies obitus, tamen ex Decreto Apostolico adsignati sunt festivitati alicujus Sancti veluti fixi, & veluti propria eorum sedes. S. R. C. 28. Novembris 1682.

EPISCOPUS.

EPiscopus Regularis debet recitare officium juxta ritum suæ diœcesis, non vero sui ordinis. S. R. C. 11. Junii 1605.

Episcopus non potest exstendere ad suam diœcesim officium illud, quod fieri solet in civitate. S. R. C. 16. Januarii 1607.

Episcopus ad matutinum in nocte Nativitatis potest sedere vel in sede Chori, vel in sede Episcopali, prout melius sibi videtur, & magis populo satisfaciet. S. R. C. 15. Martii 1608.

Episcopus non potest statuere diem Dominicam ad celebrandum festum alicujus Sancti Martyris, de quo asservatur reliquia insignis in aliqua Ecclesia; nec de eo celebrari debere officium, & Missam in ipsa die sui martyrii, nisi reliquia sit de Sancto in Martyrologio romano scripto, & nisi constet de identitate reliquiæ e-

jusdem Sancti; Tybia autem non est reliquia insignis. S. R. C. 3. Junii 1662.
Vide Officium.

FESTUM.

SI occurrat festum Adnunciationis B. M. V. in Dominica secunda, tertia, vel quarta Quadragesimæ, non fit officium de Adnunciatione, nisi in Ecclesiis sub invocatione Adnunciationis dicatis. S. R. C. 1. Septembris 1612.

Sub nomine Festi novem lectionum venit etiam Dominica. S. R. C. 12. Martii 1618.

Festum S. Joseph est de præcepto ubique. S. R. C. 8. Maii 1621. Decreto S. R. C. sub die 3. Januarii declaranti festum Sancti Francisci esse de præcepto ubique, derogatum fuit ab Urbano VIII.

Festum S. Annæ est de præcepto ubique. S. R. C. 24. Aprilis 1622., ita præcepit, & mandavit Gregorius XV. in sua constitutione quæ incipit *Honor laudis*, *&c.*

Festum Angelorum Custodum est duplex minus. S. R. C. 2. Octobris 1627.

Ubi festum S. Honuphrii celebrabatur cum officio, & Missa ante Bullam S. Pii V. potest continuari; post Bullam nequaquam introduci potest. S. R. C. 17. Novembris 1632.

Si festum dolorum B. M. V. occurrat in aliud festum altioris ritus, transfertur in Sabbatum sequens: si vero concurrat cum festo Adnuncia-
tio-

tionis ejuſdem B. M. V. veſperæ dicuntur de Adnunciatione ſine commemoratione de ſeptem doloribus. S. R. C. 3. Septembris 1672. *Quoad hoc Feſtum, Benedictus XIII. die 25. Januarii 1729. mandavit quod quando in feria ſexta poſt Dominicam Paſſionis non poteſt fieri officium de Septem Doloribus ob occurſum alterius Officii altioris ritus, transferatur in Sabbatum ſequens etiam ſi in illo occurrat officium aliud, dummodo non ſit altioris ritus.*

Feſtum SS. Nominis Mariæ celebretur Dominica infra octavam Nativitatis ejuſdem B. M. V. ſub ritu duplici majori in Eccleſia univerſali ab omnibus utriuſque ſexus Chriſtifidelibus, tam Sæcularibus, quam Regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur. S. R. C. 20 Novembris 1683. adprobante Innocentio XI. die 25. ejuſdem menſis eodemque anno; & ſub die 5. Februarii 1684. eadem S. R. C. adprobavit Miſſam, & officium proprium.

Cum SS. D. N. Innocentius Papa XI. per Univerſam Eccleſiam celebrari præceperit Feſtum SS. Nominis B. M. V. Dominica infra octavam Nativitatis ejuſdem V. M. cum officio, & Miſſa propria, ſub ritu duplicis majoris. Quod feſtum cum antea ex Indulto Apoſtolico nonnullis in locis cum Indulgentiis pro Chriſtifidelibus Miſſæ ſollemni intereſſentibus die 17. Septemb. celebrabatur cum officio, & Miſſa propria. Inſtitum fuit a Sacra Rituum Congregatione declarari. Primo, *an ceſſare debeat in*

 dictis

dictis locis tam officium proprium, *quam Festum SS. Nominis Mariæ jam antea a Sede Apostolica adprobatum*, *ita ut idem festum dicta die 17. Septemb. cum dicto officio*, *& Missa propria non possit amplius celebrari*. Secundo *an dictæ Indulgentiæ etiam censeantur cessare*, *an vero intelligantur translatæ ad dictam Dominicam infra octavam B. M. V.?* Tertio *tam dictum officium*, *& Missa pro dictis locis*, *aut ordinibus Regularibus possint amplius reimprimi*, *ac illo posthac possint iidem uti?* & Sacra Congr. respondit ad dicta dubia, ut infra. Ad primum: *cessare debere*. Ad secundum: *Indulgentias pariter cessare pro illa die*, *& pro translatione supplicandum esse Sanctissimo.* Ad tertium: *Non licere*. Et ita decrevit, & servari mandavit die 17. Julii 1684. *Ita habetur in Bullario Romano novissimæ Edit.* tom. 7. post. constit. 16. Innoc. XI.

Occurrente Festo SS. Nominis Mariæ in die octava Nativitatis ejusdem B. M. V. officium fiet de eodem SS. Nomine Mariæ, absque commemoratione de predicta octava, S. R. C. 15. Novembris 1685. adnuente Innocentio XI. die 24. ejusdem mensis, & anni.

Festum nativitatis S. Joannis Baptistæ præferri debet festo dedicationis Ecclesiæ, & habere integras secundas vesperas cum commemoratione tantum sequentis. In festo autem dedicationis vesperæ sunt dimidiandæ, & a capitulo debet fieri de Sanctis Patronis cum commemoratione dedicationis, ut in utroque casu præscri-

bitur

bitur a Rubrica de concurrentia num. 2. v. *Inter festa*. Ita pariter infra octavas Nativitatis S. Joannis Baptistæ, Dedicationis, & SS. Patronorum, seu Titularium Ecclesiæ, faciendum est officium de die infra octavam S. Joannis Baptistæ cum commemoratione aliarum octavarum concurrentium. S. R. C. 21. Augusti 1688.

Si Festum SS. Adnunciationis B. M. V. occurrat in feria VI. in Parasceve, vel in Sabbato Sancto, officium cum præcepto audiendi sacrum, & vacandi ab operibus servilibus transferatur ad feriam secundam post Dominicam in Albis, quæ dies in tali casu habeatur pro sede propria, & fixa non obstante occurrentia cujuscumque alterius festi. S. R. C. 11. Februarii, & 11. Martii 1690. adprobante Alexandro VIII.

Festa Sanctorum celebranda sunt eo die quo cadunt; verum, si incidunt in diem impeditam, transferenda sunt in alteram diem non impeditam juxta Rubricas Breviarii romani, neque immutari possunt de licentia Ordinariorum, ut pluries decrevit S. R. C. & signanter 14. Novembris 1620. 3. Decembris 1630. 22. Novembris 1631. 2. Septembris 1690.

Si festum S. Josephi occurrerit in feria V. majoris Hebdomadæ, officium transferendum erit ad aliam diem, juxta Rubricas Breviarii romani. S. R. C. 13. Novembr. 1692. *Vide hoc Decretum per extensum inter Decreta ad Rubricas Missalis spectantia, relata sub verbo* Officium.

Ubi celebratur festum SS. Gabrielis, vel Raphaelis

phaelis Arcangeli, ad octavam benedictionem dicatur: *Cujus festum colimus*, & non *quorum*. S. R.C. 13. Septemb. 1692.

Festum SS. Fabiani, & Sebastiani una simul celebratur in illis locis, in quibus S. Sebastianus est Patronus minus principalis. S. R.C. 22. Septembris 1698. *Quod si esset Patronus principalis, deberet attendi Rubrica clarissima generalis.*

Festum, & officium SS. Rosarii B. M. V. Clemens XI. extendit ad Ecclesiam universalem sub ritu duplici majori de præcepto quolibet anno recitandum in prima Dominica Octobris, ut videre est ex eius Bulla, quæ incipit *Cum alias* die 3. Octob. 1716.

Festum S. Benedicti, quod habet adnexum Forum incidens in aliquem diem majoris hebdomadæ, transfertur ad feriam tertiam post Dominicam in Albis tamquam diem propriam, translato alio quocumque officio, etiam æqualis ritus. S. R. C. 6. Septemb. 1727.

Festum SS. Angelorum Custodum debet habere integras secundas vesperas in concursu duplicis minoris. S.R.C. 1. Martii 1681.

Ubi celebratur festum S. Barbaræ sub ritu duplici etiam si sine speciali sollemnitate, fiet de illa officium, adsignando aliam fixam diem S. Petro Chrysologo. S. R. C. 5. Maii 1736. *Idem servandum in similibus casibus, ut eruitur ex pluribus Decretis particularibus eodem die, & anno quo supra emanatis pro variis locis.*

Festum B. M. V. de Monte Carmelo celebrandum

dum eſt ab omnibus de præcepto, & ſervari debet Decretum emanatum 24. Septembris 1726. S. R. C. 23. Junii 1736. *Vide infra adlegatur hoc Decretum diei 24. Septembris 1726. quidque notandum dicatur poſtea ſub verbo Feſtum*.

In feſto B. M. V. de Monte Carmelo, quod etiam a Regularibus ſervari debet die 16. Julii, quamvis officium recitetur juxta conceſſionem Benedicti XIII. prout in Feſto S. M. ad Nives; tota tamen Miſſa, & non tantum Evangelium dicatur illa, quæ a Sede Apoſtolica adprobata eſt, & quæ incipit *Gaudeamus omnes, &c.* S. R. C. 5. Maii 1736.

Feſtum SS. Nominis Mariæ celebrandum Dominica infra Octavam ejuſdem Nativitatis, & quando dies Octava Nativitatis incidit in Dominica, nulla fit Commemoratio Octavæ. S. R. C. 23. Junii 1736.

Quando feſtum Adnunciationis B. M. V. transfertur ſimul cum præcepto audiendi ſacrum (ut evenit ſi occurrat in feria ſexta in Paraſceve, vel Sabbato Sancto) ad feriam 2. poſt Dominicam in Albis, præfertur cuicumque duplici etiam 1. claſſis eo die occurrenti. Si vero transfertur abſque præcepto audiendi ſacrum, præfertur cuicumque feſto translato licet 1. claſſis; non autem in feſtis eo die occurrentibus. S. R. C. 2. Septemb. 1741.

Obligatio audiendi Sacrum non reddit ſollemnitatem majorem, ſed relinquit officium in ſuo ritu. Quare reponendum prius erit offi-

cium

cium altioris ritus præ alio minoris, quamvis iſtud haberet adnexum præceptum audiendi ſacrum, cum ſit peculiaris tantummodo prærogativa feſti Adnunciationis B. M. V., & S. Joſeph ex Decretis tum Alexandri VIII. tum Clementis XI, quod iſta feſta ſic translata quibuſcumque aliis feſtis tam translatis, quam occurrentibus præferantur, quando cum illorum officio transfertur ſimul obligatio audiendi ſacrum. S. R. C. die 2. Septembris 1741.

Cum enixe, ac ſæpius Sacra Cæſarea Majeſtas inſtiterit ut Feſtum S. Joachim perinde ac S. Annæ conjugis eſſet in Eccleſia Univerſali de præcepto, S. R. C. re mature, nec ſemel diſcuſſa, ita denique cenſuit annuendum, ut ne feſta de præcepto multiplicentur, debitus tamen honor Genitori Matris Dei non denegetur, feſtum ejuſdem S. Joachim a die 20. Martii ad Dominicam poſt Aſſumtionem B. V. ejus filiæ transferatur, in eaque ſub ritu duplici majori, ut & feſtum S. Annæ conjugis ſub eodem ritu deinceps celebretur; die 20. Septembris 1738. in una Urbis, & Orbis adprobante Sanctiſſimo.

Feſta perpetuo in aliam diem translata ſunt pronuncianda eo ipſo die, quo celebrantur. S. R. C. 2. Septemb. 1741.

Quæſitum fuit an Patrocinium S. Joſeph poſſit transferri ad aliam diem, quando non habet locum in Dominica tertia poſt Paſcha? Reſponſum fuit negative, ſed omittendum, a S. R. C. die 11. Maii 1743.

Vide

Vide Alleluja. Hymnus. Lectiones. Octava. Officium. Patronus. Translatio.

HEBDOMADARIUS.

COnsuetudo, ut Hebdomadarius ad vesperas capiat pluviale ad Capitulum, & non a principio vesperarum, servari potest. S. R. C. 1. Septemb. 1607.

Hebdomadarius in decantandis in Choro horis Canonicis non debet uti stola. S. R. C. 4. Augusti 1663.

HYMNUS.

UBi festum SS. Angelorum Custodum habet octavam, non possunt in festo, & per octavam terminari Hymni ejusdem metri, sicut terminatur eorum Hymnus in laudibus. S. R. C. 19. Junii 1700.

In officio pro Sanctis Confessoribus quoties eisdem fixa dies est adsignata, quæ non est dies obitus eorum, ad Hymnum *Iste Confessor* non debet dici *Meruit Beatas scandere sedes*, quod idem servetur, si transferatur ad aliam diem, ob occursum alterius officii. S. R. C. 11. Junii 1701.

In festo Exspectationis partus B. M. V. Hymni sunt concludendi cum versibus *Virtus, honor, laus, Gloria*, & breve responsorium ad primam debet esse *Qui venturus es in mundum*. S. R. C. 26. Novembris 1735.

Quando in primis vesperis S. Hermenegildi Mar-

Martyris Hymnus proprius non fuerit recitatus, ponendus est in matutino, & Hymnus matutini substituendus est in Laudibus. S. R. C. 5. Maii 1736. *Idem fiat in casu de S. Martina, & similibus.*

Decretum de terminatione Hymnorum in officio Exspectationis partus B. M. V. confirmatum fuit 16. Februarii 1737.

In Hymno *Iste confessor* pro Sanctis Confessoribus juxta Decretum 11. Junii 1701. mutatur tertius versus, quoties eorum officium recitatur extra diem obitus ipsorum. Verum prædicta mutatio non fiet, quando officium festivum Sancti Confessoris habentis octavam non ultra octavam ipsam transferatur, quia tota octava nihil aliud est quam extensio ipsius festi; & ideo versus idem per reliquos octavæ dies, qui forte supersunt, retinebitur. S. R. C. 2. Septembris 1741.

INVITATORIUM.

TEmpore Passionis in Quadragesima, demto *Gloria Patri*, *&c.* debet repeti integre Invitatorium *Hodie si vocem Domini audieritis*. S. R. C. 4. Julii 1683.

LECTIONES.

LEctiones secundi nocturni propriæ S. Corradi adprobantur pro diœcesi Placentina. S. R. C. 24. Octobris 1609. & extenduntur pro diœcesi Syracusana, & in districtu, & civitate Ne-

tina

tina 19. Maii 1614. & conceditur Ordini S. Francisci universo die 2. Augusti 1625.

Lectiones duæ penultimæ, quando ab Episcopo matutinum sollemniter celebratur, sunt cantandæ a duobus Canonicis, qui hinc inde adsistunt Episcopo, sive sint Dignitates, sive Canonici etiam ultimi, non obstante alia consuetudine. S.R.C. 18. Martii 1617.

Lectiones secundi, & tertii nocturni, deficientibus Cantoribus, cantandæ sunt a Canonicis incipiendo a Junioribus ad præscriptum Cæremonialis. S.R.C. 4. Aprilis 1620.

Lectiones primi nocturni in officio de festo duplici majori sumendæ sunt ex ejus communi, si ex concessione non habentur propriæ. S.R.C. 12. Julii 1664.

In aliquibus Ecclesiis habetur reliquia insignis alicujus Sancti, qui cum socio est in corpore Breviarii, & uterque habet festi simplicis ritum, ut in festo SS. Gervasii, & Prothasii, quorum duæ lectiones vitam, amborumque mortem enarrant, in quo casu, si lectiones disjungi commode possunt, legenda est illa de Sancto, cujus fit officium duplex propter reliquiam insignem in secundo nocturno; & hæc erit quarta lectio; quinta, & sexta sumendæ sunt de communi, altera vero lectio disjuncta poni poterit pro lectione nona in tertio nocturno, tamquam Sancto simplici, de quo fieri debet etiam commemoratio ad Laudes; si vero non possunt commode disjungi, utraque ponenda est in se-

cun-

cundo nocturno pro quarta lectione, & quinta; sexta vero legenda est de communi, & in hoc casu lectio nona pro simplici non repetenda est; fieri tamen debet de eo commemoratio. S. R. C. 16. Januarii 1677.

Occurrente festo duplici cum simplici infra octavam Corporis Christi, de simplici legenda est lectio nono loco. S. R. C. 12. Septembris 1671., & 10. Januarii 1693. quod decretum fuit etiam 4. Aprilis 1705. In officio vero de die infra octavam omitti debet, ut eadem S. R. C. decreverat 8. Junii 1669.

Quando in mense Novembris sunt eadem die ponenda plura Initia Prophetarum, dicenda est tantum unica lectio ex quolibet libro Prophetarum; Nec possunt poni in quolibet officio plura principia librorum quam tria; si vero sunt plura officia habentia primas lectiones proprias prædicto tempore, possunt omitti aliqua ex dictis Initiis Prophetarum, occurrente legitima causa. S. R. C. 5. Julii 1698.

Lectiones primi nocturni de Exodo, quæ leguntur in Dominica IV. Quadragesimæ, quoties ista sit impedita aliquo festo primæ classis, readsumendæ sunt infra illam hebdomadam in festo occurrente carente lectionibus propriis primi nocturni, quæ desumerentur de scriptura occurrente, si festum illud incidisset extra Quadragesimam. S. R. C. 26. Novemb. 1735.

In festo S. Joannis Chrysostomi, quoad lectiones in primo nocturno legendas servetur rubrica

brica Breviarii romani ; unde extra Quadragesimam dicuntur Lectiones de scriptura occurrente ; intra Quadragesimam vero de communi Doctorum. Idem in festo S. Joannis de Matha , sed Lectiones de communi erunt *Beatus vir* : & quando in festo aliquo Lectiones adsignantur legendæ sive propriæ, sive de communi, omittitur etiam initium Scripturæ, quod reponendum est infra hebdomadam in officio ritus inferioris, minoris dignitatis, & sollemnitatis, etiam si tale festum habeat Lectiones proprias, aut sint de Scriptura. S. R. C. 5. Maii 1736.

Quando October habet tantum quattuor Dominicas, servetur omnino dispositio Breviari romani, & in feria V. VI. & Sabbato hebdomadæ IV. legantur Lectiones de Dominica V. continentes martyrium SS. Machabæorum. S. R. C. 5. Maii 1736.

In tertio nocturno pro festo S. Joannis Nepomuceni tam intra, quam extra tempus Paschale semper dicatur Evangelium *Nihil est opertum, &c.* cum sua homilia. S. R. C. 5. Maii 1636.

Cum sæpe contingat, ut in diœcesi celebretur unum, & idem festum, & alii in tertio nocturno unum adsignent Evangelium ; alii vero aliud; Religiosi sequi debent ordinem proprii breviarii. S. R. C. 5. Maii 1736.

In Dominica in Albis potest legi nona Lectio de simplici festo occurrente, ut accidit anno 1735. de Sancto Aniceto ; & in Dominica tertia post Pascha ubi celebratum est festum S. Ra-

phaelis Archangeli in tertio nocturno recitetur homilia Sancti Joannis Chrysostomi, nempe *Cum vellet Deus*, *&c.* S. R. C. 5. Maii 1736.

Initium Scripturæ, si non potest legi in die, in quem cadit, aut transferendum est ad diem liberam, etiam si post octavam hoc eveniat in casu, quo in die proprio incidat festum habens Lectiones proprias, aut anticipate legendum; sed in officio, pro quo adsignatæ sunt Lectiones de communi, illæ sunt legendæ, quod faciendum est etiam in duplici majori juxta Rubricas Breviarii *de Lectionibus*. S. R. C. 5. Maii 1736.

In die octava dedicationis semper repetendæ sunt Lectiones in primo nocturno, quæ jam lectæ fuerunt in primo nocturno officii de ipsomet festo dedicationis ut ex rubrica Breviarii *de Lectionibus* n. 9. S. R. C. 5. Maii 1736.

Si in Dominica IV. post Pascha legantur Lectiones initii Epistolæ B. Jacobi Apostoli, in festo SS. Apostolorum Philippi, & Jacobi legendæ erunt Lectiones ejusdem Epistolæ, quæ occurrent dicendæ in illa feria. S. R. C. 5. Maii 1736.

In festo S. Luciæ ubi accidit festum simplex, potest legi nona Lectio simplicis. S. R. C. 23. Junii 1736. & die 16. Februarii 1737.

LI-

LITANIAE.

Litaniæ Majores si occurrant in die Paschatis, transferantur in feriam tertiam sequentem. S. R. C. 25. Septembris 1627. Non in feriam secundam.

Non possunt in Litaniis inseri alii Sancti præter ibidem descriptos, neque tempore pestis addendi sunt Titulares, & Patroni civitatis sine speciali concessione. S. R. C. 22. Martii 1631.

In Litaniis Sanctorum pro diversitate functionum & temporum adsignatis, & in illis pro animæ commendatione post nomen S. Joannis Baptistæ statim adjungi debet illud S. Josephi, ita servari mandavit ab omnibus Christifidelibus Benedictus XIII. 19. Decembris 1726.

MAGISTER CAEREMONIARUM.

Magister Cæremoniarum non potest alterare, seu mutare consuetudinem circa præintonationem antiphonarum ad vesperas. S. R. C. 28. Aprilis 1607.

MARTYROLOGIUM.

Postquam S. Canutus pro Ordine Benedictino fixe est repositus ad 20. Februarii potest pridie hoc elogium legi in Martyrologio, Sancti Canuti Regis, & Martyris, VII. Idus Januarii; non variata tamen dispositione Martyrologii Romani. S. R. C. 5. Maii 1736.

Festa illa, quæ a die obitus aliquorum Sanctorum

ctorum translata, sortita sunt alium diem fixum, adnuntianda sunt iisdem diebus, & verbis in Martyrologio Romano descriptis; quod si eorum transferantur officia, pridie quam celebrentur, potest nunciari festum illius Sancti, de quo sequenti die agetur sollemnis memoria. S. R. C. 5. Maii 1736.

MATUTINUM.

MAtutinum defunctorum pro generali eorum commemoratione prohibitum est cantari pridie vesperi in festo omnium Sanctorum, sed recitandum est mane die secunda Novembris post Laudes diei. S. R. C. 1. Septemb. 1607.

Ubi adest consuetudo recitandi Matutinum media nocte a Clero Sæculari potest dimitti, & mutari, ut recitetur albescente die ex juxta caussa. S. R. C. 21. Julii 1607.

Vide Officium Defunctorum.

MISSALE.

QUoad mutationem Missalis, & Breviari allatum est Decretum in catalogo primo Verbo *Missale*.

MONIALES.

MOniales in *Confiteor* ad Primam, & Completorium ne dicant *Tibi Mater*, *Vobis sorores*, sed ut in Breviario. S. R. C. 18. Augusti 1629.

Moniales Ordinariis locorum subjectæ non tenentur

nentur recitare officia particularia diœcesum, tenentur tamen recitare de Patrono principali loci, & de Titulari Ecclesiæ Cathedralis, nec non de ejusdem Ecclesiæ dedicatione; non vero de eorumdem festorum octavis. S. R. C. 22. Novembris 1683. *Hic notandum quod S. R. C.* 20. *Martii* 1683. *decrevit quod* Regulares non possunt ad libitum recitare officium de octava Patroni Principalis Ecclesiæ Cathedralis, Titularis, & Dedicationis ejusdem, nisi id specialiter ipsis Regularibus indultum fuerit ex vi concessionis Apostolicæ, vel Constitutionis Religionis adprobatæ ab Appostolica Sede; & hoc comprehendit etiam Moniales Ordinariis subjectas, ut pro Manialibus decrevit S. R. C. 11. Februarii 1702.

OCTAVA.

SAnctæ Eulaliæ officium cum octava, etiam si veniat in Quadragesima juxta antiquam, & immemorabilem consuetudinem concedit S. R. C. 6. Decembris 1608.

Nemini licet facere Octavam pro defunctis sine speciali Indulto Sedis Apostolicæ; neque intuitu alicujus altaris privilegati licet exponere hanc tabellam: *Indulgenza perpetua per i Morti*, sed tantum super ipso altari privilegiato: *Altare Privilegiatum pro Defunctis*: S. R. C. 13. Augugi 1667.

In officio de die infra Octavam Corporis Christi non legitur nona lectio de festo simplici. S. R. C.

R. C. 8. Junii 1669. *Sed, ut ex alio Decreto jam allato sub verbo* Lectiones, *si infra Octavam prædictam occurrat festum duplex una cum simplici, ejus lectio dici debet nono loco*.

Dies Octavarum Adsumptionis, Nativitatis, aliarumque festivitatum B. M. V. Octavam habentium, concurrentes cum officio duplici minori, habere debent integras vesperas, ut disponit Rubrica ultimo posita in officio Octavæ Conceptionis, si concurrat cum Sancta Lucia. S.R.C. 1. Martii 1681. & 11 Augusti 1691.

Dies Octava cujuslibet festi, quia non transfertur, excludit, & transferri facit quodlibet festum duplex sive majus, sive minus, solisque cèdit festis sollemnibus primæ, vel secundæ classis, nisi sit Octava privilegiata, qualis est Octava Epiphaniæ, de qua in Rubricis generalibus. S. R. C. 1. Martii 1681.

Qui habent privilegium celebrandi Octavam in quadragesima, occurrente die infra Octavam in feria quarta Cinerum, nullam debent facere commemorationem de Octava neque in Laudibus, neque in Missa. S R. C. 24. Januarii 1682.

In die infra Octavam non potest fieri officium, licet occurrens, de Sancto ad libitum. S. R. C. 1. Decembris 1684. & 15. Martii 1698.

Octava omnium Sanctorum tamquam digniori præferenda est Octavæ dedicationis Ecclesiæ. S. R. C. 5. Martii 1695.

Infra Octavam Corporis Christi potest recitari

ii officium de duplici primæ, & secundæ classis etiam translato; non autem in die octava, in qua nec de duplici secundæ classis occurrente fieri potest officium. S. R. C. 30. Maii 1699.

Quando duæ Octavæ simul occurrunt, quarum una sit Patroni principalis sub ritu duplici primæ classis, altera vero B. M. V. sub ritu duplici secundæ classis, recitandum est officium de Patrono principali cum commemoratione octavæ B. M. V. S. R. C. 19. Junii 1700. Eadem Congregatio eodem die, & anno statuit, quod in Dominica infra octavam Nativitatis B. M. V. si occurrat alicubi octava aliqua, quia SS. Nomen Mariæ est ritus duplicis majoris, transferatur officium SS. Nominis Mariæ, & fiat de Octava; quod non valet tamen pro Octava Nativitatis ejusdem, de qua jam allatum est Decretum sub die 15. Novembris 1685.

Quæcumque dies Octava B. M. V. debet habere integras utrasque vesperas in concurrentia cum officio duplici minori. S. R. C. 11. Augusti 1691.

Festa Octavam habentia, quibus in aliquibus locis ob perpetuum impedimentum alius dies est adsignatus, sunt semper celebranda sine Octava, si de ea nihil post adsignatam diem remaneat, vel cum residuo Octavæ, si aliqui dies supersint; cum quibus pariter festis, in alium diem perpetuo translatis, non transferatur Indulgentia eisdem concessa. S. R. C. 16. Septembris 1741.

Cum festum S. Zenonis Martyris, quod in Civitate, & Diœcesi Veronensi, uti illius Episcopi, & principalis Protectoris quotannis die 12. Aprilis de præcepto cum octava celebratur, aliquoties incidat in Feriam VI. Parasceves, vel in Sabbatum Sanctum, Clerus Sæcularis ac Regularis ejusdem Civitatis, & Diœcesis S. R. C. humilime supplicavit, quatenus in casu talis occurrentiæ festum S. Zenonis ad Feriam 2. post Dominicam in Albis cum officio & octava transferre, nec non officium S. Petri Martyris Protectoris minus principalis ad ritum duplicem secundæ classis elevare dignaretur; Et Sacra eadem Congregatio audita prius informatione Episcopi, hujusmodi instantiis juxta petita benigne annuit die 15. Septembris 1742.

Vide Commemoratio. Festum. Lectiones. Officium. Symbolum.

OFFICIUM.

QUi sunt de gremio alicujus Ecclesiæ debent recitare Officium, quod in Choro dicitur, licet morentur alibi. S. R. C. 30. Augusti 1602. Non tamen tenentur Clerici, licet adscripti Ecclesiæ, non vero obligati ejusdem Choro. Eadem S. R. Congregatio eodem die, & anno.

Tertiarii S. Francisci degentes in sæculo de gremio alicujus Ecclesiæ, & illius Choro obligati debent recitare Officia particularia illius Ecclesiæ; secus autem si sint de gremio, & nullatenus Choro intervenire debuerint. S. R. C. 28. Septemb. 1602. De

De Sancto cujus insignis reliquia habetur, fieri potest Officium duplex minus in ejus festo. S. R. C. 23. Novembris 1602.

Non est relinquendum Officium Breviarii pro Officio devotionis. S. R. C. 29. Novembris 1603.

Ubi viget consuetudo immemorabilis, potest recitari Officium de communi pro Sanctis etiam non canonizatis. S. R. C. 11. Junii 1605. *Hic adponendum aliud Decretum ejusdem* S. R. C. *emanatum* 8. *Aprilis* 1628., *nempe* de SS. Episcopis locorum, Martyribus, Civibus, & aliis festis, de quibus in Calendario romano, seu Rubricis Breviarii nihil habetur, uti etiam de Beatis non canonizatis, nihil propria auctoritate statuatur, sed omnino consulatur S. R. C. *Quod Decretum non est contrarium antecedenti, quia ibi intervenit consuetudo immemorabilis.*

Servanda est antiqua, & laudabilis consuetudo, ubi recitatur in Choro Officium parvum B. M. V. etiam in semiduplicibus, & Dominicis, non obstante Rubrica Breviarii. S. R. C. 1. Septembris 1607.

Sub ritu duplici est recitandum Officium de Sancto, cujus habetur insignis reliquia, ubi adservatur, vel sit corpus integrum, aut magna pars ejusdem, aut caput, & sit ex Sanctis adprobatis, & positis in Martyrologio romano. S. R. C. 3. Junii 1617. *Eadem S. R. C.* 12. *Maii* 1618. *statuit ad explicationem superioris Decreti super vocem* Ubi *intelligi debere Ecclesiam, non vero civi-*

civitatem, vel oppidum, ita ut Ecclesiæ aliæ totius civitatis vel oppidi possint idem Officium recitare, quod nequeunt.

Officium Stigmatum S. Francisci pro Clero est semiduplex. S. R. C. 2. Octobris 1627.

Ecclesiæ, quæ mutato proprio Breviario ad Romanum convolarunt, tenentur ad officium parvum B. M. V. juxta veteris consuetudinis observantiam. S. R. C. 2. Januarii 1627. adprobante Urbano VIII. *ex regestis ejusdem S. Congregat. Hoc tamen intelligitur, quando officium cantatur in Choro; siquidem persolventes divinum Officium extra Chorum non tenentur Officium parvum B. M. V. recitare juxta Decretum ejusdemet S. R. C. die 2. Septembris* 1741. *Vide hoc Decretum paullo inferius.*

Non possunt locorum Ordinarii tam Sæculares, quam Regulares addere Calendariis etiam propriis Sanctorum Officia nisi ea dumtaxat, quæ a Breviarii romani Rubricis, vel a R. C., seu Sedis Apostolicæ licentia conceduntur, neque propria auctoritate, & quovis prætextu possunt mutare ritum, qui habetur in Calendario romano, seu rubricis Breviarii in altiorem ritum, neque extendere concessa Officia de loco in locum. S. R. C. 8. Aprilis 1628.

Celebrari non potest per totam civitatem, vel diœcesim, etiam de cujuscumque Ordinarii auctoritate, festum cum Officio de Sancto, eo quod in loco adsit Ecclesia Parochialis, vel Regularis, vel Abbatialis, aut aliqua reliquia, sed tan-

tantum in Ecclesia ipsius Sancti Titularis, seu ubi adservatur corpus, aut insignis reliquia, & non alibi. S. R. C. 8. Aprilis 1628.

Officia non adprobata damnantur. S. R. C. 8. Aprilis 1628.

Sollemniter consuevisse fieri Officium (de quo Rubrica Breviarii romani sub tit. 1.) significat festum populi, aut Cleri cum pompa, exteriore apparatu, concursu, &c. S. R. C. 28. Aug. 1628.

Officia Episcoporum Sanctorum alicujus loci possunt continuari de communi, si constat illos fuisse canonizatos, vel per tempus immemorabile celebratum fuisse de illis Officium, & Missam. S. R. C. 28. Octobris 1628.

De Sancto canonizato non potest fieri officium extra propriam Ecclesiam sine novo Decreto. S. R. C. 9. Decembris 1628.

Officium, & Missa S. Rocchi conceditur tantum in Ecclesiis ad ejus honorem Deo dicatis. S. R. C. 16. Junii, & 26. Novemb. 1629.

Dum aliqua Legata relinquuntur cum onere celebrandi Officium alicujus Sancti sub altiori ritu, quam qui a Sede Apostolica ei præscribitur, licitum erit hujusmodi Officia sollemnius celebrare quoad pompam extrinsecam, non autem quoad ritum Ecclesiasticum. S. R. C. 14. Maii 1644.

Recitatio Officii de Beatis non canonizatis, non est satisfactoria præcepti, nisi quoad illos, quibus sedes Apostolica de hoc indulsit; nec talium Beatorum nomina possunt poni in Calen-

lendario, nisi illius tantum loci, earumque personarum, in quo, & a quibus cultus Beati cum Officio, & Missa celebratur. S. R. C. 27. Septembris 1659. Adprobante Alexandro VII.

Recitantes ex legitima concessione Officium SS. Sacramenti in qualibet feria V. non impedita festo novem Lectionum, illud persolvere debent ut in die ejusdem sollemnitatis; Missam vero debent celebrare, quæ est votiva SS. Sacramenti. S. R. C. 12. Julii 1664.

Cum in omnibus dominiis Imperio subjectis recitetur ex Indulto Apostolico Officium proprium SS. Angelorum Custodum cum octava mense Septembris, non est de eis recitandum etiam secunda die Octobris. S. R. C. 30. Septembris 1679.

Officia concessa semel in hebdomada, ut de Conceptione B. M. V. in Sabbato, vel SS. Sacramenti in feria V. non sunt celebranda in Adventu, Quadragesima, quattuor temporibus, nec in vigiliis. S. R. C. 1. Martii 1681.

Ubi festum S. Thomæ Cantuariensis & Martyris celebratur sub ritu duplici, si occurrerit in Dominica, recitandum erit Officium de Sancto cum commemoratione Dominicæ, & die 30. Decembris agendum de die infra Octavam Nativitatis. S. R. C. 1. Martii 1681.

In Officio feriæ quartæ Cinerum, Privilegiati debent relinquere commemorationem octavæ, & dicere preces, Psalmos Graduales, &c. & servare omnino Rubricas dictæ feriæ quartæ

Cine-

Cinerum. S.R.C. 24. Januarii 1682.

Si Officium ad libitum non potuerit celebrari, & habuerit etiam ritum ſimplicem de præcepto, eo anno non omittatur, ſed celebretur ritu ſimplici. S.R.C. 13. Junii 1682.

Quando aliqua Officia conceſſa ſunt, ut recitentur in diebus Dominicis, ut de Patrocinio B. M. V. &c. ſi aliqua ex dictis Dominicis impediatur aliquando ab alio Officio majoris ritus, vel Dignitatis, in tali caſu, dictum Officium non poteſt transferri in aliam Dominicam, vel ad primam diem non impeditam, ſed debet omitti. S.R.C. 20. Martii 1693. *Advertendum dictum Decretum loqui de conceſſis, non de præceptis, nam præcepta transferri debent ad primam diem non impeditam.*

Quando pro aliquo feſto, vel Officio conceſſo ponitur ritus duplex abſque expreſſione majoris, vel minoris, conceſſio intelligenda eſt de duplici minori, etiam ſi ad honorem Deiparæ facta fuerit. S.R.C. 2. Octobris 1683.

Quando in Indultis, & Decretis ſuper conceſſione Officiorum leguntur verba illa: *recitari poſſe; fieri poſſe*: ita intelligenda ſunt, ut nihil ſignificent præter Officia ad libitum, quibus omnino competit Decretum 24. Januarii 1682. pro Sanctis ad libitum emanatum. S.R.C. 20. Novemb. 1683.

Verum hic apponendum quod poſterius decrevit eadem S. R. C. 5. Maii 1736., nempe: Non poſſunt transferri Officia illa affixa certis diebus,

bus, quæ ſunt conceſſa pro locis, & Eccleſiis particularibus ad eorum iſtantiam; at quando Officia prædicta ſunt de præcepto pro aliquo Statu, ſicut plura B. M. V. affixa certis diebus transferantur. *Et cum ſupplicatum eſſet eidem S. R. C. pro declaratione, an ſub nomine Sanctorum ad libitum compræbendantur Officia duplicia, & ſemiduplicia Sanctorum recitari conceſſa aliquibus regnis, provinciis, civitatibus, & alicui particulari Ordini cum particulis* poſſint, & valeant, *abſque expreſſa notula*, ad libitum. S. R. C. die 16. Septemb. 1730. reſpondit negative; & die 26. Novemb. 1735. *Ad quæſitum Metropolitanæ Hiſpalenſis, utrum ſcilicet feſtum Patrocinii S. Joſeph toti Hiſpaniæ conceſſum ſub ritu duplici in tertia Dominica poſt Paſcha, ſi occurrat eodem die feſtum majoris ritus, per quod transferendum ſit, an transferri poſſit, S. R. C. reſpondit* transferri poſſe, ita tamen ut Archiepiſcopus adſignet pro dicto feſto aliquam diem, quæ non ſit Dominica fixa. *Attamen pro allato Decreto de tranſlatione ejuſdem feſti Patrocinii S. Joſeph, videndum aliud Decretum a S. R. C. ſub die* 11. *Maii* 1743. *emanatum, in quo decernitur, dictum Patrocinium non eſſe transferendum, quando in eadem tertia Dominica cum ipſo concurrit Feſtum vel S. Marci, vel SS. Apoſtolorum Philippi, & Jacobi*. Vide verbum *Concurrentia*.

In Eccleſiis Titularibus ſub invocatione S. Mariæ Angelorum, Officium cum Miſſa erit, ut in feſto S. Mariæ ad Nives; ſed lectiones

ſecundi

ſecundi nocturni ſumendæ ſunt a ſecundo nocturno diei Nativitatis ejuſem B. M. V. mutato verbo *Natali* in verbum *Feſtivitate*. S. R. C. 10. Junii 1690.

Non licet aliquid ex devotione, ſeu auctoritate privata miſcere, mutare, vel apponere inter ea, quæ integrant Officia cujuſvis diei; quia in Officiis Sanctorum nihil eſt addendum, vel immutandum niſi a Sancta Sede Apoſtolica conceſſum fuerit. S. R. C. 10. Junii 1690.

Officia Sanctorum ratione corporis, ſeu inſignis reliquiæ recitanda, intelligi debent de Sanctis dumtaxat in Martyrologio romano deſcriptis, & dummodo conſtet de identitate corporis, ſeu reliquiæ inſignis illiuſmet Sancti, qui reperitur in martyrologio Romano deſcriptus; de ceteris autem Sanctis non deſcriptis in prædicto Martyrologio, aut de quibus a S. Sede non fuerit ſpecialiter conceſſum; Officia recitari, & Miſſæ celebrari non debent, ſub pœnis de non ſatisfaciendo præcepto, aliiſque in conſtitutione S. Pii V. contentis; per hoc tamen, ſi tale corpus, vel reliquia inſignis legitima recognita fuerint ab Epiſcopo, debita veneratio non tollitur. S.R.C. 11. Auguſti 1691. Adprobante Innocentio XII.

Officia ad libitum occurrentia infra Octavas non privilegiatas, etiam particulares, & propriæ Religionis, omittenda ſunt. S. R. C. 11. Auguſti 1691.

In feria VI. poſt octavam Aſcenſionis poteſt fieri

fieri de officio ſemiduplici translato. S. R. C. 11. Auguſti 1690.

A die 17. Decembris incluſive, uſque ad vigiliam Nativitatis Domini excluſive, fieri poteſt quodcumque Officium duplex, vel ſemiduplex occurrens, vel tranſlatum, ſed in utriſque veſperis pro commemoratione feriæ dicantur antiphonæ majores tunc occurrentes. S. R. C. 17. Maii 1692. Idem ſtatutum fuerat 5. Martii 1644.

In Officio ſimplici Martyris licet non effuderit ſanguinem dicendum eſt *Domine prævenisti*. S.R.C. 10. Januarii 1693.

Officium ſemel in hebdomada conceſſum, recitari poteſt die Sabbati, ſi tota hebdomada ſit impedita, & in tali caſu omittendum Officium de S. Maria in Sabbato. Prima autem die menſis non impedita feſto duplici, vel ſemiduplici, & in qua occurrit recitari Officium Defunctorum, poteſt recitari ſupradictum Officium ſemel in hebdomada conceſſum, transferendo, vel etiam aliquando omittendo Officium Defunctorum. S. R. C. 27. Aprilis 1697.

Cum Officia non ſunt ejuſdem ritus, Epiſcopus in ſua Diœceſi non poteſt minus digno fixum diem adſignare. S. R. C. 15. Martii 1698.

Feſta ad libitum, quæ ſemper cadunt infra octavas Sanctorum celebrari non poſſunt attento Decreto S. M. Innocentii XI. 24. Januari 1682. emanato. S. R. C. 15. Martii 1698.

Parochus duarum Eccleſiarum unitarum debet

bet de ambarum Titulari recitare Officium juxta Rubricas, maxime si Ecclesiæ sint peræque unitæ. S. R. C. 5. Julii 1698.

Officium semel in hebdomada concessum non potest recitari in vigiliis ordinariis, & quattuor temporibus juxta alia Decreta jam emanata. S. R. C. 7. Februarii 1699.

Officium semel in hebdomada concessum recitari valet in Sabbato, quando fieri deberet de S. Maria in Sabbato. S. R. C. 7. Februarii 1699. *Quod etiam Decretum fuerat* 27. *Aprilis* 1697.

Semiduplex Officium occurrens in Dominica infra Octavam non privilegiatam, debet recitari feria secunda immediate sequenti, dummodo non sit impedita dicta feria ab Officio novem lectionum; & hoc etiam si intercederet aliquod translatum primæ, vel secundæ classis. S. R. C. 22. Decemb. 1696., 19. Julii 1700., 1. Septembris 1703.

Officium Exspectationis partus B.M.V. pro sola Hispania, & non pro omnibus Regnis Hispano Monarchæ subjectis indultum esse a Gregorio XIII. S. R. C. 4. Aprilis 1705. declaravit.

Officium Sanctorum ad libitum, sive duplex, sive semiduplex occurrens in die, quo fieri debet Officium de Dominica anticipanda ante Septuagesimam, vel ante Dominicam 24. post Pentecosten, non est recitandum cum commemoratione dictæ Dominicæ, neque transferendum, sed potius omittendum. S. R. C. 4. Aprilis 1705.

Infra Octavam Corporis Christi, occurrente

 festo

festo novem lectionum, non debet omitti nona lectio festi simplicis; in Officio enim tantum de Octava Corporis Christi omitti debet dicta lectio. S. R. C. 4. Aprilis 1705.

S. R. C. die 20. Martii 1706. *Magis explicavit dies in quibus non potest recitari Officium concessum recitandum in singulis mensibus, vel hebdomadibus anni*; nempe in feriis Adventus, Quadragesimæ, quattuor temporibus, vigiliis sive cum jejunio, sive sine jejunio, nec in feria secunda Rogationum, nec in alia feria, in qua secundum Rubricas est reponendum Officium Dominicæ. *Decretum* S. R. C. *quoad hoc habetur in Bullario particulari* Clementis XI. *Ad quos dies addidit eadem S. R. C. eodem die, & anno: dies, in quibus ponendum est Officium duplex, vel semiduplex translatum, & dies octavæ esse dies impeditos respectu talium officiorum.*

Diebus sexta, & septima infra Octavam SS. Trinitatis, ubi est Titularis, faciendum est Officium de die secunda, & tertia infra Octavam Corporis Christi cum commemoratione SS. Trinitatis. S. R. C. 8. Junii 1709.

De titulo, & consecratione Parochialis Ecclesiæ, quæ non est Cathedralis, non debet fieri Officium in die, neque per Octavam a Sacerdotibus, qui non sunt de Clero illius Parochiæ, licet sub eadem Parochia degant. S. R. C. 17. Augusti 1709.

In occursu duorum festorum Officium minoris ritus transferendum est in diem immedia-

te

te ſequentem, etiam ſi ſit Dominica; hoc intelligitur quando talis occurſus eſt perpetuus, & non per accidens. S. R. C. 2. Julii 1712. & die 20. Novembris 1717.

Officium S. Joſeph Sponſi B. M. V. cum novis antiphonis, verſibus, lectionibus primi nocturni, reſponſoriis, & capitulis adprobavit, & ab omnibus Chriſtifidelibus tam Sæcularibus, quam Regularibus, qui ad horas canonicas tenentur, die 19. Martii in poſterum recitari, & in Breviario adponi mandavit S. R. C. 3. Februarii 1714. adnuente Clemente XI. ſub die 4. ejuſdem menſis, & anni.

Officium proprium SS. Nominis Jeſu ab omnibus Chriſtifidelibus, qui ad horas Canonicas tenentur ſub ritu duplici ſecundæ Claſſis Dominica ſecunda poſt Epiphaniam recitari, & Miſſam reſpective celebrari debere indulſit S. R. C. 29. Novembris 1721. adnuente Innocentio XIII. 20. Decembris ejuſdem anni.

Benedictus XIII. conceſſit ut in toto Eccleſiaſtico Statu ab omnibus, qui ad horas Canonicas tenentur, ſequentia B. M. V. Officia in ejus reſpective feſtivitatibus recitari, & Miſſæ reſpective celebrari debeant. Videlicet die 23. Januarii Deſponſationis B. M. V. cum S. Joſeph; feria ſexta poſt Dominicam Paſſionis de ſeptem Doloribus B. M. V. die 16. Julii B. M. V. de Monte Carmelo. Dominica ſecunda Novembris Patrocinii B. M. V. die 10. Decembris Tranſlationis Sacræ Domus Lauretanæ; & die 18. De-

cembris Exſpectationis partus B. M. V. & ita decrevit, & ſervari mandavit die 23. Auguſti 1725. *Hæc, & ſimilia Officia, utpote de præcepto recitanda in toto Statu Eccleſiaſtico, ſi aliquando fuerint impedita ab aliquo Officio majoris ritus, etiam ſi fuerint adfixa alicui Dominicæ, nihilominus poſſunt transferri, idque colligitur etiam ex Decreto S. R. C. 26. Novembris 1735. & 5. Maii 1736.*

Quoad Officium B. M. V. de Monte Carmelo notandum quod idem Benedictus XIII. die 24. Septembris 1726. extendit ad omnes Chriſtifideles utriuſque ſexus, qui ad horas Canonicas tenentur, & recitari mandavit prout jacet, Romæ impreſſum 1726. & S. R. C. die 5. Maii, & 23. Junii 1736. declaravit ad hoc teneri etiam quoſcumque Regulares. Item Summus Pontifex idem ſtatuit quoad Officium de ſeptem Doloribus B. M. V. ſub ritu duplici majori recitandum die 22. Auguſti 1727.

Officium S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis alias ſub ritu ſemiduplici pro Eccleſia univerſali die 25. Maii recitari conceſſum, in poſterum ab omnibus utriuſque ſexus Chriſtifidelibus exſiſtentibus in tota Italia, & Inſulis adjacentibus, qui ad horas Canonicas tenentur, ſub ritu duplici recitari poſſe, & debere conceſſit Bened. XIII. 28. Januarii 1728. *Cui Officio adſignata eſt dies 27. Maii: quia die 25. ejuſdem menſis recitari debet in perpetuum Officium S. Gregorii VII. ſub ritu duplici minori.*

Quoad Officium ſeptem Dolorum ulterius Benedi-

nedictus XIII. die 25. Januarii 1729. mandavit quod impedita feria sexta post Dominicam Passionis, transferatur ad Sabbatum immediate sequentem etiam si in dictoSabbato occurreret aliud festum duplex (dummodo non sit altioris gradus) & illud Officium occurrens in Sabbato transferatur juxta Rubricas generales.

Officia Sanctorum, quæ in fine anni supersunt, non sunt transferenda ad annum sequentem, sed quoties toto anni decursu de illis celebrari non valeat, tunc in illo anno diebus eorum propriis consideranda sunt tamquam simplicia, faciendo illorum commemorationem cum nona lectione composita ex omnibus lectionibus propriis secundi Nocturni ad modum unius. S. R. C. 26. Novembris 1735. hoc idem decrevit die 8. Martii 1738.

Quamvis Officium B. M. V. de Monte Carmelo celebrandum sit prout in festo S. Mariæ ad Nives, Missa tamen & non solum Evangelium dicatur illa, quæ a Sede Apostolica adprobata est, & quæ incipit *Gaudeamus omnes, &c.* S. R. C. 5. Maii 1736.

Officia a Benedicto XIII. demandata in honorem B. M. V. sub diversis titulis superius expressis pro toto Statu Ecclesiastico, omnia debent recitari sub ritu duplici majori, ita declaravit, & servari mandavit S. R. C. die 15. Septembris 1736.

Officium, & Missa S. Julianæ de Falconeriis Fundatricis Tertii Ordinis Servorum B. M. V.

 cum

cum oratione, hymno, & lectionibus propriis secundi nocturni sub die 20. Martii 1728. præfatæ Servorum B. M. V. Religioni, & civitati Florentiæ concessum, in posterum prout jacent ab omnibus Christifidelibus utriusque Sexus tam æcularibus, quam Regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur die 19. Junii sub ritu semiduplici recitari, & respective celebrari debere indulsit, & in Missali, & Breviario romano adponi mandavit. S.R. C. 8. Martii 1738. adprobante Clem. Papa XII. die 15. ejusdem mensis, & anni.

In Officiis Sanctorum concessis Regularibus infra annum, puta Conceptionis B. V. M. Ordini S. Francisci, sicut etiam in Officiis Translationum, &c. Octava Benedictio erit: *Cujus festum colimus, &c.* S. R. C. 13. Februarii 1666.

Simile quid ab eadem S. R. C. fuit die 5. *Maii* 1736. *declaratum pro PP. Benedictinis; nimirum quod XI. Benedictio in Officio mensili S. Scholasticæ, item in Officio qualibet hebdomada de S. Benedicto, & in Officio de B. M. V. Conceptione in sabbatis non sit dicendum*: Cujus Commemorationem, &c. *sed semper dicatur*, Cujus festum colimus, &c.

Episcopus Ripanus S. R. C. exponit adservari in Parochiali Ecclesia Castri S. Benedicti corpus cujusdam S. Benedicti Martyris, & in ejus honorem ab immemorabili tempore celebratum fuisse sacrificium Missæ, & recitatum Officium de communi. Ast cum obstare videatur Decretum S. Congregationis editum die 11. Aug. 1691., qua-

quæris, an id in posterum permittere debeat: & eadem S. C. censuit, nihil esse innovandum, & ratione immemorabilis temporis permittendam esse continuationem recitationis officii, & celebrationis Missæ de communi unius Martyris. S. R. C.

Quamvis hujusce Decreti emanationis nec dies, nec annus adnotetur, de ejusdem tamen authentitia nec minima dubitatio valet exsurgere: siquidem a tunc Cardinali Lambertini de Canonizatione Sanctorum lib. 4. p. 2. cap. 17. num. 29. *nunc vero* PP. Benedicto XIV. *refertur editum, dum ipse Fidei Promotoris munere fungebatur. Quocirca una quoque innotescit tempus circumcirca, quo prædictum decretum. S. R. C. emanavit.*

Cum ex parte Parochorum, Rectorum, & Sacerdotum locorum, & Terrarum, nempe *di Canetto, Carzagetto, Fontanella, Castiglione, Medole, Solferino, Ostiano, Volfango*, diœcesis Brixiensis, quæ sitæ sunt extra limites Status Veneti S. R. C. humillime supplicatum fuerit, quatenus ipsis ad servandam uniformitatem in recitatione officiorum diœcesis Brixiensis benigne impertiri dignaretur, ut officia Sanctorum universo Dominio Serenissimæ Reipublicæ Venetiarum concessa, ac in posterum concedenda etiam in præfatis locis, & Terris recitari valeant; & sacra eadem Congregatio, audita prius relatione Eminentiss. Episcopi rescribendum censuit die 7. Decembris 1673. in Brixiensi. *Non indigere alia facultate.*

Adveniente notitia alicujus officii recitandi a S. R. C. recenter concessi, si talis notitia ita opportune perveniat, ut prædicti officii recitatio evenire possit tempore congruo, silicet vel die a S. C. pro tali recitatione præscripto, vel diebus post illum vacantibus, quibus juxta Rubricarum regulas hujusmodi officium recitari possit, recitetur quidem: si autem talis notitia non ita opportune pervenerit, ut prædictis diebus impleri potuerit officii recitatio, pro præsenti anno omittatur. S. R. C. 11. Julii 1739.

Ubi adest indultum recitandi qualibet feria V. per annum officium SS. Sacramenti, occurrente in eadem feria V. quocumque officio IX. lectionum etiam translato, omissa recitatione SS. Sacramenti, faciendum est officium ea die occurrens, etiam si esset de die infra octavam. S. R. C. 1. Octobris 1740.

In Officio SS. Sacramenti concesso ex Indulto Apostolico extra tempus Paschale non potest dici *Alleluja* in responsoriis Matutini, & Laudum, responsoriis brevibus Horarum, & versiculis ad Magnificat, ut recitatur in festo SS. Sacramenti. S. R. C. 10. Decemb. 1740.

Persolventes divinum officium extra Chorum non tenentur ad psalmos Graduales, nec Pœnitentiales, nec ad officium parvum B. M. V. nec Defunctorum, quæ quidem officia, & psalmi sunt onera tantummodo ex præcepto implenda in Choro S. R. C. 2. Septemb. 1741.

Vide Consecratio. Episcopus. Hymnus. Lectiones.

ctiones. Octava. Patronus. Sancti. Suffragia. Translatio.

OFFICIUM DEFUNCTORUM.

Matutinum Defunctorum pro generali eorum commemoratione non debet cantari pridie vesperi in festo omnium Sanctorum, sed recitandum est mane die 2. Novembris post Laudes diei. S. R. C. 23. Maii 1603. & primo Septemb. 1607. In Cathedralibus vero præsente Episcopo potest dici ante completorium diei omnium Sanctorum, ut S. R. C. 5 Julii 1698. *Hæc resolutio spectat, ad Cathedrales Ecclesias tantum, idcirco sequens Decretum non officit.*

Matutinum diei Commemorationis omnium Fedelium Defunctorum non potest recitari in Choro in die Festivitatis Omnium Sanctorum, sed servandæ sunt Rubricæ. S. R. C. 22. Januarii 1701.

Officium pro die tertio, septimo, vel trigesimo post obitum defuncti, si cadat in die Dominico, vel festivo, transfertur in diem sequentem cum eadem sollemnitate. S. R. C. 23. Maii 1603.

Commemoratio omnium fidelium defunctorum non est celebranda, nec facienda in die Dominico, sed transferri debet in feriam secundam sequentem. S. R. C. 24. Septembris 1605. & 1. Septembris 1607.

Officium defunctorum non potest dici in semiduplicibus, & Officiis novem lectionum, nisi

ſi ad effectum dumtaxat ſatisfaciendi menti Teſtatorum. S. R. C. 12. Julii 1628. & 12. Auguſti 1682.

In Commemoratione omnium Fidelium Defunctorum poteſt fieri Officium de feſto duplici minori, ſed Miſſæ ſunt celebrandæ de Requiem. S. R. C. 1686. & 27. Septembris 1696. & 19. Junii 1700., & 5. Maii 1736. *Adverte in duobus biſce poſtremo citatis Decretis quod exprimuntur etiam duplicia translata fieri poſſe*.

Quando ab aliqua Congregatione dicitur totum Officium Defunctorum non debet illud dici, ut ſecunda die Novembris, omittendo Pſalmos poſt veſperas, & laudes poſitos in Officio Defunctorum. S. R. C. 5. Julii 1698., & 23. Junii 1736., & 3. Auguſti 1737., & 8. Martii 1738.

Veſperæ Defunctorum pro prima die menſis dicuntur poſt veſperas etiam Dominicæ, vel feſti de præcepto, ſi accidat. S. R. C. 23. Maii 1603.

PATRONUS PROTECTOR.

USus ſemel introductus, & receptus, in Eccleſia Cathedrali celebrandi feſtum ſollemniter de aliquo Sancto tamquam de Patrono, continuandus eſt, licet non ſit de antiquis Patronis Eccleſiæ, vel in Breviario romano de eo non fiat officium. S. R. C. 15. Martii 1608.

Feſtum Patroni Principalis loci tenentur omnes cum officio de eodem etiam Regulares celebrare, ſed iſti ad octavam non tenentur. S.

R. C.

R. C. 27. Martii 1628. Et 23. Maii 1639. eadem S. R. C. decrevit ita: De Protectore principali Civitatis debet celebrari Officium cum octava per civitatem, & diœcesim. Die vero 26. Martii ejusdem anni declaraverat insuper, in occurrentia octavarum plurium Patronorum de principaliori dumtaxat fiere debere octavam; necnon declaravit festum Patroni Principalis civitatis a clero Sæculari civitatis celebrandum esse cum octava; a Regularibus vero sine octava; In diœcesi autem, ubi non adsit proprius loci Patronus, similiter cum octava, at ubi colitur festum peculiaris Patroni, nihil de Patrono civitatis; vel attenta consuetudine sub ritu duplici majori tantum, & sine octava, quod idem confirmavit 28. Septemb. 1658.

Cum S. Januarius fuerit declaratus Patronus principalis Regni Neapolitani: Hinc die festo dicti Sancti in eodem Regno fieri debet officium sub ritu duplici cum octava; sed de Sancto Januario tantum non vero de sociis ejusdem, quorum officium transfertur ad primam diem non impeditam. S. R. C. 12. Julii 1664.

Cum in pluribus Decretis dicatur, Regulares teneri ad recitationem officii Patroni Principalis loci; pro ly *loci*, intelligitur etiam Patronus provinciæ, vel regni; dummodo constet liquido de concessione Apostolica. S.R.C. 20. Martii 1683.

In Patronorum, sive Protectorum præcedentia servandus est ordo Hierarchiæ Ecclesiasticæ,

&

& inter ordinem hierarchicum attendenda eſt anterioritas in electione. S. R. C. 11. Martii 1690.

In Sanctorum Patronorum electione non fieri debent promiſſiones ſervandi eorum diem feſtum tanquam de præcepto. S. R. C. 15. Martii 1698. *Quæ rejicit hujuſmodi vota, ſeu promiſſiones, & concedit ſervare poſſe tantum ex devotione.*

Eadem S. R. C. die 14. Februarii 1705. declaravit pro Regularibus non intelligi debere Patronum Parochiæ, intra cujus limites degunt: dummodo illa Parochia non eſſet Eccleſia Matrix.

Feſtum Principalis Patroni alicujus diœceſeos a Regularibus eſt celebrandum ritu duplici primæ claſſis; & dedicatio Eccleſiæ Cathedralis ritu duplici ſecundæ claſſis ſine octavis: Extra civitatem degentes non tenentur ad dedicationis officium. S. R. C. 5. Maii 1736., & antea 16. Junii 1708.

De Patrono, ſeu Titulari Eccleſiæ debet fieri officium ſub ritu duplici primæ claſſis cum octava a Clero eidem adſcripto, etiam ſi Eccleſia non fuerit conſecrata, ſed tantum benedicta. S. R. C. 21. Junii 1710.

Super electione Sanctorum in Patronos Decretum a S. R. C. de ordine Urbani VIII. emanatum die 23. Martii 1630. ſervetur, & eſt ejuſmodi. S. R. C. adnuente SS. D. N. in electione Patronorum mandavit infraſcripta in poſterum ſervari debere, declarans, quod aliter facta electio nulla ſit ipſo Jure.

I. Quod

I. Quod eligi possint in Patronos ii solum, qui ab Ecclesia Universali titulo Sanctorum coluntur, non autem Beatificati dumtaxat.

II. Quod de Patrono civitatis electio fieri debeat per secreta suffragia a populo, mediante Concilio generali illius civitatis vel loci; non autem ob Officialibus solum, & quod accedere debeat consensus Episcopi, & Cleri illius loci. Idemque servari debeat in Patrono regni, qui pariter eligi debeat per secreta Suffragia a populo singularium civitatum provinciæ; & quod repræsentantibus regnum, civitatem, provinciam nulla competat facultas eligendi Patronos, nisi ad hoc habeant speciale mandatum, & ulterius interveniat consensus Episcopi, & Cleri dictarum civitatum.

III. Quod caussæ electionis novorum Patronorum debeant in S. Congregatione deduci, & ab ea examinari, ac demum caussa cognita ab eadem Congregatione adprobari, & confirmari. *Hoc Decretum emanavit die* 23. *Martii* 1630.

Absque Pontificio Indulto non licet adsumere in Titulum Ecclesiæ Beatum nondum Canonizatum: Titulus autem sic adsumtus debet supprimi, & alius pro eo de Sancto canonizato substitui. S. R. C. 23. Januarii 1740.

Vide Suffragia. Translatio.

PSALMI POENITENTIALES:

PSalmi Pœnitentiales, & Graduales dicuntur licite, ubi est consuetudo eos dicendi pridie

die vespere feriæ IV. & VI. post completorium. S.R.C. 2. Augusti 1603.

REGULARES.

Regulares Ordinis Minorum cum in orationibus S. Franciscum præfati Ordinis Fundatorem nominant, non debent adjungere *de Paula*. S.R.C. 23. Decemb. 1624. *sed melius* 1636. diei 2. Junii, *ubi etiam Sanctorum Cognomina tacenda decernitur quorumcumque Sanctorum*.

Regulares tenentur quidem celebrare festum de dedicatione Ecclesiæ Cathedralis, sed sub ritu duplici secundæ classis, & sine octava. S. R. C. 1. April. 1666. adprobante Alexandro VII. die 8. ejusdem mensis, & anni.

Ratione communicationis Privilegiorum non potest recitari peculiare officium concessum illi Ordini Regulari, de cujus privilegiis facta fuit communicatio. S.R.C. 15. Septembris 1668. & 30. Septembris 1679. & eodem anno die 16. Decembris.

Religiosi tenentur celebrare sub ritu duplici primæ classis cum octava festum tam dedicationis, quam de Titulari Ecclesiæ illius Conventus, in quo morantur. S.R.C. 13. Junii 1682. & eodem die, & anno decrevit quod in occursu officii Sancti proprii, & officii concessi aliquibus locis, seu provinciis, vel regnis ad libitum, debent recitare officium proprii Sancti.

Regulares non possunt uti Calendario diœcesano; tenentur tamen ad recitationem officii Pa-

troni

troni principalis loci, ac Titularis Ecclesiæ Cathedralis, sed non ad eorumdem octavas. S. R. C. 20. Martii 1683.

Regulares possunt, & debent recitare officia ad petitionem Regum, & Principum concessa aliquibus regnis, provinciis, & ditionibus recitanda a Clero Sæculari, & Regulari. S. R. C. 20. Martii 1683. & eodem die, & anno decrevit quod in occurrentia aliquorum officiorum, quæ recitari debent in aliquibus regnis cum officiis propriis Religionis, servanda est Rubrica de *Translatione Festorum* in dispari ritu, & dignitate, præferendo officium, quod cum majori sollemnitate, & populi concursu celebratur.

Eadem S. R. C. explicavit die 20. Martii 1683: illa verba *non tenentur recitare officium de octava* Patroni, vel Titularis principalis, & dedicationis Ecclesiæ Cathedralis, vel civitatis, &c. dicenda quod ly *non tenentur*, nedum excludit ad libitum, sed importet etiam non posse, nisi id specialiter ipsis Regularibus indultum fuerit a Sede Apostolica, vel mandatum a constitutione Religionis ab Apostolica Sede adprobatæ.

Regularium Superiores non veniunt sub nomine Ordinariorum, & consequenter non possunt adsignare aliquam ex Dominicis Novembris pro recitatione officii de Patrocinio B. M. V. quod multis in locis permittitur celebrandum in aliquo die Dominico præfati mensis a locorum Ordinariis eligendo. S. R. C. 22. Januarii

nuarii 1701. *Hoc officium pro Statu Ecclesiastico est adsignatum Dominicæ secundæ Novembris a Benedicto XIII.* in Decreto universali pro statu Ecclesiastico diei 23. Augusti 1725.

Regulares sola communicatione Privilegiorum non possunt in Litaniis, & *Confiteor* addere nomen Sancti Fundatoris absque speciali privilegio; hoc ipsum de officiis, & Missis aliis Religionibus concessis. S. R. C. 20. Martii 1706.

Quando occurrit festum aliquod in diœcesi, quod sit de præcepto quoad forum, Regulares de eo debent officium facere, nisi apud ipsos occurrat eadem die aliud festum, quod sit ejusdem classis, ritus, & majoris dignitatis. S. R. C. 5. Maii 1736.

Regulares, quamvis ex consuetudine utantur Calendario Diœcesano, non ideo tenentur ad recitationem officii de octava Patroni loci, vel Titularis principalis. S. R. C. 16. Septembris 1741.

Vide Consecratio. Moniales. Officium. Patronus.

RELIQUIAE.

INsignes Reliquiæ, quarum ratione recitari potest officium sub ritu duplici minori, sunt caput, brachium, crus, aut illa pars corporis, in qua passus est Martyr, modo sit integra, & non parva, & legitime ab Ordinariis adprobata. S. R. C. 8. Aprilis 1628.

Vide Officium.

SAN-

SANCTI.

DE Sanctis Episcopis locorum, Martyribus, Civibus, & aliis festis, de quibus in Calendario romano, seu Rubricis breviarii nihil habetur, uti etiam de Beatis nondum canonizatis, nihil propria auctoritate statuatur, sed omnino consulatur. S. R. C. 8. Aprilis 1628.

Consuetudo triginta annorum non habet vim ad hoc, ut continuari possit recitatio officii de aliquo Sancto in Ecclesia, in qua adservatur ejus corpus, nisi doceatur an sit descriptus in Martyrologio, & de ejus identitate constet. S. R. C. 5. Julii 1698.

Sanctorum Officia concessa aliquibus regnis, provinciis, &c. cum formula *recitari possint*, *&* *valeant* non intelliguntur ad libitum; ideoque si non possint recitari in diebus adsignatis, recitentur alia die non impedita, ut in superioribus Decretis. S.R.C. 16. Sept. 1730. *Notanda tamen sunt, quæ dicta sunt in præcedentibus Decretis sub verbo* Officium.

SEDES.

PRima Sedes in Choro conceditur Hebdomadario parato tantum. S. R. C. 22. Augusti 1626.

SUFFRAGIA.

DUm dicenda sunt Suffragia Sanctorum in locis gaudentibus duobus, vel pluribus Pa-

tronis Principalibus, facienda eſt commemoratio tantum de Patrono Principaliori. S. R. C. 20. Novemb. 1683.

In Eccleſiis titularibus B. M. V. inter Sanctorum Suffragia facienda eſt commemoratio de B. M. V. non obſtante quod in Choro recitetur ejuſdem officium parvum. S.R.C. 17. Junii 1684. & 14. Auguſti 1691. *Quod etiam decretum fuerat* 10. Januarii 1604. & 13. Junii 1682., *nec non* 10. Junii 1690. & 23. Aprilis 1695. *Quo ultimo Decreto adſignatur etiam antiphona dicenda, nempe* Sancta Maria ſuccurre miſeris &c., *non obſtante quocunque Titulo, per quod Eccleſia ſit dicata B. M V.*

Si contingat fieri Officium de feſto ſemiduplici in vigilia omnium Sanctorum, non obſtante commemoratione vigiliæ, debent in laudibus fieri Suffragia ſolita; in Miſſa tamen debet dici oratio *A cunctis &c.* S. R. C. 21. Junii 1710.

SYMBOLUM.

SYmbolum S. Athanaſii, quod dicitur ad Primam, laudabilius in Choro recitatur ſtando. S. R. C. 23. Decemb. 1624.

Diebus infra octavam SS. Trinitatis, ubi eſt Titulus Eccleſiæ, & in feſtis infra dictam octavam occurrentibus, non debet ad Primam dici Symbolum S. Athanaſii. S. R. C. 8. Junii 1709. & 5. Maii 1736. *In hoc tamen ultimo Decreto ſtatuit eadem* S. R. C. non ſolum dici debere dictum Symbolum in die ſollemni feſto, ſed etiam in octava die ejuſdem ſollemnitatis.

TRANS-

TRANSLATIO.

NUlla disparitas adest inter Translationem festorum Apostolorum, & illam Evangelistarum, sed occasione dictæ translationis faciendum est officium, quod prius in Calendario proponitur. S. R. C. 18. Septembris 1666. *Quo circa eadem* S. R. C. die 17. Julii 1706. *decrevit ut sequitur:* Si festum S. Marci Evangelistæ occurret in feria secunda post Dominicam Resurrectionis; & similiter festum SS. Apostolorum Philippi, & Jacobi in Dominica in Albis, ac propterea juxta Rubricas utrumque sit transferendum, prius transferri, & reponi debet festum S. Marci.

S. R. C. die 18. Julii 1671. decreverat festa ad libitum impedita per occurrentiam alterius posse transferri. At die 20. Decemb. 1673. non obstante prædicto Decreto, censuit in futurum officia Sanctorum ad libitum non esse transferenda, quando dies earum festivitatum sunt impediti Dominico, aut alio die festorum Mobilium. Postea proposito eidem S. R. C. quæsito, quæ regula servanda sit, quando occurrunt eodem die cum officiis Sanctorum Calendarii proprii, vel translatis, vel demum semel per hebdomadam, vel per mensem recitari concessis? Eadem S. Congregatio respondit, prædicta officia Sanctorum ad libitum, etiam duplicia occurrentia in diebus Dominicis, Octavis, & Natalitiis Sanctorum alicujus Religionis,

vel Diœcesis ex vi Calendarii proprii a Sede Apostolica adprobati, quamvis sub ritu semiduplici celebrandis, non esse transferenda, sed omitti debere: si autem occurrant eodem die, in quo alias aliquod festum translatum poni deberet, tunc liberum fore declaravit eadem officia ad libitum recitare, & officium translatum ulterius ad aliam diem non impeditam transferre; prout etiam omisso officio, quod per hebdomadam, vel per mensem ex Apostolico Indulto recitari concessum est, officium ad libitum eo die occurrens recitari posse decrevit; & ita ab omnibus, qui ad horas Canonicas tenentur servari mandavit eadem S. R. C. 24. Januarii 1682. Quod si tale officium ad libitum, quod ob occurrentiam alterius non potest recitari, habuerit antea ritum simplicis de præcepto, fiat sub tali ritu simplici eadem die in quo datur occurrentia alterius, de quo fit officium. S. R. C. 13. Junii 1682.

Festum duplex occurrens ante octavam non privilegiatam, si est transferendum, transferri debet in diem infra octavam. S. R. C. 30. Septembris 1679.

Festum semiduplex incidens in festo duplici infra octavam non privilegiatam transferendum est in diem immediate sequentem festo novem lectionum non impeditam, ut fit de semiduplici occurrente in Dominica infra octavam non privilegiatam. S. R. C. 30. Septemb. 1679. quo die, & anno eadem S. R. C. pariter decrevit de

festo

festo translato faciendum esse officium die immediate sequenti, etiam si adsit aliud ejusdem dignitatis festum prius translatum; & licet his Decretis videatur derogari per Decretum 22. Decembris 1696. tamen sunt in suo robore ob alia Decreta posteriora: præcipue 16. Septemb. 1702. & 19. Julii 1700. & 23. Junii 1736. & 16. Februarii 1737.

Translato Festo, in cujus die conceditur Indulgentia, non transfertur etiam Indulgentia. S. R. C. 30. Septemb. 1679.

Hoc Decretum postea confirmatum fuit die 10. *Junii* 1690. *Quod quidem Decretum certum est, quando transfertur Festum quoad Officium tantum; nam si transferatur quoad Officium, & quoad Feriationem, seu quoad forum, sicut transfertur Festum Adnunciationis eo anno, quo tale Festum occurrit in Feria VI. Parasceves, vel Sabbato Sancto, non desunt qui censent transferri etiam Indulgentiam, allegando Decretum S. C. Indulgentiarum sub die* 2. *Julii* 1674. *in quo declaratur, quod si transfertur Festum quoad Feriationem, & Officium, transfertur etiam Indulgentia; si vero quoad Officium tantum, non transfertur Indulgentia.*

Occurrentibus eodem die tribus officiis ejusdem ritus quorum unum est de Ordine, aliud de Calendario Ecclesiæ Universalis, & aliud de aliquo Sancto, cujus habetur reliquia insignis in propria Ecclesia, faciendum est Officium de digniori, seu sollemniori; quæ vero sunt minoris dignitatis, seu sollemnitatis transferenda

ſunt. S. R. C. 7. Decembris 1680.

Occurrentibus eadem die duobus feſtis duplicibus infra octavam SS. Corporis Chriſti non eſt de tranſlato agendum die immediate ſequenti non impedita, ſed poſt prædictam octavam. S. R. C. 7. Decemb. 1680.

Infra octavam Corporis Chriſti poteſt recitari officium de duplici primæ, & ſecundæ claſſis etiam tranſlato, non autem in die octava, in qua nec etiam poteſt recitari de duplici ſecundæ claſſis occurrente. S. R. C. 30. Maii 1699.

Officium particulare alicujus diœceſis, vel Religionis, quod occurrit die 25. Februarii eſt transferendum in anno biſſextili ad primam diem non impeditam officio novem lectionum (niſi eſſet feſtum Tituli, ſeu Patroni Eccleſiæ) ut fiat officium Sancti Matthiæ Apoſtoli. S. R. C. 7. Decemb. 1680.

Si eadem die occurrant duo officia, quorum unum ſit particulare Ordinis, alterum vero ſit deſcriptum in Calendario Eccleſiæ Univerſalis, & utrumque ſine ſollemnitate cum eodem ritu, transferendum eſt officium de Calendario Eccleſiæ Univerſalis, & recitandum officium Sancti proprii, dummodo ſit antiquior ex conceſſione S. R. C. 2. Martii 1681. *Huic Decreto videtur contrarium emanatum* 15. Martii 1698. *Quod decernit in occurſu duorum officiorum æqualis ritus, quorum unum particularis loci ſit vel diœceſis, &c. alterum univerſale, transferendum particulare; & in occurſu duorum, &c. inæqualis ritus, tranſ-*

transferendum illud minoris ritus, sit qualecumque. Sed eadem S. R. C. 23. Junii 1737. *decrevit, ut sequitur, nempe* In occurrentia festorum eiusdem ritus, & alias quomodocumque parium, primum locum habebit Officium Ecclesiæ particularis, secundum Ordinis, seu Religionis, tertium diœcesis, quartum nationis, quintum Ecclesiæ Universalis. *Per quod ultimum videtur adhærendum Decreto* 2. Martii 1681.

In repositione duorum, vel plurium festorum eumdem ritum habentium, & diversa die occurrentium, attendatur prioritas translationis, nisi attendenda sit major dignitas, quæ attendi debet in illis tantum festis, quæ exprimuntur in Rubricis generalibus de Translatione festorum num. 7. & de Concurrentia officiorum sub num. 2. ab illis verbis *Inter festa æqualis ritus*. Ita S. R. C. 13. Junii 1681.

Quando contingit transferri festum alicujus Sancti Confessoris a die sui obitus in diem proxime sequentem, si fiat a Capitulo de ipso, tunc in primis vesperis ejus, dicitur in hymno, *Meruit beatas scandere sedes*, & in reliquo officio sequentis diei debet continuari idem versus. S. R. C. 13. Januarii 1682.

Sub die 24. Januarii 1682. emanavit Decretum, in quo habetur, ut officia Sanctorum ad libitum etiam sub ritu duplici in diebus Dominicis, & octavis occurrentia non possint transferri, sed omitti debeant. Circa hoc Decretum ortum est dubium, an illa verba *in octavis* in-

telligi debeant de die proprio octavæ, vel de tota octava, & an de qualibet octava, vel solum de octavis privilegiatis? S. R. C. respondit verba illa intelligenda esse de tota octava, & de quacumque octava, 28. Novembris 1682. *Quod idem confirmatum fuit* die 30. Maii 1699. *& antea* die 2. Decembris 1684. & 11. Augusti 1691. *in quo exprimuntur etiam octavæ particulares, & propriæ Religionis*.

Quando transfertur officium Patriarchæ S. Joseph, & Adnunciationis B. M.V. ambo secundæ classis, quocumque in contrarium non obstante, prius debet reponi, & recitari officium de Adnunciatione, & postea de S. Josepho. S. R.C. 28. Novembris 1682. *Quod postea confirmatum fuit* die 30. Junii 1689. & 14. Junii 1692. *Quod Privilegium non est extendendum ad alia officia*.

In occursu non licet transferre officium proprium Ordinis, vel diœcesis caussa faciendi aliud ad libitum. S. R. C. 2. Decembris 1684.

Si festum Exsaltationis S. Crucis occurrat in Dominica infra Octavam Nativitatis B. M. V. in qua celebrandum est festum SS. Nominis Mariæ, tunc Officium SS. Nominis transferendum est ad primam diem non impeditam festo novem lectionum. S. R. C. 20. Julii 1686.

In occursu diei octavæ Sancti proprii cum festo Præsentationis B. M. V. transferendum est festum Præsentationis. S. R. C. 10. Januarii 1693.

Ad

Ad quæsitum quid agendum: Si una Dominica post Epiphaniam superest, quæ reponi non possit post Pentecosten? S. R. C. die 10. Januarii 1693. remisit ad Rubricam Breviarii romani de Dominicis sex, & ad aliam Rubricam propriam positam ante Dominicam primam post octavam Epiphaniæ.

Jejunium, sive vigilia S. Mathiæ occurrens in feria tertia post Dominicam Quinquagesimæ non est transferendum nec anticipandum. S. R. C. 23. Januarii 1694.

Decretum emanatum pro translatione Officii de septem Doloribus B. M. V. in occursu &c. die 19. *Junii* 1700. *modo non habet ullam vim, quia alia posteriora Decreta emanarunt aliter disponentia.*

De festo transferendo, quod potest in sequentem diem immediate transferri, non recitandum est Officium hujusmodi ante alia æqualis ritus prius translata, sed recitandum est prius Officium de primo translato, nisi sint semiduplicia occurrentia in Dominicis infra octavas, pro quibus servetur Rubrica generalis Breviarii tit. 10. n. 5. de Translat. S. R. C. 22. Decembriis 1696.

Festum duplex ante octavam non privilegiatam, vel infra eam occurrens alio majori festo duplici impeditum, est transferendum ad diem infra octavam proxime festo duplici, vel semiduplici non impeditam. S. R. C. 22. Septembris 1703.

Quando debet transferri Officium Adnunciationis B. M. V. & in illa die, ad quam transferri

ri debet, occurrat festum ad libitum, si transfertur solum officium, & non sollemnitas, potest fieri de Sancto ad libitum occurrente. S. R. C. 14. Februarii 1705.

Si festum S. Marci Evangelistæ occurrat in feria secunda post Dominicam Resurrectionis, & similiter festum SS. Apostolorum Philippi, & Jacobi in Dominica in Albis, ac propterea juxta Rubricas utrumque sit transferendum, prius transferri, & reponi debet officium S. Marci Evangelistæ. S. R. C. 17. Julii 1706.

Ad quæsitum quid agendum in illis Ecclesiis, ubi festum S. Bartholomæi celebratur die 25. Augusti cum octava, & dies 26. in qua recitari deberet Officium S. Ludovici, esset Dominica; transferendum ne Officium S. Ludovici in feriam secundam, vel post octavam? S. R. C. 23. Martii 1709. *respondit*, servandam Rubricam X. n. 5. de Translatione festorum.

Cum nonnulla Officia propter perpetuam occurrentiam Officii majoris ritus, perpetuam habeant translationem; & juxta Rubricas de translatione festorum n. 6. transferenda sint in primam diem non impeditam; S. R. C. *declaravit:* Officia prædicta reponi debere in die immediate sequenti post diem festum majoris ritus: die 20. Novembris 1717. etiam in occursu Dominicæ, si illa sint duplicia.

In concursu festi SS. Nominis Mariæ infra octavam Nativitatis, quod festum celebratur die Dominico infra dictam octavam, cum die octa-

octava alicujus Sancti; transferatur officium SS. Nominis Mariæ, & fiat de die octava illius Sancti occurrentis. S. R. C. 22. Januarii 1707.

S. R. C. 22. Novembris 1698. decrevit quod, quando S. Sebastianus Martyr est Patronus minus principalis, non separetur a S. Fabiano Papa, sed una simul celebretur de utrisque. Eadem vero Sacra Congregatio Rituum die 12. Februarii 1633. decrevit quod in Ecclesia SS. Nazarii, & Celsi transferatur festum SS. Victoris, & Innocentii in primam diem non impeditam post festum SS. Nazarii, &c. sub ritu semiduplici, sed cum Evangelio, & oratione eorumdem, in qua omittuntur Socii. *Videntur hæc duo Decreta contraria, sed revera non sunt; quia in primo agitur de Patrono minus principali, in secundo vero de Patrono Principali.*

Si die 21 Januarii occurrat aliquod festum particulare, per quod transferendum sit festum S. Agnetis, quod occurrit eadem die, adsignanda est S. Agneti alia dies, quæ tamen non sit 28. Januarii; quia hac die occurrere potest festum SS. Nominis Jesu, quod celebrari debet Dominica secunda post Epiphaniam, & non convenit quod festum SS. Nominis Jesu (in casu, quo dies supradicta 28. Januarii adsignata sit S. Agneti) transferri debeat post Dominicam Septuagesimæ; Quod si S. Agneti adsignetur dies quæ sit posterior festo Sanctæ Agnetis secundo, non interest; sed fiat officium S. Agnetis secundo ea die, qua occurrit, & die adsignata de ejus-

ejusdem primo festo fiat. S. R. C. 5. Maii 1736. *In hoc eodem Decreto adferuntur alii casus particulares, in quibus idem fieri debet.*

Festum Lanceæ, quod in Germania ex Indulto fit feria sexta post Dominicam in Albis, si dicta feria sexta sit impedita ob occurrentiam alicujus festi novem Lectionum, transferri debet ad aliam feriam sextam intra tamen tempus Paschale. S. R. C. 5. Maii 1736.

Quando occurrit festum aliquod in diœcesi, quod sit de præcepto quoad forum, Regulares de eo debent officium recitare, nisi apud ipsos occurrat eadem die aliud festum, quod sit ejusdem classis, ritus, & majoris Dignitatis. S. R. C. 5. Maii 1736.

Non possunt transferri officia illa adfixa certis diebus, quæ sunt concessa pro locis, & Ecclesiis particularibus ad eorum instantiam; at quando sunt præcepta, vel sub præcepto, possunt transferri. S. R. C. 5. Maii 1736.

Festum Inventionis S. Crucis cadens in Dominicam, in qua celebratur festum dedicationis Ecclesiæ, non potest transferri in diem immediate sequentem, si hæc sit impedita festo duplici, vel semiduplici; sed debet reponi prima die non impedita. S. R. C. 23. Junii 1736.

Si festum S. Joannis Baptistæ, sive aliud ex sollemnioribus venerit in die Corporis Christi, officium S. Joannis Baptistæ singulari privilegio transfertur in sequentem diem a quocumque officio duodecim Lectionum (*nempe juxta Ritum Mo-*

Monasticum, *& juxta Ritum Romanum novem Lectionum*) impeditam cum commemoratione octavæ, sed in secundis vesperis Corporis Christi fit commemoratio tantum Sancti Joannis Baptistæ: Cætera vero festa sollemniora occurrentia in dicta die Corporis Christi tranferantur infra octavam in primam diem non impeditam. S. R. C. 23. Junii 1736.

Quando ob festum SS. Nominis Jesu contingat transferri aliud officium duplex secundæ classis inferioris dignitatis, de eo debet fieri prima die non impedita. S. R. C. 23. Junii 1736.

Ad quæsitum quid agendum in occurrentia festi duplicis secundæ classis habentis octavam, & translati ob occurrentiam Dominicæ Septuagesimæ, & aliorum festorum infra dictam hebdomadam ad Sabbatum ante Sexagesimam: quæ erunt vesperæ in dicto Sabbato? S. R. C. die 15. Septembris 1736. *respondit*; Vesperæ debent esse de festo ut in secundis vesperis, cum commemoratione Dominicæ in Sexagesima, & in die octava, si habet tale festum orationem propriam, hæc dici debet.

Habentes privilegium recitandi officium SS. Sacramenti feria V. singularum hebdomadarum, & Sabbato officium B. M. V. sub ritu semiduplici, exceptis solitis temporibus; & in prædictis duobus diebus, vel in uno eorum reponendum esset officium translatum, possunt ulterius transferre translatum, & in dictis diebus recitare officium juxta privilegium. S. R. C. 22. Novembris 1664.

Fe-

Festum Purificationis B. M. V. quando occurrit in Dominicis privilegiatis, nisi sit titulus Ecclesiæ, quoad officium, & Missam in sequentem diem transferendam esse declaravit S. R. C. die 9. Augusti 1681. *in Bergom.*

Dies tertia Februarii non potest adsignari alicui Sancto duplici, vel semiduplici semper translato, pro ejus certa, & perpetua sede. S. R. C. 9. Aug. 1681. *in Bergom.*

Officium Translationis S. Januari, quod in Regno Neapolitano ex Indulto S. R. C. celebratur Dominica I. Maii sub ritu duplici majori, occurrens cum festo altioris ritus, vel majoris dignitatis, transferendum est ab ipsa Dominica in primam diem non impeditam, quoad octavam vero servetur Rubrica X. Breviarii de Translat. n. I. ab illis verbis: *Quod si festum*. S. R. C. 11. Julii 1739.

Officia Sanctorum a S. R. C. concessa, & acceptata alia Urbis, & Orbis, alia aliquibus Regnis, Ditionibus Statibusque peculiaribus recitanda tum a Sæcularibus, tum a Regularibus, qui ad horas canonicas tenentur, quæ concessiones exprimuntur his verbis: *Recitari posse, fieri posse*; si occurrant diebus impeditis, non reputari debere tamquam mera officia ad libitum, sed de præcepto; adeoque omnino transferenda esse declaravit S. R. C. die 6. Septemb. 1729. in una Ordinis Min. Observ. Refor.

Si Dominica Novembris ab Ordinario loci adsignata pro recitatione officii de Patrocinio B. M. V.

M. V. occurrat festum altioris ritus; transferatur officium Patrocinii juxta Rubricas in primam diem non impeditam S. R. C. 1. Octobris 1740.

Adsignatio alterius diei officio in perpetuum impedito fieri potest inconsulta Sacra Rituum Congregatione. 22. April. 1741.

Officia translata, quæ tamen sint ejusdem ritus, & dignitatis, reponuntur juxta ordinem translationis, ut scilicet prius celebretur officium ab ante translatum, deinde fiat de alio secundo translato, & sic successive. Ab hac tamen regula excipitur semiduplex occurrens in festo habente octavam, vel in Dominica infra octavam, vel in festo duplici infra octavam; quod semiduplex in præfatis tribus casibus transfertur in diem immediate sequentem (in qua alias agendum esset officium de die infra octavam), protrahendo ad aliam diem non impeditam aliud quodcumque duplex etiam 1. classis, prius translatum. S. R. C. 2. Septemb. 1741.

Festa duplicia, quæ coluntur a Populo de præcepto, retinent eumdem ritum, quem alias haberent seclusa qualitate præcepti, nec sunt idcirco duplicia majora; unde qualitas festivitatis non est ratio, quod vesperæ dicantur integræ de tali festo, nisi hoc festum fruatur simul qualitate vel majoris dignitatis, vel altioris ritus. S. R. C. 2. Septemb. 1741.

Decreta, quæ statuunt non esse transferendos ad annum sequentem Sanctos illos, qui in fine

fine anni superſunt, intelligenda ſunt non ſolum de ſemiduplicibus, ſed etiam de duplicibus; & locum habent ſive ab accidentali, ſive a perpetuo occurrente impedimento eorum celebratio fuerit impedita. S. R. C. 16. Septemb. 1741.

Vide Feſtum.

VESPERAE.

IN primis Veſperis communibus diei octavæ, & Dominicæ privilegiatæ, Veſperæ debent recitari cum pſalmis Sabbati, & a capitulo fiat de Dominica privilegiata cum commemoratione diei octavæ. S. R. C. 9. Novembris 1622. *Hoc Decretum non repertum eſt in Regeſtis, ſed reperitur in Octavario Romano tit. XL. de Concurrentia officii num.* 4.

Secundæ Veſperæ diei octavæ non privilegiatæ concurrentes cum primis Veſperis feſti duplicis, debent dimidiari, & fieri a capitulo de feſto ſequenti. S. R. C. 12. Julii 1664. *Sed hoc non valet pro diebus octavis feſtorum B. M. V. pro quibus allatum jam eſt Decretum ſub verbo* Octava; *idem de Veſperis SS. Angelorum, & Apoſtolorum, ac de Veſperis diei octavæ B. M. V. ut Decrevit S. R. C.* 14. *Decembris* 1709. *in quo Decreto habetur*. Quod in concurſu officii SS. Martyrum, & Confeſſorum; Confeſſorum, & Virginum non attendi debet major dignitas Martyrum reſpectu Confeſſorum, & horum reſpectu Virginum.

In-

Inſtante Fratre Bartholomæo de Camerino Ordinis Cappucinorum pro declaratione, an in verſiculo conſueto de Beata Virgine, *Benedicta tu in mulieribus* cum Reſponſorio, *& benedictus fructus ventris tui*, liceat addere *Jeſus?* S. R. C. non licere quidquam addere cenſuit die 20. Junii 1654. *ut refert Card. Lambertinius nunc Summus Pontifex Benedictus XIV. de Canonizatione lib.* 4. *part.* 4. *cap.* 19. *n.* 4.

In Veſperis, & Laudibus ferialibus non ſunt canendæ feriales præces alta voce, & per depreſſionem vocis in fine uniuſcujuſque verſiculi a *Fa* ad *Re*, ſed utendum tono, ac voce uniformi per ſimplicem *Fa*, non obſtante contraria conſuetudine. S. R. C. 9. Maii 1739.

Vide Antiphona. Concurrentia. Feſtum. Hebdomadarius. Hymnus. Octava. Officium Defunctorum. Translatio.

VICARIUS.

Officium in Choro, dato ſigno, inchoandum eſt, non exſpectato Vicario Generali. S. R. C. 25. Februarii 1606.

VIGILIA.

Occurrente Vigilia Nativitatis S. Joannis Baptiſtæ in die feſto SS. Corporis Chriſti, anticipatur jejunium Vigiliæ prædictæ in die 22. Junii ad formam Conſtitutionis Urbani

VIII. emanatæ 12. Octobris 1638. & nihil fit in officio, & Missa de eadem Vigilia. S. R. C. 18. Septemb. 1706. adprobante Clemente XI. 2. Octobris ejusdem anni. *Vide hoc citatum Decretum in prima Parte verbo Vigilia.*

Vide Officium. Suffragia. Translatio.

EX

EX P. CAJETANO MARIA MERATI
T. 1. part. 2. tit. 14.

Cum recentissime edita fuerit jussu Clementis XI. San. mem. de anno 1705. die 20. Januarii, quædam Instructio, quæ reperitur etiam in suo Bullario, & quæ sub aliis Pontificibus successoribus Innocentio, & Benedicto XIII. necnon Clemente XII. nunc feliciter Regnante reimpressa, & ab omnibus Ecclesiis in Urbe, ad praxim deducta fuit; hinc ut omnes aliæ Ecclesiæ etiam extra Urbem perfecte instruantur de Ritibus, & Cæremoniis, quæ in prædicta expositione servari debent; congruum, & valde utile arbitramur subnectere copiam exactam talis Instructionis, impressam typis Rev. Cameræ Apostolicæ 1730.

ISTRUZIONE, ED ORDINI

Da osservarsi nell' Orazione delle Quarant' ore coll' Esposizione del SS. Sagramento per li bisogni di Santa Chiesa, secondo la pia mente de' Sommi Pontefici confermata, e pubblicata di nuovo per ordine di N. S. Papa Clemente XII.

Prospero del Titolo di S. Silvestro in Capite della S. R. C. Cardinale Marefoschi, della Santità di Nostro Signore Vicario Generale, &c.

Essendo state fatte fin dal tempo dell' introduzione dell' Esposizione del SS. Sagramento per l' Orazione continua di Quarant' ore diverse provisioni spettanti al decoro di detta

ſagra funzione, acciò le medeſime venghino eſattamente oſſervate, e ſi rimova qualche abuſo introdotto in alcune Chieſe; d' ordine eſpreſſo della Santità di Noſtro Signore, datoci coll' oracolo della ſua viva voce, ordiniamo, e comandiamo che in tutte le Chieſe di queſt' alma Città, tanto Patriarcali, quanto Collegiate, e Parrocchiali, ed in ogni altra Chieſa sì de' Secolari, come de' Regolari, in qual ſi voglia modo privilegiata, e degna di ſpecial menzione, in cui ſi farà la ſuddetta Orazione di Quarant' ore, ſi oſſervi inviolabilmente quanto ſi preſcrive nella preſente noviſſima Iſtruzione, ſotto le pene infraſcritte.

I. Si metterà ſopra la porta della Chieſa, dove ſarà l' Eſpoſizione, un ſegno del SS. Sagramento ornato di feſtoni, come pure a capo della ſtrada vicina, perchè ſia noto a chi paſſa eſſervi l' Eſpoſizione del SS. Sagramento.

II. Il SS. Sagramento doverà eſporſi nell'Altare maggiore (eccettuatene le Baſiliche Patriarchali, nelle quali ſi ſuol' eſporre ſopra altro Altare) e ſi coprirà l' immagine, o ſtatua, che vi ſia; come anche le pareti della tribuna, e le vicine all'Altare, ſe non vi ſono ornamenti fiſſi, ſi copriranno con drappi, avvertendoſi che gli apparati non contenghino iſtorie, nè coſe profane.

Sopra l' Altare non vi ſi ponghino Reliquie de' Santi, o ſtatue de' medeſimi (non eſcludendoſi però quelle degli Angeli, che facciano figura di candelieri) e molto meno vi ſi ponghino

no figure dell' Anime del Purgatorio di qualſiſia materia: il che ſi proibiſce anche in tutte l' Eſpoſizioni particolari, ed in quelle che talvolta ſi fanno per ſuffragio di quell' Anime.

III. Sopra detto Altare in ſito eminente vi ſia un Tabernacolo, o Trono con baldacchino proporzionato di color bianco; e ſopra la baſe di eſſo vi ſia un Corporale per collocarvi l' Oſtenſorio, o Cuſtodia, il di cui giro ſarà attorniato di raggi, e non vi ſarà davanti alcun ornamento che impediſca la viſta del Santiſſimo.

IV. Ardino ſopra l'Altare almeno venti lumi continuamente, cioè ſei candele d' una libbra, tre per parte dalli lati della Croce, ed otto candele nella parte ſuperiore con altre quattro dalli lati dell'Oſtenſorio; nella di cui parte oppoſta non vi ſi ponga onninamente lume alcuno; e vi ſiano finalmente due torcieri con le fiaccole almeno di tre libbre l'una. L' iſteſſo numero de' lumi vi ſia anche di notte dopo ſerrata la Chieſa, tra quali ve ne ſiano almeno dieci di cera; e per la Chieſa nella ſera ſi mettano lumi ſufficienti per evitare la confuſione, quali ſtiano acceſi finchè ſi chiudino le porte di eſſa. Potranno anche di giorno oſcuſarſi le fineſtre vicino all' Altare dell' Eſpoſizione, ad effetto di raccogliere la mente de' Fedeli all'Orazione.

V. Niun Secolare, benchè veſtito con ſacco, di qualſivoglia Compagnia ardiſca di andare intorno all' Altare per aggiuſtare lumi, o far al-

 tro,

tro che occorra; ma dovrà essere un Sacerdote, o almeno un Chierico con cotta: con la quale sopra il proprio abito dovranno comparirvi anche li Regolari di qualsivoglia Religione; avvertendosi di più, che ogni persona di qualsivoglia condizione, ed ordine, per decreto della Sagra Congregazione de' Riti, *Urbis* 19. *Augusti* 1651. avanti il SS. Sagramento esposto accostandosi, o partendosi da esso, deve fare riverenza con ambe le ginocchia piegate. In ordine poi alla persona del Sacerdote, quale celebra la Messa privata, s'insinua esservi Decreto della medesima S. C. *Urbis* 7. *Septembris* 1638, che mentre passa avanti l'Altare, in cui sta esposto il SS. Sagramento, dopo fatta l'adorazione con le ginocchia piegate, scoperto il capo, alzandosi lo ricopra.

VI. Si tenga durante l'Esposizione alla parte della Chiesa per la parte di dentro, o di fuori, come tornerà più comodo, un tappeto che faccia forma di bussola, con spazio adequato alli lati per comodità del popolo, e sia talmente posto, che non possa mai dalla strada vedersi il SS. Sagramento.

VII. Stiano di continuo uno, o due Sacerdoti, o almeno in altro Ordine Sagro costituiti, se si potrà vestiti di cotta (benchè siano Regolari) genuflessi avanti d'un banco ricoperto con tappeto, o panno rosso, o d'altro colore, e qualità decente, vicino all'infimo grado dell'Altare, e mai sopra genuflessori, orando tanto di

gior-

giorno, quanto di notte a vicenda. Dove sarà qualche Confraternita, vi assistino due Confratelli almeno, avanti un banco coperto di panno verde, o d'altro colore decente, parimente a vicenda, ma fuori del Presbiterio, e distanti dagli Ecclesiastici suddetti; ed oreranno con tutta divozione per edificazione degli astanti, e con voce sommessa per non causare distrazione agli altri.

VIII. Nella Sagrestia vi sia l'orologio almeno a polvere, per sapere il tempo della vicenda; di cui se ne darà il segno ad ogni ora con la campana maggiore tanto di giorno come di notte.

IX. La sera avanti il giorno dell'Esposizione dopo il segno dell'Ave Maria si suonino le campane solennemente per avviso del Popolo, come anche la mattina nel far del giorno, e dopo tutti gli altri segni dell'Ave Maria durante l'Esposizione, come parimente le solite tre volte avanti le Messe sollenni.

X. Nell'Altare dove sta esposto il SS. Sagramento non si celebri altra Messa, che la solenne per l'Esposizione, e Reposizione; ne' quali due giorni, oltre la Conventuale (nelle Chiese ov'è obbligazione di cantarla) si celebrerà dopo Nona la Messa del SS. Sagramento Votiva *pro re gravi*; eccettuate però tutte quelle Domeniche, che sono di 1, o 2 Classe, e tutti li giorni, ne' quali per ragione del Calendario tanto universale, quanto particolare di quella Chiesa, in cui si fa l'Esposizione, si fa Officio parimen-

te di 1, o 2 Classe, come anche eccettuata la Feria 4 delle Ceneri, e le Ferie 2, 3, e 4 della Settimana Santa, tutti li giorni dell'Ottave di Pasqua, e di Pentecoste, le Vigilie del Santo Natale, e della Pentecoste, e l'Ottava dell' Epifania, nelle quali Domeniche, ed altri giorni, e Ferie eccettuate, si canterà la Messa Conventuale con l'Orazione aggiunta del Sagramento *Sub unica conclusione*: e tutto ciò si osserverà inviolabilmente in tutte le Chiese tanto de' Secolari, quanto de' Regolari.

Nel giorno medio, oltre la Messa Conventuale, si dovrà cantare dopo Nona la Messa Votiva *pro Pace*, o altra che verrà comandata da Nostro Signore, secondo che starà espresso nella lista delle Quarant'ore, con la medesima eccezione delli giorni suddetti, e con la medesima regola circa l'Orazione.

Nelle Chiese non Collegiate, e dove non è obbligazione di cantarsi la Messa Conventuale, dovrà in detto giorno medio cantarsi solamente la Votiva suddetta, con l'eccezione e regola prescritta di sopra nella Messa del Sagramento; questa però dovrà cantarsi ad un altro Altare che non sia quello dell' Esposizione, nè quello dove sia il Tabernacolo col Sagramento incluso; ed in quelle Chiese, che hanno l'obbligo di cantar la Messa Conventuale, questa pure si cantarà ad altro Altare come si è detto.

Si ordina espressamente, che nelli giorni dell' Esposizione, medio, e della Reposizione, le Messe

Messe si debbano cantare con li Ministri parati, e non altrimenti, anche nelle Chiese de' Regolari, non ostante qualsivoglia loro uso, o pretesa consuetudine in contrario.

Nelle Messe private, che si celebrano durante l'Esposizione, non si suoni il campanello all' Elevazione; ma solo, uscendo i Celebranti dalla Sagrestia, si dia un piccolo segno con la solita campanella.

Non si celebrino Messe di Requie nel tempo che durerà l'Orazion di Quarant'ore, e le Messe del Santissimo, che si celebraranno ne i giorni permessi dalla Rubrica, saranno meramente Votive senza *Gloria* e *Credo*. Nell' altre Messe Private correnti si aggiungerà, dopo le prescritte dalla Rubrica, l'Orazione del Sagramento, così comandando la Santità di Nostro Signore.

XI. Il Celebrante, dovendo portare il Santissimo in Processione, sarà vestito con Piviale bianco, quando non abbia celebrato con paramenti d'altro colore; che in tale caso continuerà il colore della Messa: il velo umerale però sarà di colore bianco in qualsivoglia caso, che debba portarsi il Sagramento ancò nel Venerdì Santo; e li paramenti de' Ministri Sagri saranno del colore del Celebrante, come sopra. Parimente il Pallio dell' Altare, dove sta l'Esposizione, sarà sempre di colore bianco, benchè la Messa Solenne ivi si celebri in altro colore, come pure il Baldacchino per la Processione deve essere del medesimo color bianco.

XII. Terminata la Messa Solenne per l'Esposizione, il Celebrante e li Ministri, fatte le dovute riverenze al Sagramento, si ritireranno fuori del corno dell'Epistola, dove il Celebrante (come pure li Ministri) deporrà il Manipolo, e levata la Pianeta, prenderà il Piviale, ponerà ivi l'incenso in due turibuli senza benedirlo, e dopo con li Ministri genuflesso nel mezzo, incenserà tre volte il Santissimo. Sul fine della Processione (quale si principierà anticipatamente fatta l'Elevazione del Santissimo, o prima, secondochè sarà piu, o meno numerosa) il Diacono in tempo congruo, fatta la genuflessione sopra la pradella, prenderà il Sagramento, e stando in piedi lo consegnerà al Celebrante genuflesso; genuflettendo immediatamente esso Diacono, lo prenderà il Celebrante, ricoperte le mani dall'estremità del velo umerale, e si alzerà. Principiandosi poi da' Cantori l'Inno *Pange lingua &c.* s'incamminerà sotto il Baldacchino, recitando con voce sommessa Salmi ed Inni insieme con li Ministri, quali eleveranno le fimbrie del Piviale.

XIII. La Processione sarà composta di tutto il Clero della Chiesa, ed il Crocifero in questa funzione non sarà parato con abito suddiaconale; ma vestito con cotta. V'interverranno onninamente otto Sacerdoti vestiti con cotte, e con le torcie accese in mano, li quali precederanno dalli lati avanti il Baldacchino, e dopo di essi seguiranno due Accoliti con turibuli, quali

li per la ſtrada incenſeranno continuamente il Santiſſimo, e durante la Proceſſione ſi ſuoneranno le campane ſolennemente.

XIV. La Proceſſione ſi farà dentro la Chieſa, ed al più per la piazza, quando l' anguſtia della Chieſa ne porti la neceſſità, e quando eſca di Chieſa ſi farà ben pulire la ſtrada della piazza, dove, ſe vi ſarà qualche bottega, dovrà tenerſi chiuſa durante la Proceſſione.

XV. Se vi ſaranno iſtituite Confraternita de' Secolari, o ſiano veſtiti di ſacco, o no, tanto li Guardiani ed Officiali di eſſe, quanto li Confrati, tutti anderanno unitamente in corpo avanti il Clero Secolare, o Regolare, che vi ſarà, al quale dovranno ſempre cedere il luogo più degno. Di più eſpreſſamente ſi comanda che li Guardiani o altri Officiali di eſſe non ardiſchino ſotto qualſivoglia preteſto di conſuetudine, o altro di andar dopo il baldacchino ſotto la pena di venticinque Scudi a ciaſchedun Fratello, Guardiano, o Officiale della Confraternita, il quale contravveniſſe alla preſente diſpoſizione in conformità dell' Editto pubblicato l'anno 1689, qual pena di ſcudi venticinque ſi dovrà applicare alla medeſima Confraternita, ſe ſarà povera, o al Monte del Santiſſimo Viatico a noſtro arbitrio. Monſignor Primicerio però dovrà andare dopo il baldacchino veſtito ſenza ſacco coll' abito ſuo Prelaticio, e col rocchetto, ſe ne averà l' uſo. *Poſſono bensì li detti Officiali portar l' aſte del baldacchino*, officio molto

to decoroso, per il quale dice il *Cæremoniale Episcoporum lib. II. cap. XXXIII. Deputentur nobiles viri Barones &c.*

Di più ordiniamo alli suddetti Cleri Secolare e Regolare, che nelle proprie Chiese non permettino che si pratichi il contrario, sotto le pene contenute nel suddetto Editto, cioè di scudi venticinque alli Superiori, e Rettori delle Chiese Secolari, e di privazione di voce attiva e passiva alli Superiori Regolari, con altre a nostro arbitrio. Quando poi vi fosse alcuno che tanto ardisse, si notifica che, oltre le suddette pene, resterà *ipso jure* privo dell'Officio, e cassato dalla Confraternita respettivamente il Guardiano, o Guardiani ed Officiali, i quali contraverranno a questo nostro ordine: resterà la Confraternita e Chiesa privata di far più tale Santa Esposizione, finchè da noi non sarà reintegrata. Si dichiara anche, che all'accusatore di tale contravvenzione si darà la terza parte della suddetta pena, coll'esser tenuto segreto: e la suddetta disposizione vogliamo che si osservi anche in tutte e singole Processioni ed Esposizioni particolari.

XVI. Ritornata la Processione in Chiesa, e giunto il Celebrante al grado infimo dell'Altare maggiore, il Diacono genuflesso riceverà il Santissimo da esso Celebrante (quale immediatamente genufletterà deponendo il velo umerale) e lo collocarà nella base del trono, andando poi, fatte le dovute riverenze, al suo logo.

Li

Li Cantori divotamente, e con pausa cantaranno il ℣. *Tantum ergo Sacramentum &c.*, ed al ℣. *Genitori Genitoque*, il Celebrante alzatosi con li Ministri porrà ivi nel mezzo l'incenso nel turibulo senza Benedizione e genuflesso incenserà tre volte il Sagramento: terminato l'Inno, senza dirsi il ℣. *Panem de Cælo &c.*, si cantaranno dalli suddetti Cantori le Litanie contenute nel Libro stampato per l'Orazione delle Quarant'ore (qual Libro puramente senz'alcuna immutazione dovrà usarsi in qualunque altra Esposizione del Santissimo, che si faccia particolare). Dopo che averà dette le Preci, il Celebrante alzatosi (a cui i Ministri sosterranno il libro) senza fare nuova genuflessione cantarà a mani giunte il ℣. *Dominus vobiscum*, *&c.*, con le Orazioni; quali terminate, genuflessi faranno breve Orazione, ed indi partiranno a capo scoperto fino ad una ragionevol distanza dal Sagramento; dandosi così il principio all' Orazione delle Quarant'ore.

XVII. Il Celebrante non dovrà usare la sede camerale, secondo il Decreto della Sagra Congregazione de' Riti; ma un banco (che neppure abbia braccia) con il postergale ornato di panno rosso, o d'altro colore decente, in cui sederà insieme colli Ministri Sagri: Molto meno dovranno mai usare le sedie camerali nelle Chiese li Guardiani, Deputati, ed Officiali delle Confraternita, Compagnie, e Congregazioni Laicali; ma sederanno sopra un banco con postergale sen-

za

za braccia a' lati, e ſenza alcun uſo de' cuſcini, come pure ſenza gradini, e ſenza genufleſſorj davanti; qual banco potrà coprirſi di panno, e non di ſeta, e ſarà onninamente ſituato fuori del Presbiterio, in quei caſi, che aſſiſteranno alle Meſſe, e Veſperi ſolenni, o che nel Presbiterio ſi celebri dal Clero alcuna funzione ſagra, o che ſi predichi in Chieſa, ſecondo li replicati Decreti della Sagra Congregazione de' Riti, particolarmente per Decreto generale emanato ſotto li 13. Marzo 1688. ſotto le pene medeſime eſpreſſe di ſopra, e comminate al num. 15. nelli *§§. Se vi ſaranno, ec., e di più ordiniamo, ec.* Monſignor Primicerio però ſederà dentro il Presbiterio a lato dell' Evangelio in un banco coperto di panno, nell' abito ſuo Prelatizio, come ſi è detto al num. XV.

Se però la ſtruttura della Chieſa non permetterà luogo congruo fuori del Presbiterio; in tal caſo di neceſſità ſi ricorrerà a noi, che col conſiglio de' Signori Maeſtri di Cerimonie Pontificie, ſe gli concederà, che poſſa collocarſi il banco come ſopra de' Guardiani, dirimpetto in uno delli lati, fuori del termine del Presbiterio.

Si proibiſce eſpreſſamente agli uomini, ed alle donne di qualſivoglia ſtato, e condizione (eccettuate le perſone Regie, quando vi ſi trovino) l'entrare ſotto qualſivoglia preteſto ad orare nel Presbiterio, o ſia recinto dell' Altare, dove ſta eſpoſto il Venerabile, dovendo quel luogo eſſere occupato ſolamente dagli Eccleſia-

ſtici

ſtici deſtinati al Miniſtero Divino, o all'aſſiſtenza dell'Orazione: il che ſi oſſerverà non ſolo nelle Chieſe, dove ricorre l'Eſpoſizione ordinaria; ma anche in tutte le altre, dove per indulto Appoſtolico, o per altra legittima facoltà, occorre farſi l'Eſpoſizione, benchè per breve tempo; al che provvederanno li Superiori, o Sagreſtani col riparo delli banchi ancora biſognando. Inoltre ordiniamo, e comandiamo a' Rettori, e Superiori tanto Secolari quanto Regolari di qual ſi voglia Chieſa, che durante la detta Eſpoſizione non ardiſchino di far portare reſpettivamente qualſivoglia ſorta di ſedie nelle Chieſe a qualunque perſona d'ogni ſeſſo, grado, e condizione, ſotto la pena di dieci Scudi alli Rettori Secolari da applicarſi ad uſi pii, riſervata la terza parte per l'accuſatore, ed a' Regolari della privazione della voce attiva e paſſiva, ed altre a noſtro arbitrio.

XVIII. Non ſi terranno nelle Chieſe dell'Eſpoſizioni anche particolari, bacili per l'elemoſine, nè vi aſſiſteranno Religioſi od altri Eccleſiaſtici, nemmeno perſone Laicali per riceverle; come nemmeno anderanno Chierici, Confrati, Mandatarj, od altre perſone queſtuando per la Chieſa. Molto meno dovranno far ciò li poveri, quali ſtaranno per lo ſpazio di canne dieci lontani dalle porte della Chieſa, ſotto le pene contenute nell'Editto ſtampato a parte: che perciò ſarà parimente cura de' Superiori, e Sagreſtani, e degli eſecutori che aſſiſtino, il procurare che

non

non entrino in Chiesa, ad effetto di evitare la distrazione de' Fedeli che orano; potendo, li Benefattori caritativi far le limosine fuori delle Chiese, siccome ordinò la santa mem. di Clemente XI. con speciale Editto, in cui si proibisce ad ogni Fedele dar nelle Chiese limosine a' poveri.

XIX. Si avverte, che non termini l'Orazione in una Chiesa, se non dopo che sarà principiata nell'altra; e ciò si osserverà da qualunque Chiesa benchè Basilica, e Collegiata, o in qualsivoglia modo privilegiata.

XX. Terminata la Messa della Reposizione, il Celebrante prenderà il piviale (osservando il Rito respettivamente sopra descritto dopo la Messa dell'Esposizione) e genufletterà con li Ministri avanti il Santissimo Sagramento nel mezzo sull'infimo grado dell'Altare. Immediatamente li Cantori principieranno le Litanie, e si continuerà fino al ℣. *Domine exaudi orationem meam* inclusive. Dopo alzatosi il Celebrante con li Ministri, ponerà ivi nel mezzo l'incenso senza Benedizione, e genuflesso incenserà tre volte il SS. Sagramento, e prenderà il velo umerale. Fatta l'incensazione, il Diacono con le dovute riverenze leverà il Sagramento del Trono, ed immediatamente stando in piedi lo consegnerà al Celebrante genuflesso, genuflettendo anch'esso Diacono subito che averà consegnato il Sagramento; praticandosi dipoi respettivamente ciò, che sopra nell'esposizione si è detto circa

le

le Ceremonie, e Rito della Processione, ec.

XXI. Ritornato dopo la Processione il Celebrante all'infimo grado dell'Altare, il Diacono genuflesso riceverà da esso, che starà in piedi, il Santissimo, verso cui il Celebrante genufletterà immediatamente, e deporrà il velo umerale. Il Diacono lo collocarà sopra il Corporale in mezzo dell'Altare, e ritornerà al suo luogo. Il Celebrante al ℣. *Genitori Genitoque*, ec., alzatosi con li Ministri porrà, come sopra, l'incenso senza benedirlo, ed incenserà il Sagramento. Li Cantori diranno il ℣. *Panem de Cœlo*, ec. (a cui si aggiungerà l'*Alleluja* nel tempo Pasquale solamente, ed in tutta l'ottava della Festività del CORPUS DOMINI in qual si voglia Esposizione che si faccia). Il Celebrante alzatosi senza far nuova genuflessione, sostenendo li Ministri il libro (senza dire il ℣. *Dominus vobiscum*, come per Decreto della Sagra Congregazione de' Riti) canterà le Orazioni a mani giunte; quali terminate, e genuflesso prenderà il velo umerale; ed ascendendo solo all'Altare, fatte le dovute riverenze, prenderà nelle mani ricoperte, come si disse, con l'estremità del velo umerale l'Ostensorio, e darà con esso la Benedizione al Popolo, e riposto il Sagramento sopra il Corporale, discenderà, e starà genuflesso al suo luogo. Il Diacono immediatamente, o un Sacerdote con Stola, fatte le dovute riverenze, chiuderà il Sagramento nel Tabernacolo, quale per tale effetto doverà ritenersi nell'Altare dell'Esposi-

posi-

posizione; e l'Ostia consagrata si dovrà consumare nella Messa, o in quella mattina, o nella seguente; dopo di che partiranno, e terminarà l'Orazione di Quarant'ore.

XXII. Nel tempo che durerà l'Orazione medesima, si proibisce espressamente il predicare; ma volendosi fare dopo li Vesperi qualche breve Sermone per eccitare li Fedeli alla divozione verso il SS. Sagramento, si dovrà prendere la licenza, e Benedizione da Noi, o da Monsignore nostro Vicegerente, anche nelle Chiese de' Regolari, ed in qualunque modo privilegiate, e non solo nell'Esposizione di Quarant'ore, ma in qualsivoglia altra Esposizione; qual licenza si darà in scriptis. Quello poi doverà sermoneggiare sarà almeno costituito nell'Ordine Diaconale, e sermoneggierà con la cotta, benchè sia Regolare, ma senza la Stola, ed a Capo scoperto, vicino all'Altare dove sta esposto il Santissimo, ed in un sito, che non obblighi gli ascoltanti a fare atti d'irriverenza con voltare le spalle al Sagramento.

XXIII. Le Chiese, dove sarà l'Orazione di Quarant'ore, doveranno la sera stare aperte fintanto che vi sarà il Popolo per orare: ma perchè non può darsi in ciò un ora determinata, si per la situazione di esse, come per la mutazione delle stagioni; perciò potranno chiudersi l'estate circa le tre ore, e l'inverno intorno ad ore cinque. Si avverte però, che anche a porte chiuse deve continuare l'Orazione, come si è

detto

detto al num. VII. non dovendo mai essere interpolata l'Orazione di Quarant'ore, come per Decreto della Sagra Congregazione de' Riti.

XXIV. In ogni Chiesa di Roma si terrà affissa in luogo patente la Lista delle Quarant'ore, per informazione de' Fedeli divoti.

XXV. Parimente in ogni Chiesa, dov'è determinata l'Esposizione, si dovrà tenere affissa continuamente nella Sagrestía la presente istruzione; acciocchè niuno possa allegare l'Ignoranza delle regole, e precetti, che vi si contengono.

XXVI. Non ardirà alcun Rettore, Curato, o Sagrestano, fuori dell'ordine assegnato nella Lista delle Quarant'ore, di esporre il *SS.* Sagramento sotto qualsivoglia pretesto, o consuetudine, per veruna causa grave, nè per infermi, senza Breve speciale di Sua Santità, o almeno licenza segnata da Noi, o da Monsignor nostro Vicegerente, e sottoscritta dal Deputato delle Quarant'ore, quale ottenuta si esporrà il Venerabile in un Altare, ó Cappella con un velo avanti, e col suddetto numero di venti lumi; e si osserverà pontualmente il tempo, che dovrà durare l'Esposizione assegnato nella suddetta licenza, sotto le pene infrascritte, e privazione d'uffizio.

XXVII. Finalmente si comanda espressamente, che tutti e singoli sopraddetti ordini si debbano inviolabilmente osservare, e che si ubbidisca esattamente, per quello potesse occorrere di più, al nostro Deputato sopra le Quarant'ore,

sotto

ſotto pena alli Maeſtri di Cerimonie , ch'aſſi-ſteranno alle funzioni, ſe non faranno adempire eſattamente tutte le Cerimonie, ed i Riti preſcritti , quali Maeſtri di Cerimonie devono eſſere almeno in Sacris tanto in queſta , che in ogn'altra funzione ſolenne , ſecondo il *Cæremoniale Epiſcoporum lib.* 1. *cap.* 5. ed alli traſgreſſori reſpettivamente de' ſuddetti ordini, di Scudi dieci d'oro da applicarſi a' luoghi Pii ; ed alli Regolari della privazione di voce attiva, e paſſiva, di carcere , ed altre pene maggiori riſervate a noſtro arbitrio ; dichiarandoſi che , in diffetto dell'oſſervanza , ſi procederà più rigoroſamente contro li Superiori, e Sagreſtani delle Chieſe, alli quali appartiene più che ad ogni altro la buona regola, e cura di eſſe.

Dato dalla noſtra ſolita reſidenza queſto dì 1. Settembre 1730.

P. CAR. VICARIO.

Carlo Guazzuglia Deputato.

Niccolò Antonio Can. Cuggiò Segr.